

ஸ்ரீ:
கைவல்ய நவநீதம்

தாத்தர்யதீபிகா வியாக்ஷ்யானஸஹிதம்.

இஃது

தாண்டவர்

அருளிய

மூலமும்

இதற்கு ஸமரனூர்த்தமாக

சங்குகவி

இயற்றிய ஸம்ஸ்கிருத மொழிபெயர்ப்பும்

கோவிந்தர்

இயற்றிய உரையும் பதிப்பும்.

சும்பகோணம்

சாரதாவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீ முகஸ்ரீ

1933.

Copyrights & Right of Translation reserved.

விலை ரூபா 1.]

[தபாற்கூலி வேறு.

T016536

Sarasvati Mahal Library. Thanjavur

T. 16536

ஆர்ய தர்மம்.

மதிப்புரை.

கைவல்ய நவநீதம் தாத்தர்ய தீபிகா வ்யாக்யான ஸ்விதம்

இக்கிரந்தமானது, உண்மை வஸ்துவை உள்ளபடி உண்மை
 ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல் உணர்ந்த, ஸ்ரீ தாண்டவராய
 ஸ்வாமிகளால் 293 செந்தமிழ் செய்யுள்வடிவமாக இயற்றப்பட்டு
 வடமொழி பயிற்சியற்ற முழுக்கூடுக்களுக்கு, பேருதவிபுரிந்து
 வருகின்ற விஷயம் யாவரு மறிந்திருக்கலாம். தென் மொழியி
 லுள்ள இப்புத்தகத்திற்கு, சங்குகவி என்றொரு மஹான் ஸம்ஸ்
 கிருத ச்லோகங்களால் மொழிபெயர்ப்பு இயற்றியுள்ளார். மூல
 கிரந்தத்துக்கு மாறுதலில்லாமலும், சுவை குன்றாமலும் மொழி
 பெயர்க்கப்பட்ட இக்கிரந்தமானது, வடமொழிப் புலவர்களுக்கு
 பேரானந்தத்தை யுண்டாக்குவதாகவிருக்கிறது. இம் மொழி
 பெயர்ப்பின் பெருமையையும், ரஸத்தையும் அறிந்து கொள்ள
 முடியாதவர்களுக்குறித்து கருருக்கமித்த திருமாரிலையூர் என்ற
 கிராமவாசியான பிறும்மஸ்ரீ கோவிந்தய்யர் என்ற வொருபெரியார்,
 இதன் தத்துவார்த்தத்தை எளிய மணிப்பிரவாள நடையில், உப
 னிடதம் கீதை முதலிய பல பிரமாணங்களை மேற்கொண்டு தாத்
 பரிய தீபிகை என்ற பெயருடன், வியாக்யானம் ஒன்று வெளியிட
 ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இவ்வரிய பெரிய காரியத்தை இனிது
 முடிவுபெறச்செய்யப் போதுமான செளகரிய மில்லாமலிருப்ப
 தையும், பொது ஜனங்களின் செளகரியத்தையும், அனுஸரித்து
 வருஷம் ஒன்றுக்கு (4) ஸஞ்சிகை வீதமாக மூன்று வருஷத்தில்
 முடிவு பெறச்செய்ய அன்னரின் உத்தேசம். இதன் முதலாவது
 ஸஞ்சிகை நமக்குக் கிடைக்கப் பெற்றோம். அதனைப் பார்வை
 யிட்டதில், அதிலுள்ள விஷயங்களெல்லாம், அத்வைத மத வலித்

தாந்தத்துக்கு முற்றிலும் மாறாததாகவே இருப்பதால் ஸம்ஸ்கிருதம், திராவிடம், இரண்டிலும் அதிக பாண்டித்தியமில்லாத முழுக்கூட்களுக்குப் பேருதவி அளிக்கத்தக்கனவாக விளங்குகின்றன. ஸ்ரீமான் கோவிந்தய்யரவர்களின் விசேஷ உழைப்பு இதன் மூலமாக நம்மால் வெகுவாக பாராட்டத்தக்கதென்பதில் கிறிதம் ஐயமில்லை. இக்கிரந்தத்தின் குணதிசயங்களை யெல்லாம் நேரில் வாங்கிப்படிப்பவர்கள் நன்கு அறிந்து கொள்வார்களென்பதில் தடையில்லை. ஆகையால் அத்வைத மதாபிமானிகளனைவரும் இவருடைய உத்தம கைங்கர்யத்துக்கு உதவி புரிய முன்வர வேண்டுவது முக்யம் இவ்வார்ய தர்மத்தின் மற்றொரு பக்கத்தில், இப்புத்தகத்தின் விலை முதலிய விவரங்கள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பதை கண்ணுற்று, இப்பெரியாருக்கு உதலாக மூட்டக் கோருகிறோம்.

அடுத்தபக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிற கிறயம் வகையறா விபரம்:—

வருஷம் 1-க்கு சந்தா ரூ. 4-தான்.

கிளேஸ் பேபர் !

உயர்ந்த பதிப்பு !!

(தபாற்கூலி வேறு.)

கிடைக்குமிடம்:—

கோ வி த் த ர்,

34, மேலமேட்டுத்தெரு, சும்பகோணம்.

வி. ஜகதீசுவர சாஸ்திரிகள்,

ஆசிரியர்,

ஆர்ய தர்மம்,

சும்பகோணம்.

24-8-33.]

नत्वा तिष्ठन् स गुरुसविधे मूर्ध्नि बद्धाञ्जलिस्सन्
प्राह स्वामिन्विषयगरलै मायिकैर्दूनदूनः ।
छित्वा कोशान् हृदयमपि मे साधु शीतं विधातुं
श्रीमन् बाधामृतशिशिरया मां गिरा बोधयेति ॥

அவதாரிகை.

பின்னரவன் செய் பிரார்த்தனை கூருகின்றார். வணங்கி என.

பொழிப்புரை.

பாதம் பணிந்து, எழுந்து நின்று கண்ணீர் சொரிய அழுது தன் குறையை முறையிடலாயினன், பொய்யான விஷய சுகம் என்னும் துன்பத்தினால், அத்யந்தம் வதைந்தேன். எனது ஆசிரியமூர்த்தமா எழுந்தருளியகர்த்தனே. எனது அந்தக்கரணம் மாத்திரம் சீதளமாகும் விதம், மாறாச்செறிந்த பஞ்சகோசமாகிய பந்தவலையை சேதித்து, முத்தியை அடைவிக்க 'உடன் பட்டிருக்கும் ஆசிரியரே, அடியேனை பிறவி அணுகாவாறு கார்க்கவேணும் என இரந்தனன்.

பதப்பொருள்.

வணங்கி = சாஷ்டாங்கமாய் பாதம் பணிந்து. 'முன்னர் அச்சீடன்' நின்று = எழுந்து நின்று, சிரமேலஞ்சலியோடு குரு முன். அழுது சொல்வான் = கண்ணீர் சொரிய முறையிடுகின்றனன். 'சொல்லப்படுவ வாக்கியத்தாற்றன் குறையை' மாய = மாயாமய. (மித்யாமய || சூலீக ஆவிசய அபித்ய, துக்கரூப, விஷம் போன்று தாபகரண) வாழ்வு எனும் சோகத்தால் = சாம் சாரிக சுகம் என்னும் இத்தகைய துக்கத்தினால். உணங்கினேன் = வதைந்தேன் (வாடினேன் அத்யந்தம்) மறைக்கப்பட்டேன் என கோசங்களாலும்.

ஐயனே = ஏ தேசிகேந்திரா. ஐயனே யென யிதுமுதற் சீடன் செய்வினி குருவினிடத்திலீசவரபாவ புத்தி † ஷோதநா ௩௩. ஓதநார்த்தம் ।

என் உள்ளமே குளிரும் வண்ணம் = எனது அந்தக்கரணந்தானே ஸ்வச்சம், நிர்விசேஷம், ஆத்மஞானமிருதீதளமாகும் விதம், † ரஸவத்யாவாண்யா ரசவத்யா வாண்யா என் சொருபம் ஸ்மரிப்பிக்கிறவிதத்தினாலே. பிணங்கிய = மாறச்செறிந்த (கூறினவைகளுக்கு) கோசப்பாசப்பின்னலை = ஆவித்யக, பஞ்சகோசபந்தவலையை. சின்னம் ஆக்கி = கண்டித்துத் துண்டு துண்டா. 'உபதேசவாக்கிய † சுலி அசி யால்' இணங்கிய குருவே = வவிர்தாட்கொள்ளற்கு உடன்பட்ட குருநாதனே. என்னை இரகசிக்கவேண்டும் என்றான் = அத்தகைய ஆத்மயாதார்த்யம் உபதேசிக்கவேணுமென இரந்தனன். எந்த அஞ்ஞானத்தினால் அஹம்பத்தன், துக்கிதனும், தன்மோக்ஷார்த்தி. ஸன்னிதானமடைந்தேன் என தாற்பர்யம்.

நிராவரணமன்றி உள்ளம் குளிரா என்பது குறிக்க, கோசப்பாசப்பின்னலைச் சின்னமாக்கி எனவும்.

§ சுஹதுக்ஷயாவியநுபுநுராதுவதாஸ்தாஸ்தா
अहेतुकदयासिन्धुर्वन्दुरात्मवतां सताम् ।

|| தாராஹி மாராஹி கதா பூஹபூருயஸெவ
மெஃ । பூவஹம் தநுபூரவ பூஹேச ஜாதவ்யாதாநஃ ||
तमाराध्य गुरुं भक्त्या प्रहृप्रश्रयसेवनैः । प्रसन्नं तमनुप्राप्य पृच्छेत् ब्रह्म-
व्यमात्मनः ॥

* கயம் தரெயம் ஹவலிஸுரெதம் காவா மகிரெடு சுத
ரெஃஹிவாயம் । ஜாநெ ந கிஹிசு க்யவயாவரோ பூ

† ஸாரத்தோடு கூடின வாக்கினால். † கத்தி.

§ காரணமின்றிய தயா சாகரர் எவர் அவர் பந்து, ஆத்மசிஞ்ஞாசுக்களான சத்துக்களுக்கு.

|| அத்தகைய குருவைச் சீடன் வணக்கமுள்ளவனும், பக்தி வணக்கமுள்ள சேவைகளால் ஆரூதித்து, இவைகளால் முகமலர்ச்சியுடைய அந்த குருவை சமயமறிந்து நெருங்கி, தானறிந்து கொள்ள வேண்டியதைப் பற்றி கேட்டுக்கொள்ள வேணும்.

* இந்த சம்சார சாகரத்தை எப்படி தாண்டுவேன்? எனக்கு கதிதானென்ன? எத்தகைய உபாயமிருக்கிறது? ஒன்றாமறிக்கிலேன், ஏ பிரபுவே!

மொ ஸம்ஸாரஃஃவக்ஷதிரா தநஃஃ ॥ कथं तरेये भवसिन्धुमेतं
காवा गतिमें कतमोऽस्त्युपायः । जाने न किञ्चित् कृपयाऽव मां प्रभो
संसारदुःखक्षतिमातनुष्व ॥ என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

உபசாந்தம் உள்ளத்திற்கே யென்ன ஏகாரம். தடை பஞ்
சகோசம். ஆசாரூப கயிர்ப் பின்னல் என, பாசப்பின்னல். ஐக்
கயப்படுத்திக் கொள்ள இயைந்தவர் எனினுமமையும் என்ன
இணங்கிய குருவே.

என்னுடை நீயு நானு மேகமென் றைக்கியஞ் செய்ய என்
னுடைக் குருவாத்தோன்று மீசனை இறைஞ்சினேனே. என பாயி
ரம் ச-ல் ஆதவின்.

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தேன் அவ னாகிய மேனியி லன்
பை விரித்தேன். மடக்கிக்கொண்டானென்னைத் தன்னுள் சற்றும்
வாய்ப்பேசாவண்ணம் மரபுஞ் செய்தாண்டி. என்றார் தாயுமான
வரும்.

தா த்பர்யம்.

அவிய்யாப்பிராப்த (அவித்தையினு லடையப்பட்டிருக்கிற) பவதுக்க நீக்கி, வித்யாப்பிராப்த (வித்தையினு லடையப்பட்டிருக்கிற) ஆத்ம சுகத்தில் முழுகுவிக்க வேண்டினனென வாசிரியரை. துக்க நிவிருத்தியும் சுகப்பிராப்தியும் வேண்டுமென்பது.

மூலம் அ.

அன்னைதன் சிசுவை யைய னுமைமீன் பற
வை போலத், தன்னகங் கருதி நோக்கித் தடவிச்சந்
நிதி யிருத்தி, உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன்
றுண்டு சொல்வேன், சொன்னது கேட்பா யாகிற்
ரெடர்பவந் தொலையு மென்றார்.

சுரேஷ்வரயாஸ் வாடிராசு ஸுபுதுஜீக்ஷா-
மடியமமபாடிகு ஸுபுதுநீக்ஷயிகா

என்னை வியாஜமில்லாத கருணையால் காத்தருள வேணும். சம்சாரதுக்க நாசத்தைச் செய்ய வேணும்.

கஜோய மாராராஹ கஜஜிநிம் ஜாஜ்யிஷ்டா-

ஜஹிவி ஜி வாஹ்யம் ஸ்ருத்யதெ வெஹ ஸஹக்யா ||

कमठअथवासीवादरात स्मृत्युदीक्षा-

छदयुगपूटमध्यस्पर्शनैर्दीक्षयित्वा ।

अमुमथ गुरुराह त्वज्जनि मार्जयिष्या-

म्यहमपि मम वाक्यं श्रूयतेचेत् सुभक्त्या ॥

அவதாரிகை.

அங்ஙனம் அடைந்தவன் பொருட்டு † தடுஸு ஸ வி
அநாவஸஹாய ஸஜ்யக் தஸ்மै ச வித்வானுபசநாய சம்யக் என
சுருதியினால் நன்கு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிற * தீக்ஷயா஽஽வாய
ஜகதிஹஸு டீக்ஷயா஽சார்யமூர்திஸ்த: குருவினுடையவும் நியமவிதி
காண்பிக்கிறார். அன்னை என.

பொழிப்புரை.

தாயாகிய ஆமையும் மீனும் பக்ஷியும் தன் குழந்தைகளை
பிரீதியினால் செய்யுமாறு, குருவானவர் தம்முடைய சீடனை,
தமது உள்ளத்து நினைத்து, (ஸ்மரித்து) பூர்ண திருஷ்டிவைத்து,
ஹஸ்த மஸ்தகசையோகம்செய்து, எதிரில் இருக்கவைத்துக்கூறு
கின்றார். உனது ஜனனத்தை நீக்கத்தக்க தந்திரம் ஒன்று இருக்
கின்றது. உபதேசிப்பேன். உபதேசித்தவாறு கேட்டு நடப்பா
யாகில், தொன்று தொட்டு ஸம்பந்தித்துவராரின்ற ஜனனமானது
நீங்கிவிடும் என, உறுதிமொழி தந்தனர்.

அன்னை = தாயாகிய ஆமை, மீன், பறவை, கூர்மம், மச்
சம், பக்ஷி, கோழி முதலியன. போல = பிரேமாவிசேஷத்தி
னால் போன்று. தன் அகம் கருதி = தன்னுள் ஸ்மரித்து. தான்
கரை முதலியதில் இருக்கினும் ஆமையானது, எந்தெந்தவிடத்
திலுமிருக்கும். தன் சிசுவை = தனது குழந்தையை, ஸ்மரண
மாத்திரத்தினால் விருத்திசெய்கிறது. என உலகப்பிரஸித்தி.

† அந்த குருவானவர் நன்கு ஸேவித்த வத்தகையோன் பொருட்டு.

* தீக்ஷ செய்வதினால் ஆசிரிய சொரூப நிலையுள்ள.

மீன் முதலியனவோ, தன் சிசுவை = ஸ்வதிருஷ்டி ஸன்
னிதியில் சஞ்சரிக்கும் குழந்தைமீன்களை. நோக்கி = அடிக்கடி
பார்க்கிறதினால் போஷிக்கிறதெனவும்.

பக்கிகளோ, தடவி = இரகிரண்டின் மத்திய வாலிங்கனத் தினால். தன் சிசுபை = தன்தன் குழந்தைகளை விருத்திசெய்கிற துகள் எனவும்.

அதுபோன்று இந்த தீக்ஷாவிசேஷவிதி, சிவரஹஸ்யாதி
யில் பிரஸித்தம். ஆகமத்திலும்.

ஐயன் = குருவும். தன் சிசுவை = தமது சீடனை. தன்
அகம் கருதி = தமதுள்ளத்தில் சிந்திக்கிறதினால். († ஸக்திவாதா
லியயா ஶக்திபாதாமித்யா) நோக்கி = பூர்ணதிருஷ்டியால் பார்க்கி
றதினால். (* வாக்ஷஸ்யா ஸ்ரீக்ஷயா வாஸுத்யா ச ஶீக்ஷயா) தடவி =
ஹஸ்த மஸ்தக ஸம்யோகத்தினாலும். († ஸ்ரீக்ஷயா ஸ்ரீக்ஷயா ஸ்ரீக்ஷயா
ஸ்ரீக்ஷயா ச அனுக்கிரகத்து.) தீக்ஷாவிசேஷமோ? ஸாம்பிரதாயிகம்
/ ஶீக்ஷாஃ ௦௧ ஶீக்ஷா வாக்ஷஸ்யா ஶீக்ஷாஃ ௦௨ ஶீக்ஷாஃ ௦௩ ஶீக்ஷாஃ ௦௪
தலஹரியிலும், ஆதலின்.

ஸ்பர்சதிகையோ, பகுப்பிரகாரம். பிரக்லாதோபாக்கி
யானதிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

% தந்ருஷ்டி ஐயாசு கராண்ஸுஜிம் காமாஹிவித்ருஸு
யியாம் க்ருதாஹயி | ஸதசுகாஸுஸுடயுதாவிநாஸுஹ ஸு
வடிவிவ்ருக்ஷராத்ருஸுடநம் || तन्मूर्ध्नि दधात् कराम्बुजं कालाहि-

† அனுக்கிரக சக்தியின் விழுதல் (பிரவேசம்) என கூறுமதனால்.

• ஈகூண தீகையினாலும்.

‡ ஸ்பர்ச தீக்ஷயினாலும்.

நேத்திர சம்பந்த கிருபா திருவழியை எனக்குக் கொடுங்கள்.

% காலனாகிற ஸர்பத்தினின்றும் பயமடைந்த புத்தியுள்ளவர்களுக்கு அபயத்தைச் செய்கிற தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற கையை அவனது உச்சியில் வைத்தார். அப்படி வைக்கப் பெற்றவன், அவரது கர ஸ்பர்சத்தினாலே நாசமுற்ற சமஸ்த அம்ங்களமுடையவனாய் உடனே நன்றாய் பிரகாசமாய் விளங்குகிற பரமாத்ம தர்சனமுடையவனாகிறான்.

वित्रस्तधियां कृताभयम् । सतत्करस्पर्शयुताखिलाशुभ स्सपद्यभिव्यक्त-
परात्मदर्शनः ॥ என.

இன்னவாறு § ஶீக்ஷாஷ்டாங்கமுதலீதாய் விஷயனுபநி-
தாய் சன்னிதி இருத்தி = எதிரிலிருக்கச் செய்து. அபயவாக்கி
யமுமளித்தமுறை கூறுகின்றார்.

உன்னது பிறவி = உனது புனர்சன்னபயம். (சஞ்சிதப-
வம்) மாற்றும் = நீக்கற்குரிய. (வேறுவிதமாக்கற்குரிய) உபாயம்
ஒன்று உண்டு = தந்திரமேகமுள. இல்லையென்பதில்லை சொல்
வேன் = உபதேசிப்பேன். சொல்லேனென்பதில்லை.

அவ்வுபாயத்தால்

தொடர்பவம் தொலையும் = தொன்று தொட்டு சம்பந்-
தித்துவரும் சநநமொழிந்துவிடும்.

† சுஷ்டுஷ்வாயொ ரிஹாநு கபூதிஸ ஸ்ஸாரஹயநா
ஸம் । தெந தீக்ஷா ஹவாஹொயிம் வரஜாநந்ஜாஹுஸி ॥
अस्त्युपायो महान् कश्चित् समसारभयनाशनः । तेन तीर्त्वा भवाम्भोधि
परमानन्दमाप्स्यसि ॥ என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

எனினும், உன்னாலும் செய்யத்தக்கது இது எனக்கூறு
கின்றார்.

சொன்னது = உபதேசவாக்கியம், கேட்பாயாகில் = கேட்-
கப்பட்டு திடானுசந்தானம் (அவதாரணம்) செய்யப்படுமானா
லப்பொருளை, சிஞ்ஞாசுனா லுன்னாற், குதர்க்க சங்காதி யபாவத்தி-
னா லெனவிது † மஶிக்ஷு கமகம் என்றார் = என உறுதிமொழிதந்-
தன ரிஃதே போதும் என.

* ஶீக்ஷா ஸாஸ்திரவாமெகா முக்திதா குருவாகே என
வசனத்தினால்.

§ தீக்ஷ யாதிகளா லனுக்கிரகிக்கப்பட்டவன் பொருட்டு.

† சம்சார பயத்தை நாசம் செய்கிற சிரேஷ்டமான வுபாய மொன்-
றிருக்கிறது. அதனாலே (அவ்வுபாயத்தினாலே) பவசாகரத்தை தாண்டி
பரமானந்தமடைவாய். † அறிவிக்கிறது.

* குரு வாக்கொன்றே முத்தி கொடுக்கிறது.

சீடனது நைஷ்கன்மிய பரிபாகவேகங்கொண்டு தொலையும் என. கேட்காயேற் றொலையாதென்ப தர்த்தபாத்தி.

அன்னியதிரஸ்காரமென்னத்தன்சிசு.

தாத்தார்யம்.

அகம் மமதை யாராய்ந்தனரென வுபதேசிப்பதற்காசியர்.

மூலம் கூ.

தொடர்பவந் தொலையு மென்று சொன்னதைக் கேட்ட போதே, தடமடு மூழ்கி னுன்போற் சரீரமுங் குளிர்ந்துள் ளாறி, அடருமன் பொழுகு மாபோலானந்த பாஷ்பங் காட்டி, மடன்மலர்ப் பாத மீண்டும் வணங்கிநின் றீது சொல்வான்.

ஸம்மஹவொஹவரொமநிவபூத்யுவாயம்

வக்ஷயப்யொ மாராவரொ஽ப்யதஹ்வஹ் !

சூரூடாஹகொ஽ஹிவிமஹ்வாவாரிவகுணஃ

பூஹ பூணஃ வுநரொவ விநீதமாத்ருஃ ||

संलग्नघोरभवरोगनिवृत्त्युपायं वक्तव्यंथो गुरुवरेऽमृतमश्वत्सः ।

आर्द्राङ्गकोऽक्षिविगच्छसुखवारिपूर्णः प्राह प्रणम्य पुनरेव विनीतगात्रः ॥

அவதாரிகை.

இந்தப் பிரகாரம் குருவாக்கியம் கேட்ட சீடனது ஆனந்தாவிற்பாவமும் விஞ்ஞாபனமும் காண்பிக்கிறார். தொடரென.

பொழிப்புரை.

பண்டயதாய் அனுசரித்து (சம்பந்தித்து) வராரின்ற, ஜனனமாணதி வியாதி ஒழிந்துவிடும் என்ற குருவினது வாகமிர்தத்தை கேழ்வியுற்ற அக்கணமே, விசாலமான தடாகத்தில் மூழ்கிவிட்டவன் போன்று, தேகமும் குளிர்ச்சியாய், மனதின் கண்ணுள்ள ஆத்யாத்மிகாதி தாபத்திரயம் தார்காவிகமாய்த் தணிந்து, நிறைந்த பிரியமானது கரையழித்து செல்வதுபோல், இருவிழிகளிலும் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருக அதனைக்காண்பித்து, இதழ்

அடரும் அன்பு ஒழுகும் ஆபோல் = பக்திரஸ இதய, தச் செய்கை நின்றும் ஆனந்தஜலப் பிரவாகம் எவனுக்கு, அங்ஙன்மி ருக்கிறவனாயும். ஆனந்தபாஷ்பம். காட்டி = இருவிழிகளில் பெரு கவதனைக்காண்பித்து.

கடலின்மடைவிண்டதென்ன இரு கண்ணிலுமானந்தக்கண் ணீர் பொழிய உடலம்புளகிதமாக எந்தன் உள்ளமுருக வுபாயம் செய்தாண்டி. என்றார் தாயுமானவரும்.

மடன்மலர்பாதம் = இதழ்விரிந்த கமலமலர்த்திருவடிகளை. மீண்டும் வணங்கி நின்று = பின்னரும் பணிந்தெழுந்து, விந்த காத்திரனாய்த்தானே, பிரஸன்னராயினர் கருணையினற் குருவெ னவறிந்து, பின்னர். ஈது சொல்வான் = கூறுவ இதனை விஞ்ஞா பிக்கிறவனாயினன்.

* பூவனம் தநுபூவ வுலேக் ஜாதவ்யோதநம்!

प्रसन्नं तमनुप्राप्य पृच्छेत् ज्ञातव्यमात्मनः । என்றார் பகவத்பாதர்.

பவரோகதாபமிகுதியை, அனுக்கிரகத்தினு லதன்நிவிருத்தி நம்பிக்கையை, சடுதியில் நிவிருத்தித்து உள்ளம் குளிரச்செய் விருப்பத்தை, முறையே குறிக்க, ஆனந்தபாஷ்பங் காட்டியென.

தாத்பர்யம்.

தனக்குள அன்புவகைமிகுதி, காண்பித்தனன் என, ஆசிரி யர் வசனத்தினால் என்பது.

மூலம் ௯௦.

சொன்னது கேட்க மாட்டாத் தொண்டன னாலுஞ் சுவாமி, நின்னது கருணை யாலே நீரென்னை யாளலாமே, உன்னது பிறவி மாற்று முபாயமொன் றுண்டென் நீரே, இன்னதென் றதைநீர் காட்டி யீடேற்றல் வேண்டு மென்றான்.

* பிரஸன்னரான (முகமலர்ச்சியுடைய) அந்த குருவையனுசரித் துத் தானறியவேண்டியதைக் கேட்கக்கடவன்.

கூடாகுபுருவணாக்ஷரோ஽வி மமவநு காரணஞ்ஜிஷ்டோ
விமொ ஸ்ராயீநம் பூவியாதுதிசு கிஸு கோ கொவா பூயாவ
ஸவ । க்ஷஜநக்ஷதபெ஽ஸ்யுவாயஜதி யந்நாம்புத்யவொஹி
வாரா தக்ஷஸாநிநு ஸவநி பூஷஸ்யு க்ஷவயா கோ ரக்ஷ
ரக்ஷதி வ ॥

तद्वाक्यश्रवणाक्षमोऽपि भगवन् कारुण्यदृष्ट्या विभो
स्वाधीनं प्रविधातुमत्र किल मां कोवा प्रयासस्तव ।
तज्जन्मक्षतयेऽस्त्युपायइति यन्मां प्रत्यवोचः पुरा
तत् स्वामिन् सपदि प्रदर्श्य कृपया मां रक्षरक्षेति च ॥

அவதாரிகை.

அன்றோன் வேண்டுகோள் காண்பிக்கிறார். சொன்னதென

பொழிப்புரை.

தமது உபதேசபதவாக்கியார்த்த சிரவணமனனாதி யசமர்த்தன்,
அப்படியிருந்தபோதினும், அடிமை. ஏ பகவானே ! யாது கார
ணத்தினாலடைந்தேன் தேவரீரைத் தஞ்சமா. ஆகையினாலே,
தேவரீர் அடியேனைத் தமது அதீனம், தமது காரணம் திருஷ்
டிபாதத்தினாலே, தத்திகாரயோக்கியமா செய்தற்கு தமக்கு பிர
யாசைதானென்ன, தடைதானாகட்டும். எனக்கு ஆவலும் (வேக
மும்) தமக்கு வியாபகதையும் இருத்தவினித்ததி. உனது ஜன்
மஜராதி துக்கப்பெருக்கின் நிவிருத்தி பொருட்டு தந்திரம் ஒன்
றிருக்கிறது என, எதை யாது காரணத்தினால் என்னை அங்கீகரிப்
பதைக்குறித்துக் கூறினவராகினீரோ முன்னர். அவ்வுபாயம்
அது இதுவென சீக்கிரமாக நன்கு காண்பித்து, அதையுங் கிரு
பையினு லன்றேவலால், அனன்யசரண்யம் சரணாகதம் என்னை
இரக்ஷிக்கவேண்டும் இரக்ஷிக்கவேண்டும் என கேட்டுக்கொண்
டான். ஆதரவினாவிருமுறை.

பதப்பொருள்.

சொன்னது கேட்கமாட்டாத் தொண்டன் = உபதேசபத
வாக்கியார்த்த சிரவணமனனாதி யசமர்த்தன், எனினும் அடிமை,

திரஸ்கரிக்க உரியன் அன்று என்ன, மாட்டா, தொண்டன் எனவும், மாட்டுவித்தால் சமர்த்தனாகுவன், என்பதும் பொருள். தொண்டன் என்ற பதத்தினால்.

ஆனாலும் = அப்படியிருந்தபோதினும். சுவாமி = என் தெய்வமே? ஊழ் என்ன தெய்வமொக்கும். சுவாமி என இது முதற் விளி, குருவின் ஸர்வஞ்ஞதை, ஸர்வசக்திதை பிரஸித்தி (கியாதி) நிமித்தம் இத்ததி.

* தயாவொஷ்டு தயாசுகம்

॥ யஸ்ய ஸாக்ஷாஃ ஹவதி ஜ்ஞாநஜீவபுஷே மூரள ।
 தத்யுஷுஷிஃஸ்ரூதம் தஸ்ய ஸவயம் கௌரவஸௌஹவஸ ॥
 यस्य साक्षात् भगवति ज्ञानदीपप्रदे गुरौ । मर्त्यबुद्धिःभूतं तस्य सर्वं कुञ्ज-
 रशौचवत् ॥ என.

என்னிமித்தம் (யாதுகாரணத்தினால்) சுவாமிகளை யடைந் தேன் தஞ்சமாவித்ததி, ஆதலின். நின்னது கருணையாலே = தேவரீரது கிருபாகடாக்ஷத்தினாலே. (தமதனுக்கிரகசக்திபாதத்தினாலே) நீர் என்னை ஆளலாமே = தாங்கள் அடியேனைத்தடுத்து ஆட் கொள்ளலாமே. தமதநீனமா, தத்திகரயோக்கியமா நன்கு செய்யத் தடை என்ன, பிரயாசைதானாகட்டும். அடியேனுக்கு ஆவலும் (வேகமும்) தமக்கு வியாபகமுமிருத்தவினித்ததி. உன்னது பிறவி = உனது ஜன்மஜராதிதுக்கப்பிரவாகம் எத்தகையினது, அதனைப் பிறவியென உபலக்ஷணத்வத்தினாலே. மாற்றும் = நிவிருத்திபொருட்டு. (வேறுவித மாக்கற்பொருட்டு) உபாயம் ஒன்று உண்டு என்றிரே = தந்திரமேகமுள் என, எதனை யாதுகாரணத்தினால் அடியேனை அங்கேகரிப்பதைக் குறித்துக் கூறினவராகினீர் பூர்வம். இன்னது என்று அதை நீர் காட்டி = அது இதுவென தாங்கள் சீக்கரம் நன்கு காண்பித்து, அதையுங்

* அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. ॥ ஞானஜீபத்தைக் கொடுக்கிற பகவத்சொருபரான சாக்ஷாத் (பிரத்யக்ஷ) குருவினிடத்தில் எவனுக்கு மானிடபுத்தியோ அவனுக்கு, வேதசாஸ்திரசிரவணமனைத்தும், கஜஸ்நானம் போன்றது,

கிருபையினு லன்றேவலால். ஈடேற்றல் = இரகூழித்தல். (ஈடு = ஸாம்யம். ஏற்றல் = யேற்குதல்) வேண்டும் = அனன்யசரண்யம் சாணாகதம் என்னை. என்றான் = என இறந்தனன். † சூடிரெவீ ஷா ஆதரேவிஸா

தாத்தபர்யம்.

கேட்டலாதிசெய்யமாட்டாதவன் எனினும், என்னைத்தமது அதினைமாக்கிக்கொள்ள இத்ததி, வியாபகதையும் சர்வசக்திதையு முள்ள தமக்குப் பிரயாசையின்றென விஜ்ஞாபித்ததுமன்றி, முன் னர் தாம் கூறினபடி எனது ஜனனமாணாதி நிவிருத்யுபாயம் இஃ தென தர்சிப்பித்துக் காற்கவும் வேண்டும் என வேண்டினன் என்பது.

மூலம் கக.

அடங்கிய விருத்தி யானென் றறிந்ததின் செ றிந்த மண்ணின், குடம்பையுட் புழுமுன் னூதுங் குளவியின் கொள்கை போலத், தொடங்கிய குருவு மான்ம சொருபமே மருவ வேண்டி, உடம்பினுட் சீவனைப் பார்த் துபதேச மோதுவாரே.

புத்ராஹுதாஹநிவயம் வராபிபுஸாஹம்

யொமொயாபித்யு மாரூம் பூணியாய விதெ ।

ஸூஹீவியாதூவி ஹஜககீடவதம்

தொதாராஹ கபயா வராபாய- (த) தகூழ ॥

प्रत्याहताक्षनिचयं परमप्रशान्तं योग्योऽयमित्यथ गुरुः प्रणिधाय चित्ते ।
ब्रह्मविधातुमपि भृङ्गककीटवन्तं श्रोतारमाह कृपया परमार्थं (ः) तत्त्वम् ॥

அவதாரிகை.

அசம் இன்றெனவறிந்த குருவின் உபதேசாரம்பம் தர்சிப் பிக்கிரார். அடங்கியவென.

பொழிப்புரை.

விஷயாதீனமாயிருக்குகை விட்டு உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிற (எனவே ஒருவாறு ஆத்மவசமாயிருக்கிற) இந்திரிய ஸமூகங்கள்

எதனாலே, ஆகவேதான் சாந்தியாதிகுணவான் எனத் தெரிந்து கொண்டனர் உள்ளம்கண். 'சீடன் செய்த ஸவிநய பிரார்த்தனா னந்தரம், பிரமவித்யா நிக்ஷேபபாத்திரமெனவும்' அங்ஙனம் தெரிந்துகொண்டபின்னர், அவ்வுபாயம் இதுவென உபதேசிக்கத் துவக்கிய தேசிகரும், சீடன்றனது எதார்த்தசொருபத்தைத் தானே யறியும்பொருட்டு, தேகத்தினுள் இருக்கும் நிஷ்காம்யவலி கொண்ட சுத்த சேதனனை (சீவனை) க்குறித்து உபதேசம் செய்கிறார். எங்ஙனம் பேதிக்கமுடியாது நெருங்கியமைந்த மண்கூட்டின் உள்ளடங்கியிருக்கிற புழுவின் முன் நின்று சப்திக்கின்ற குளவியினது தன்மை அதாவது அபிப்பிராயஸகித செய்கை அங்ஙனமே. 'உள்ளடங்காத தன்னுருவாக்குவிக்க'

பதப்பொருள்.

அடங்கிய = விஷய † பூர்வணு^௦ பூர்வணு^௦ விட்டு, உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கிற 'எனவே ஒருவாறு ஆத்மவசமாயிருக்கிற' கர்த்தருநப அகந்தையுடைய.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி. என்றார் பத்திரகிரியார்.

விருத்தியான் = காரணரூபவிருத்தியுடையவன். கன்மயோக வலியால் (நைஷ்கர்ம்யவலியால்)

§ யொமய-கெதா விஸ-ஜாதா விஜிதா-ஜிதெந்ரிய: |
योगयुक्तो विशुद्धात्मा विजितात्मा जितेन्द्रियः | என்றார் பகவான்.

என்று அறிந்த = எனத்தெரிந்துகொண்டனர் உள்ளம்கண், சீடன் செய்த ஸவிநயபிரார்த்தனா னந்தரம், பிரமவித்யா நிக்ஷேப பாத்திரமெனவும், பின் = தெரிந்துகொண்டபின்னர். செறிந்த = புரையறவமைந்த. மண்ணின் குடம்பை = மண்கூட்டின். உட்புழு முன் = உள்ளடங்கியிருக்கிற கிருமிமுன்னின்று. ஊதுங்குளவியின் கொள்கைபோல = சப்திக்கின்ற (கோஷிக்கின்ற) பிரமரத்தினது

† அதீனமாயிருத்தல். § யோகத்தினாலே சேர்ந்தவன், (கூடனவன்) விசுத்தஸத்துவன், விஜித (ஜயிக்கப்பட்டிருக்கிற) தேகத்தையுடையவன், ஜிதேந்திரியனும், (இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும்)

சுபாவாபிப்பிராயசகிதமுயற்சிபோன்று. 'உள்ளடங்காத தன்னுருவாக்குவிக்க' பிரமரகீடையாயமெனவிது.

† ஸகிலகொ நரொ யாதி ஸஜாவம் ஹேகநிஷ்யா ।
கீடகொ ஸரீரம் ய்யாயநு ஸரீரகூய கஜுதெ ॥ சதिसक्तो नरो
याति सद्भावं ह्येकनिष्ठया । कीटको भ्रमरं ध्यायन् भ्रमरत्वाय कल्पते ॥
என சுருதிநின்றும். ஆத்மபோதப்பிரகரணத்தில் பகவத்பாதரும்.

தொடங்கிய குருவும் = அது இதுவேன உபதேசிக்கத்துவக்
கியவாசிரியரும். ஆத்மசொருபமே மருவவேண்டி = அப்பிரம்
மத்வப்பிரமை நிவிருத்திபொருட்டு, அன்றபூர்வசிருஷ்டிக்கு.

‡ ஸ்ரஹெவஸநு ப்ரஹ்வஸநு என்ற சுருதிவிரோதத்தினால்.

ஏகரமன்னியதிரஸ்காரம். உடம்பின் = தேகத்தில். உள்
சீவனைப்பார்த்து = அந்தர்முகசீவனை * (பெறாதாரம் ஓதார் சே
தனை) நோக்கி (குறித்து) உபதேசம் ஒதுவாரே = உபதேசம்
செய்கிறவராயினர்.

வஸ்துதத்துவம் = பரமார்த்ததத்துவம். பாயிரம் ௫-ல் கூறி
யுள்ளபடி ॥ பராஜ்ஞாவஸு சுய-ஃ பரமஆசௌ அர்த்த: அதுதானே
தத்துவம் மோக்ஷஸாதனம் ஆத்மதத்வஜ்ஞானம் § உவஹிஷ்ட
வாநு उपदिष्टवान्

% தக்ஷஸி தத்வமசி இது முதற்சுருதிகளினாலே என.

அல்லது, வஸ்துதத்துவம் = பரமாத்மதத்துவம் என. ஆத்
மதத்துவம் = பிரத்யக்ஸைதன்னியந்தானே, பரம் = பிரம அகண்
டானந்தாதியிலக்கணம், அதுதானே தத்துவம் இன்றதற்கன்
னியமென.

| சுயஜாதாஸு ஹ அயமாட்மாப்ரஹ் என சுருதிநின்றும்.

† ஒரே உறுதியான நிஷ்டையினாலே ஸத்தினிடத்தில் சம்பந்த
முள்ள நான், ஸத்பாவம் (பிரமபாவம்) அடைகிறான். புழுவானது குள
வியை தியானம் பண்ணுகிறதாய்க்கொண்டு குளவித்தன்மை (பாவம்)
அடையும் பொருட்டு சமர்த்தம் ஆகிறது. போன்று.

‡ பிரமமாகவேயிருக்கிறவனாகக் கொண்டு. * கேட்டல் செய்
கிறவனை. ॥ கிரேஷ்டமாயிருக்கிற பிரயோஜனம். § உபதேசித்தார்.

% அது நீயாகியும். | பாயிரம் 2-ன் உரை காண்க.

அந்தக்கரணவிருத்தியிருவகை. கரணரூபம், கர்த்ருரூபம் என. கர்த்ருரூபம் பகிர்முகத்தில் விரிய விரிய அனாதம்பந்த அமுத்தம் ஆலம் விழுதுபோல். அல்தந்தர்முகத்தி லொடுங்க வொடுங்க கிரமமா தன்னிவிருத்திவழித்தா வாத்தம்பிரகாசமு மெனக்கரணரூபத்தால்.

எனவே, பகிர்முகத்திற் கர்த்ருரூபமும் அந்தர்முகத்திற் கரணரூபமுங்கதித்தவை என.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச் சுட்டெரித்துத் தூங்கா மற்றாங்கி சுகம் பெருவதெக்காலம். என்றார் புத்திரகிரியார்.

அடக்கிப்புலனைப்பிரித்தேன். அவ, னாகியமேனியிலன்பை விரித்தேன். மடக்கிக்கொண்டானென்னைத் தன்னுள். சற்றும், வாய்பேசாவண்ணம் மரபுஞ்செய்தாண்டி என்றார் தாயுமானவரும்.

கர்த்ருரூபமடங்கி ஆத்மசொரூபமடைவித்தற்குறிய கரண ரூபவிருத்தியன். எனவே யறியப்பட்டானதிகாரியென குருவால். அங்ஙனமறியப்பட்டபின்னரே பலவத்தாகுமெனவதிகாரம். ஆக வே, யன்றெனமுன்னரூபதேசங்குறிக்க அடங்கியவிருத்தியா எனன்றறிந்தபின் என்றார்.

தாத்தபர்யம்.

கீடன் தனது யதார்த்தசொரூபமாவிளங்கவனுக்கிரகிக்கத் தொடங்கியதெனத் தன்னுள்பார்த்து.

மூலம் ௧௨.

வாராயென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்தி றந்து, தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப், பேராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போதம், ஆராயுந்தன்னைத் தானென் றறியுமவ் வள வுந் தானே.

வதாயாஹ்யி ரோகிணு ஸுணு வரஸு லெஹ்யுலொ யொஜிதா யெ தித்யாஹ்ய வுநரொவ ஜநு உ ஸதேத்யாசு

ஹீனோகூராம் । தெ வகூநியயுகுவாஸதூலிதா
ஹூதாயவெமாடிய ஸோஹ்யம் யாவடிஹ்வாஸிவஹிஜூநம்
கவிஜ்யை ॥

वत्सायाह्ययि मामकं शृणु परब्रह्मैक्यबोधोज्ञिताः

ये मर्त्याः पुनरेव जन्म च समेत्यात्र भ्रमंत्यातुराः ।

ते चक्रानिलधूतघासतुलिता स्तत्कालवेगादध-

शोर्ध्वं यावदहं परदिशवइति ज्ञानं नविन्दंत्यमी ॥

அவதாரிகை.

தத்விசேஷம் காண்பிக்கிறார். வாராயென்.

பொழிப்புரை.

வாக்கடவாய் எனது புத்திரனே. என்வே, உபதேசிக்கும்
வைகளில் சித்தாந்த நிலைகள் பற்றி அன்வயவெதிரேகங்களால்
பூர்வபக்ஷநிலைகள் விட்டு என. ஆகவே, தாம் பிரமசைதன்யமும்
சீடன் பிரத்யக்சைதன்யமும் என்பது குறிப்பு.

சாக்ஷியெனும் பிரமபிள்ளைக்கு மூல சக்தியென்றொரு
பெண்ணாச்சு. என்றார் பாலானந்தசுவாமிகள். ஞானக்கும்மியில்.

தமக்கு அபேதம் காண்பிக்கிறார். தேகேந்திரிய ஸங்கா
(வா) தங்களினின்றும் பிறிக்கப்பட்டிருக்கிற ஆத்மாவுக்கு, தன்
து மறதியை நீக்க, ஸ்வரூபபூதபிரமத்தோடு ஐக்கியமாக்கற்குரிய
தனது ஸ்மிருதிரூப ஸ்வவிசாரத்தினின்றும் நழுவினவன் யாவன்?
அத்தகையோன், ஜனனமாணமடைந்து, மேலும் கீழும் நடுவு
மான அத்தகைய ஜனனமாணங்களில் சுழன்று சுழன்று, பேர்க்
கமுடியாத காலசக்கிரத்தினது சுழற்சியில் திரிந்துகொண்டிருப்
பன். அத்தகையோனுக்கொருக்காலுமோசனமில்லை. அதுவி
ஷயத்திலிஃதேதிருஷ்டாந்தம்.

ஓய்வு இல்லாத சுழல்காற்றில் அகப்பட்டுக்கொண்ட இளம்
புல் எப்படியோ அப்படியே தாண்டமுடியாதது. ஆயின், முடி
வின்றோ? எனக்கேட்கின், உண்டென காலவரையறை கூருகின்
றார்.

விசாரஜ்ஞானத்தினால் சோதித ஆத்மாவை, அகம் பிரத்யக்ராத்மாவே ஸச்சிதானந்த அகண்டைகரஸ சொப்பிரகாச சித்ரூப பரமாத்மா என, குருவுபதேச சிரவணத்யாயல் சாக்ஷாத்மஜ்ஞானமடைவதின்றே ? அதுபரியந்தந்தானே, பிரஸித்தமிது.

பதப்பொருள்.

வாராய் = வரக்கடவாய். என் மகனே = என் அபின்னனே. என் மகனே என இது முதற்விளி, குருவினுடைய காருணிகதையை அறிவிக்கிறது. எனவும், அப்பிரம்மத்வப்பிரமை நிவிருத்தி முகம் தோன்ற, வாராய் என்மகனே எனவும்.

எனவே, பிரத்யக்ஷைதன்யம் குறித்தவிளியிது. உள் சீவனைப்பார்த்து என முன்கவியுமாதலின். கூறுமவைகளிற் சித்தார்தங்கள் பற்றி அன்வயவெதிரேகங்களாற் பூர்வபக்ஷநிலைகள் விட்டு எனவும். கஃகவிப்படி ஈடேற்க.

தமக்கு அபேதங்கூறுகின்றார். தன்னை மறந்தவன். தன்னை = தேகேந்திரியஸங்கா (வா) தங்களினின்றும், பிறிக்கப்பட்டவனுக்கு = விவெசிதஸு விவேசிதஸு (§ விஜாதொராதுநம்) சிவாதோராத்மன: மறந்தவன் = பிரமத்தின் (தத்பதவிலக்கிய பரமாத்மாவின்) தாதாதம்யஜ்ஞானவீனன். எனவே, ஸ்வவிசாரவீனன் யாவன், அத்தேகி, ஆகவே மரணாதி தர்மி என அவன்.

பிறந்து இறந்து = மீண்டும் ஜனனமரணமுற்று. சுற்றிச் சுற்றி = அச்சனனமரணத்திற் சுழன்று சுழன்று. பேராத = பேர்க்கப் (விருத்திக்கப்) படாத. காலநேமிப்பிரமையில் = காலசக்கிரத்தினது சுழற்சியில். (மயக்கத்தில்) திரிவன் = திரிந்து கொண்டிருப்பன், மேல் கீழ் நடு எப்பதவியினுநிலையின்றி ஆதுரனாய் † வடியுஞ் சரியன் போன்று. இன்றொருக்காலுமோசனம். அவ்விஷயத்திலித்தே திருஷ்டாந்தம்.

தீராத = ஒய்வின்றிய. சுழல். காற்று உற்ற செத்தைபோல் = காற்றிலகப்பட்ட * வாஸ யாச மென்ன † ஈ-ஹராசு டுஸ-

§ சின்மாத்திரசொருபமான தனக்கு. † கையேற்றம்.

* இளம்புல். † தாண்டமுடியாததனினின்றும்.

ரா. ஆகவே முடிவின்றோ? உண்டெனக்கரலவரையறை கூறுகின்றார்.

பேர்தம் ஆராயும் தன்னை = அறிவு (விருத்திஜ்ஞானம்) சோதிக்குமாத்மாவை அல்லது (சொப்பிரகாசஜ்ஞானத்தை ஸ்திரவிசாரத்தினால் சோதிக்குமாத்மாவை) எவ்வளவு காலத்தினாலுற்பிரத்யகாத்மாதானே. அன்றென சம்சாரி. பின்னையோ, தான் என்று = சொப்பிரகாசசித்ரூப பரப்பிரமம் என. அறியும் = குருவுபதேச கிரவணாதியால் சாக்ஷாத்கரிக்கும் ஞானமுண்டாவதின்றோ. (அடைவதின்றோ) அவ் அளவும் = அம்மட்டும் (அதுபரியந்தம்) தானே = பிரஸித்தமிது.

* தரகிஸொககோதூவிக் தரதிசொகமாட்மவிக் (ஸொககத், ரகி ஸூதூவிக் ஸொகந்தரதி ஆட்மவிக்) இது முதற் சுருதிகளரி னின்றும்.

ஞானோதயமாகி, தான் தானாகக்காரும் அகலா, அவ்வுதய
மின்மையாலுண்டான பவம், என.

ஜனனநாசோபாயமிது. ஆகுங்காற், நேமி டோர்க்கப்படுத
லின் இன்றியமறதியன். எனவே காலாதிதன் என. மறதியென
அவ்வியத்தத்தை. ஐக்கியத்து ஆதலின். பிந்தினபடலம் எக-ல்
பார்க்க.

† யஸம் விஷ்ணுதவாநு ஸஜிதீரணம் ஸம்ப்ராப்ய ஹயம்
புநவபூதாந்ஜலபிஸம் ஸுஜீனவிரதெ ததாஹயக்ருத
ஹி । சூத்ரா ஸ்வொயவிஹாரவாநிதிபியா விஜிஹிதாநுயஹா
தாநம் க்ஷவமஹதீ (ஸீ) ஹ பதி ததாஹதூதூ) மஹீ ஹவெம் ॥

* ஆத்மாவையறிந்தவன் சோகத்தை தாண்டுகிறான். (சோகத் துளினின்றும் விடுபடுகிறான்)

† யாதொரு நீ மறதியுற்றனையோ அத்தகைய நீ பின்னரும் ஜனன மரணப்பிரவாகத்தையடைந்து, சுழல்காற்றிலகப்பட்ட புல்போன்று ஓய் வின்றிய காலசக்கிரத்திலகப்பட்டு சுழல்கிறாய். ஆத்மா என்பவன், ஞா னசாதன விசாரமுடையவன் என்கிற புத்தியால், ஆத்மாவைச்சேர்ந்த வைகளையறிந்துகொள். பின்னர், ஆத்மாவை மாத்திரம் அறிவனையா னால் (அறிவையேயானால்) அப்போது, அவ்வாத்மாவின் தாதாதம்யம் அடைகிறவனாக ஆகுவன் (ஆகுவாய்)

यस्त्वं विस्मृतवान् स जन्ममरणं संप्राप्य भूयः पुनर्वात्यान्तस्तु-
णवत् भ्रमन्नविरते तत्कालचक्रेऽऽसि । आत्माबोधविचारवानिति धिया
विदित्वमात्माश्रय आत्मानं त्ववगच्छती (सी) ह यदितत्तादात्म्यगामी
भवेः ॥ என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

தாத்பர்யம்.

பவநீக்கும் பொருட்டு அதனுற்பத்திகாரணமு மஃது நிற
குங்கால அளவுங் கூறின தென்பது.

மூலம் கந.

தன்னையுந் தனக்கா தாரத் தலைவனை யுங்கண் டா
னேல், பின்னையத் தலைவன் ருனாய்ப் பிரமமாய்ப் பிற
ப்புத் தீர்வன், உன்னை நீ யறிவா யாகி லுனக்கொரு
கேடு மில்லை, என்னை நீ கேட்கை யாலே யீதுப தே
சித் தேனே.

ஹஹ! ஹாயாரீஸ்ம் ஹுவி விஸுயவரொவெதிமெசுஸ
ஹயம்ஸ்யா ஹிக்ஷா ஸ்ரஹெவதிஷ்டு யகிஜநிபீதிதொஃ
யுதெ தசுக்ஷணேந । வெஹி க்ஷம் க்ஷாம் ஸுபநிண்டம் ந
ஹி தவ விஹதி: கஹுகாஹேவி நகுநம் யஸாநாஜேது ஹ
கூரா க்ருதஸஹுவிநய: ஸுஷ்டவாநு தந்யொக்ஷு ॥

स्वञ्च स्वाधारमीशं भुवि विबुधवरो वेत्तिचेत् स स्वयंस्या-

ज्ञूत्वा ब्रह्मैव तिष्ठन् यदिजनिमृतितो मुच्यते तत्क्षणेन ।

वेत्ति त्वं त्वां सुपूर्णं नहि तव विहतिः कल्पकालेऽपि नूनं

यस्मान्नामेत्य भक्त्या कृतबहुविनयः पृष्ठवान् तन्मयोक्तम् ॥

அவதாரிகை.

சாமான்யத்தினாலே உபதேசித்தவர்த்தம் விசேஷத்தினாலே
யும் அவதரிப்பிக்கிறார். தன்னையென.

பொழிப்புரை.

கூடஸ்தனையும், இவ்வாத்மாவுக்கு (இத்தகைய தனக்கு)
ஆதாரமாகிய சோதிக்கப்பட்டிருக்கிற தத்பதப்பொருள் அகண்

டானந்தவிலக்கணம் பரமாத்மாவையும், பிரத்யக்ஷமா அறிவா
னாகில் 'மகாவாக்கிய அதனர்த்த சிரவணாதி உபாயத்தினால், மா
னுஷ்யவுலகில் எவனெவன் தானாகட்டும் உத்தமவிவேகி முமுகூஷு
வாய்க்கொண்டு, அவ்வவகதியால்' பிரமைக்குக் காரணமாகிய அ
வித்தையானது நிவிருத்திக்கப்பட்டுப் போனபடியால், அங்ஙனம்
சாக்ஷாத் தாவறிந்த பின்னர். பிரமமே கூடஸ்தனாய் கூடஸ்த
னே பிரமமாய் ஜனனாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறானக்கண
மே. அதாவது, தேகேந்திரியாதிஸங்கா (வா) தங்களை நான் என்
கிறதாகவாவது, என்னுடையது என்கிறதாகவாவது அனனுஸந்
தானவக்கணமே என்பது பொருள். எனவே, அத்துவித அவக
தியில் அகங்கார மமகாரம் முற்றிலும் விட்டுப்போமென்பது
குறிப்பு. ஆகவே, இந்தக்காரணத்தினாலே, ஆத்மதத்வம் நன்கு
பூர்ணம் தேசகால வஸ்துபரிச்சேதகுனியம் ஆனந்தரூபம் உன்
னைத்தானே, கேட்டல் செய்கிற நீயும் சாக்ஷாத்கரிப்பையேல், எக்
காலத்தும் உனக்கு எவ்வித கெடுதலும் இல்லை. இஃதே நிச்சய
மென அறியப்படுகிறது. நீயும் என்னையடைந்து பக்தி ஸகித விநீ
தனாய் கேட்டதினின்றும் எனதனுபவமாகிய இத்தகைய பூர்ண
ஜ்ஞானமானது என்னாலும் உபதேசிக்கப்பட்டது. மோக்ஷஸா
தனமென முமுகூஷுக்களுக்கு.

பதப்பொருள்.

தன்னையும் = || ஸூயயே-ஹ் ஸ்வயமீ கூடஸ்தமாத்மாவை
யும் தனக்கு. ஆதாரத்தலைவனையும் = சோதித தத (ஈ) ர்த்தம்
அகண்டானந்தவிலக்கணம் சகலவிகற்பாதிஷ்டானம் பரமாத்மா
வையும். கண்டானேல் = § ஸாக்ஷாத் உவமஹ் கிவெஸி சாஷாட்வாக்ஷு-
திவேத் 'மகாவாக்கிய வதனர்த்த சிரவணாதிபாயத்தினால், நான்தா
னே பிரமம் என, மனுஷியவுலகில் எவனெவன் தானாகட்டும்
உத்தம விவேகி, முமுகூஷுவாய்க்கொண்டு. அவ்வவகதியால்'

† ஸூகாரணாவிஷ்ணுயா கவொலிதக்யாஸி ஸுமகாரணாவி
த்யாயா அபொதிதவாத் பின்னே = ஸாக்ஷாத் தாவறிந்தபின்னர். அத்

|| தான் என சப்தப்பொருள்.

§ சாக்ஷாத் தாவறிவானாகில். † பிரமைக்குக்காரணமாகிய அவித்
தை போக்கடிக்கப்பட்டபடியால்.

தலைவன் தான் ஆய் பிரமம் ஆய் = அப்பிரமமே கூடஸ்தனாய் கூடஸ்தனே பிரமமாகி. பிறப்புத்தீர்வன் = சன்மாதிபந்தங்களினின்றும் விடுபடுகிறானக்கணமே. தேகேந்திரியாதி ஸங்காதாதிவர்க்கங்களை, சூத்யகௌநவா ஆத்மத்வமதனால் (தான் என்பதாகத்) தானாகட்டும். சூத்யகௌநவா ஆத்மியத்வமதனால் (தன்னுடையது என்பதாகத்) தானாகட்டும் அன்னுஸந்தானவக்.

† ஜோக்ஷா டெவம் ஸவபுவாஸாவஹாநிஃ க்ஷீரெணஃ ட்ருஷெணஃ க்ஷுப்தேயாபுஹாணிஃ । ஜாத்வா தேவ் சர்வபாஷாபஹாநிஃ க்ஷீரேஃ க்ஷுப்தேயாபுஹாணிஃ । என சுருதி நின்றும்.

‡ உடுஹெவடுதஜீதஹுமஃ யெஷாம் ஸாடுஜீ ஹிதம் ரீநம் । நிடுஷாஷம் ஹி ஸரிம் ப்ரஹ்ம தஸ்யாஷ் ப்ரஹ்மணீ தெ ஹிதாஃ ॥ इहैव तैर्जितस्सर्गः येषां साम्ये स्थितं मनः । निदोषं हि समं ब्रह्म तस्मात् ब्रह्मणि ते स्थिताः ॥ என ஸ்மிருதியும்.

§ சுடுதாடுஹடுதாஃ அதோஹேதோ: உன்னை = ஆத்மதத்துவம், திரிவிதபரிச்சேதகுன்யம். * ஹடுரிஹடுவம் பூமரூபம் உன்னைத் தானே. ॥ ப்ரஹ்மா ப்ரஹ்ம ரீயும். அறிவாயாகில் = சாக்ஷாத்கரிப்பையேல். தார்ட்யார்த்தத்தவத்தினின்றும், முன்னர் கூறினதின் சாமான்யரூபத்தினால் தானாகட்டும் இன்றெனதோடம்.

உனக்கு ஒரு கேடும் இல்லை = இன்றென விநஷ்டமுனக்குண்டாகிறது. எத்தகைய ஸர்க்கப்பிரளயங்களினும், இஃது நிச்ச

† சொப்பிரகாசபரமாத்மாவையறிந்து சர்வபந்தங்களின் நாசம்-க்ஷீணித்த கிலேசங்களாலே சன்னமாணநாசம்.

‡ சீவவான்களான ஸமதர்சிகளான பண்டிதர்களாலே தானே வசமாக்கிக்கொண்ட சன்ம. சர்வபூதங்களில் சம்பாவத்திலிருக்கும் பிரமத்துக்கு நிச்சலனபூத அந்தக்காணம் நிர்தோஷம். பிரசித்தம் அல்லவா? சமம் பிரமமேகமே. ஆதலின் பிரமத்தில் தானே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்தினால் இன்றென தேஷ்வாசனைகூட அவர்களை சம்பந்திக்கிறது.

§ இந்தக்காரணத்தினாலே. * பூர்ணரூபம் ॥ கேட்கிற.

சுயமறியப்படுகிறது. என்னை நீ கேட்கையாலே = எந்தக்காரணத்தினாலே நீயுமென்னையடைந்து பக்தியினால் கொண்ட பருவியனுய்க் கேட்கப்பட்டவனுாய். அந்தக்காரணத்தினாலேயே, ஈது = இதானது. இத்தகைய பரிஜ்ஞானந்தானே, யெனதனுப் உபதேசித்தேனே = உபதேசிக்கப்பட்டதென்னாலும். மோக்ஷஸாதனமென முழுக்ஷுக்களுக்கு. இத்தகைய பரிஜ்ஞானத்தைத்தான் மோக்ஷஸாதன ஆத்மதத்வம் எனக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாயிரம் கூகவியின் அவதாரிகையில்.

* ஊரெவ ஊரெவெவ ஹி ஹெஹி சிததா ஸ்யாதெ வரா நி வபூதி: ! த்வமேவ த்வமவஹிவேததி ததா ச்யாதெபர நிவ்ருதி: ! என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

பிரத்யக்ஷத்தாலன்றி யெய்தாவைக்கியமென்ன, கண்டானேல் என. ஞானகதப் பிரத்யக்ஷத்துக்கன்றுமுன்னரென்ன, பின்னையத்தலைவன்றனுய் பிரமமாய் என.

ஆதேயத் தலைவியெனக் குறிக்கத் தன்னை யென்றதை, ஆதாரத்தலைவென வர்த்தாபத்தியால். சிற்சத்தியாதலின். மிருத்தில் கட்சத்திபோன்று. பிந்தின கருடல் காண்க. தான் தலைவனுய் எனற்கியைதற்பாலவென்ன, பின்னையத்தலைவன்றனுய் என. ஆகவேதான் பிரமமாய் என. ஐக்கிய மெய்தியக்கால் ஜனனத்துக்கு இடமின்மையின் பிறப்புத்தீர்வன் என. வேதாந்தமரபித்தே, வேறின்மையின் ஈதெனச்சனனமகல.

தாத்பர்யம்.

தூலாதி யவ்வியத்தாந்தம் ஒவ்வொன்றினு நசியாது யாது சேடித்தது? அது பிரத்யக்கு, அதனைத்தன்னையென. சேடித்ததானே யவையனைத்தினும் பூரணமாகிய பிரமமாவளங்குமதைத், தலைவென. இரண்டின் தாதாத்மியமா விளங்குவது சுத்தம் ஆதலின், அதுதானாகுவதே, அத்தலைவன்றனுய்பிரமமாய் என. அத்தகைய அனுபவம் உதயாஸ்தமனமின்றியதாதலின், ஜனனாதியின்றென்பதைப் பிறப்புத்தீர்வன் என.

* உன்னைத்தானே நீயறிவாயானால் அப்பொழுது உனக்கு சிரேஷ்டமான சுகமுண்டாகும்.

மூலம் கச.

என்னைத்தா னசட னாக வெண்ணியோ சொன் னீரையா, தன்னைத்தா னறியா மாந்தர் தரணியி லொ ருவ ருண்டோ, பின்னைத்தா னவர்க ளெல்லாம் பிறந் திறந் துழலு வானேன், நின்னைதா னம்பினேற்கு நிண்ணய மருளுவீரே.

போலிஜாய ஜங்'முரொ ஹ்வி ஹா நெதஅவ்'ஜொ ஸ்வாநு ஸவெ' ஜோதநிஜஸூராவமதயொவொகெ ஹந்ரா தாரா: | உத்திக்ஷயஸாலிந் கயஜெஹா நிஸித்ய தகூம் 33 ஸ்ரூஷி க்ஷத்பவஜம் மதவதாம் ஹயொநகூம்'வம் க்ஷவிசா

मां विज्ञाय जडं गुरो हृदि भवानेतद्वचः प्रोक्तवान्

सर्वे ज्ञातनिजस्वरूपगतयो लोके भवन्त्यातुराः ।

उत्पत्तिक्षयशालिनः कथमहो निश्चित्य तत्त्वं मम

ब्रूहि त्वत्पदपङ्कजं गतवतां भूयो न दुःखं क्वचित् ॥

அவதாரிகை.

அந்த விஷயத்தில் § ஸநிஹாமம் சந்நிஹா: சீடன் வினாவு கிருனெனக் கூறுகின்றார். என்னையென.

பொழிப்புரை.

அடியேனை அத்யந்த மபண்டிதனாகக்கருதியல்லவா? இத் தகைய வசன முரைத்தவராகினீர் என எனக்கு விளங்குகின்றது. ஐயனே, அன்றஹ மிவ்விஷயகாரணமறிந்தவன். தன்னையே தான் தெரிந்துகொள்ளாத மனிதர்களும் உலகின்கண் எவரேனும் ஒரு வர் உளரோ? இல்லையே, அறிந்தவர்களாயிருந்தும் பிராம்மணத் வாதி விபவர்களா, அத்தகையினரனைவரும் ஜனனமரணதிவிகா ரவான்களா, துக்கிதர்களா, ஆதுரர்களாகத்தானே ஏன் சுழலு கின்றனர். தாபத்திரயாபி பூதர்களாகவும், எங்ஙனமிது விபர்யயம், யாது காரணத்தினு லதன் நிர்ணயநிமித்தம் பகவணையடைந்தேன், தஞ்சமா. தமது பாதகமலத்தையடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் ஸம்சயாதி துக்கம் கிஞ்சிற்றேனு மன்றடையத்தகுவது.

§ சந்தேகிக்கிறவனாக.

பதப்பொருள்.

என்னைத்தான் சடனா = அடியேனை யத்யந்தமபண்டிதனா. (அவ்வளவு முடனா) உள்ளத்து எண்ணியோ = சித்தத்து கருதியன்றோ. சொன்னீர் = கூறிய விலக்கணவாக்கியமுரைத்தவராகின்றோன வெனக்கு விளங்குகின்றது. அன்றக மிவ்விஷய காரணமறிந்தவன்.

ஏ குரோ = தேசிகேந்திரா. அங்ஙனம் ஆத்ம அபரிஞானமேல் சகலதுக்கதிதானம். தன்னைத்தான் அறியாமாந்தர் = பிராமணத்வாதி விபவர்களாகத் தன்னையறியாத மானிடர். தரணியுள் ஒருவர் உண்டோ = உலகின்கண் யாவரேனுமுளரோ? இன்றே.

பின்னைத் தான் அவர்கள் எல்லாம் = அங்ஙனமறியப்பட்டிருக்கிற நிஜசொருபகதியுடைய அத்தகையினரனைவரும். பிறந்து இறந்து உழலுவானேன் = சனனமாறாதி விகாரவான்களா, தாபத்திரயாபிபூதர்களா, யேன் காணப்படுகிறார்கள்? இஃதெப்படி விபர்பயம்.

நின்னைத்தான் நம்பினேற்கு = யாது காரணத்தினால் அதன் நிச்சயசிகித்தமடைந்தேன் நேவாரைத் தஞ்சமா. நின்னையமருளுவீரே = தமது பாதகமலமடைந்தவர்களுக்கு மீண்டும் சம்சயாதிராலுண்டாம் துக்கமற்பழமன்றுண்டாகத்தக்கது. இஃதபிப்பிராயம்.

† சூத்ராஹிவஹாயுடொவ தகுவதொ ந ஜாமெ | ததூஹி வகககூகி வாக்யாயுடாவமஸி | ஆத்மாதிபதார்த்தமேவ தத்வதொ ந ஜானே | தத்பூவக்தவாத் வாக்யார்த்தவிராமஸி | எப்படியஹம் சுவாமிகளுரைத்த மகாவாக்கியார்த்தமறிவேன், இந்த விஷயத்திற் சாஸ்திரகாரர்கள் கூட † விபூதிவநாஹவெயுடொவ விபிரதிபநாமவேயு-ரேவ அறிதற்குரிய தன்மையினாலும். * வஸ்து நஃ வஸ்து நஃ எப்படி

† ஆத்மாமுதலான சப்த (பத) ப் பொருளைக்கூட வாஸ்தவமா (எதார்த்தமா) வறியேன். வாக்கியார்த்தஞானமென்பது சப்த (பத) ப் பொருள் ஞானத்தை முன்னிட்டதாயிருப்பதினாலே.

† விபரீதஞான முடையவர்களாகவே ஆவார்கள். * வஸ்துவின்,

ஏனக்கு ஞானோதயமாமோ, அப்படிப்பிறித்து உபதேசங் கருணையால் § விபேய விவே என.

தாத்பர்யம்.

குருசீடருள் தானென்ற விலக்கியம் அவிசேஷமெனினும், உண்டிரண்டிற்கு மஹத்பேதம். தேகத்தில் தானாயிருந்ததான், தேகம் என முறையே. அனுபவமொவ்வாத தென்னை? என, உண்மை கொள்ள நிண்ணயமருளுவீர் என.

தான் அனுபவமாக வதனியல்பின்விசாரமெனவிது.

மூலம் ௧௫.

இன்னது தேகந் தேகி யிவனென வுணர்வன் யாவன், அன்னவன் றன்னைத் தானென் றறிந்தவ னாகுமென்றார், சொன்னபின் றேகி யாரித் தூலமல் லாமலென்றான், பின்னது கேட்ட வையர் பீடையு நகையுங் கொண்டார்.

சயம் ஷெஹொ ஷெஹ்யப்யரிதி யயாபூரூபிதவாநு
நரொ யொவா லொகெ ஸதௌ ஹவதி ஸுஜாதவிஹவஃ ।
மாரா விஸம் வாலிஸூபயஜமாஷெஷவபுஷொ
நிஜாகஸூபுஷொக் கொவூத்யபிவி ஜஹாலொரூவிநிநாஃ॥

अयं देहो देहप्ययमिति यथार्थाद्विदितवान्

नरो योवा लोके सतु भवति बुद्धात्मविभ्रमः ।

गुरा वित्थं वाचिस्वयमथजगादैषवपुषो

निजात् स्थूलात् कोस्तीत्ययमपि जहासोरुविभ्रनाः ॥

அவதாரிகை.

* சூத்ராநாத் விவெக விவலிதொ஽யம் ஹ்ரிஃ ஆத்மானாஸ
வिवेक विलसितोऽयं भ्रमः என மனதின்கண் நிதானித்தாசிரியர்,
அவ்விவேகம் கூறற்கு இச்சைகொண்டவராய், அவ்வாக்கியமஹு

§ செய்யத்தக்கது. * இந்த பிரமையானது ஆத்மானாத்ம் விவே
கத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிறது.

சரித்துக் கூறியுந் தோன்றுவதற்கு இரங்குகின்றார் வருத்தமுற்று. இன்னதென.

பொழிப்புரை.

தேகம் இத்தன்மையது, அதாவது விருத்தி (ஐ) முதலிய தர்மத்தையும், வாசனையோடு கூடி கர்மபல அனுசரிப்பையும், காரணத்தன்மையையும் முறையே உடைத்தாயிருக்குகையாலே அனாத்மா. தேகியோவென்றால் பிரத்யக்சேதனன், நான் என் சப்தார்த்தன். இவன் என வஸ்துகதியால் கண்டு அறிபவன் எத்தகையோன் தானாகட்டும் மனுஜன், அத்தகையோனே ஆத்மவிபவமறிந்தவனாகிறான். பின்னையோ, பிராம்மணத்வாதி ஜ்ஞானவான் அன்று, எனக்கூறினார். இங்ஙனம் போதித்தபின்னர், அவ்வாக்கியஸாரமாலோசியாதவனாய் அதன் பொருளறியாதவனாய்ச் சீடன், ஸர்கீஜ் ஜ்ஞாநாயுஃ सम्यक् ज्ञानार्थ (நன்கு ஞானார்த்தம்) கேட்டான். எப்படியென்றால், தூலதேகமிதைக் காட்டினும் தேகி அதாவது விலக்ஷணன் அன்னியன் எவனிருக்கிறான். ஆச்சர்யமிது, இருப்பானாகில் அவனார் என்று கேட்டான். அங்ஙனமவன் கேட்டபின்னர், அத்தகையவனுபவம் கேள்வியுற்ற ஆசிரியர் சிறிது வருத்தமும் புன்னகையும் கொண்டனர்.

பதப்பொருள்.

இன்னது = இத்தன்மையது. அதாவது, கீடாதிபோன்று பிரத்யக்ஷம். * உவஹ்யுதாநம் उपलभ्यमानं தேகம் = சரீரம். † உவஹயாஹியதேஃவக்யாக் उपचयादिधर्मवत्वात् = ஷட்பாவ விகார தர்மத்தையுடைத்தாயிருக்குகையினாலே, வாசனையோடுகூடி கர்மபல அனுசரிப்புடையதாயிருக்குகையினாலே, காரணரூபமாயிருக்குகையினாலே முறையே அனாத்மா. தேகி = தேகத்தையுடையவனோவென்றால், பிரத்யக்சேதனன் அஸ்மதார்த்தன். இவன் என. உணர்வன் = எதார்த்தத்தினாலே (வஸ்துகதியினாலே) கண்டு அவனே இவன் என அறிபவன்.

* அறியப்படுகிற. † விருத்தி (ஐ) முதலிய தர்மத்தையுடைத்தாயிருக்குகையினாலே.

§ சூத்ராநஹேவிஜாநீயாடியஸீதிவகுரூஷம் । आत्मा-
नञ्चेद्विजानीयादयमस्मीति पूरयः । என பிரகதாரண்ய சுருதியின்.

யாவன் = எவனெவன் தானாகட்டும் மனுஜன், அன்னவன்
= அத்தகைய இவன். தன்னையான் என்று அறிந்தவன் ஆகும் =
அறிப்பப்பட்டிருக்கிற ஆத்மவிபவனும். பின்னையோ, அன்றென
பிராம்மணத்வாதிஞானவான் எனக்கூறினார்.

॥ देहोऽयं खलु देहवानयमिति प्रज्ञायते
येन सज्ञेयस्त्वज्ञ इति । என பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

† க்ஷேத்ருக்ஷேத்ருஜ்யொஜ்ஜூடாநம் யதூக்ஷோநம் ३தம் ३३
क्षेत्रक्षेत्रज्ञयोर्ज्ञानं यत्तत्ज्ञानं मतं मम । என்றார் பகவான்.

சொன்னபின் = இங்ஙனம் போதித்தபின்னர், அவ்வாக்ய
ஸாரம் அபர்யாலோசித்து, அதன் பொருளறியாதவனாய்ச் சீடன்
ஸஜ்யக்ஷோநாடிய-ம் सम्यज्ञानार्थ = நன்கு ஜ்ஞானார்த்தம் * ஜமா
३ जगाद्

தேசியார் இத்தூலம் அல்லாமல் = தூலதேகமிதைக்காட்
டினும் விலக்ஷணன் எவன் அன்னியனிருக்கிறான். என்னை ?
இதென்ன வியப்பு, இருப்பனேலவனார்? என்று கேட்டான்.

பின் அதுகேட்ட ஐயர் = அத்தகைய வனுபவம் கேள்வியுற்
றபின்னர் ஆசிரியர். பீடையு நகையுங்கொண்டார் = சிறிது வருத்
தமும், மந்தஹாஸமுமடைந்தனர்.

எங்ஙனமிவனை போதிப்பேன். என கிஞ்சித்வருத்தமும்
சொப்பிரகாசமெனினுமாத்மாவில், † விபுக்ஷிவதி: विप्रतिपत्ति:

§ புருடனானவன் தன்னை, (பிரத்யக்சேதனை) இவன் நானாகி
றேன் என அறிவனையானால். ॥ தேகம் இது அல்லவா? தேகவான்
(தேகத்தையுடையவன்) இவன் என, எவனாலே நன்கு அறியப்படுகிறது?
அவன் தன்னையறிந்தவனென அறியத்தக்கவன்.

† க்ஷேத்திரம், க்ஷேத்திரத்தையறிந்தவன், இவர்களினது ஞானம்
யூது? அதுதான் ஞானம் என எனக்கு சம்மதம்.

* சொன்னான் (கேட்டான்) † விபீதஞானம்.

லோகத்துக்கு, என சிரிப்பும். எனினும், தேகமறிந்தவன்றானே
ன, தேகியையும், என்னக்கொண்டனர் மகிழ்ச்சியும், எனமு
றையே.

ஸத்யுக்திவிசேஷத்தினால் வாக்கியார்த்தவிசாரம் செய்யுமி
டத்து, சேடித்த சர்வமெனற்கியைதற்பால சமஷ்டி சுத்தாரந்தக்
கரணமாகிய ஆத்மா எனற்குரிய சத்தே, கேஷத்திரம். (தேகம்)
சாக்ஷி எனற்குரிய சித்தே, கேஷத்திரஜ்ஞன் (தேகி) என. மூல
சுலோகத்தில் கூறியுள்ள எதார்த்த (யயாய) பதத்திற்கு பா
(ஹ) வம்.

॥ யயா ஸவபுமதம் ஸளக்ஷ்யா ஜாக்ஸம் நொவலிவ்யு
தெ। ஸவபுஞாவலிதொ டெஹெ தயாதாநொவலிவ்யுதெ॥
यथा सर्वगतं सौक्ष्म्या दाकाशं नोपलिप्यते । सर्वत्रावस्थितो देहे तथात्मा
नोपलिप्यते ॥

§ யயா புகாஸயதெதுகஃ க்யுக்ஷம் நொகலிஃ ரவிஃ ।
கெஷுத்ரம் கெஷுத்ரீ தயா க்யுக்ஷம் புகாஸயதி ஹாரத ॥ यथा
प्रकाशयत्येकः कृत्स्नं लोकमिमं रविः । क्षेत्रं क्षेत्री तथा कृत्स्नं प्रकाशयति
भारत ॥ என திருஷ்டாந்த தாஷ்டாந்த மொக்க, பகவத் வசனத்
தினின்றும்.

பொருள் இத்தகையவெனக் கூறப்பட்டிள்ள தேகதேகிக
ளுடைய வைலக்ஷண்யத்தைத் தானே யாவனறிபவன் ஞான
நேத்திரத்தினால், அவனே தன்னைத்தானென்றறிந்தவன் என.
சாக்ஷிக்கு இதயத்தாதலின் சாக்ஷத்த்சம்பந்தம். சீவசாக்ஷி (புத்
திசாக்ஷி) எனக்கூறியிருத்தலின். பாயிரம் க-கவியில். சுவானுப
வமின்றேல் முரணுமீவ்வர்த்தம்.

॥ எப்படி யாகாசம் எங்கும் வியாபித்திருந்தும், தன் சூக்ஷ்மத்தன்
மையால், சம்பந்திக்கிறதில்லை அப்படியே, தேகமுழுதும் வியாபித்
திருந்துமாத்மா, தேகதர்மங்களால் ஸ்பர்சிக்கப்படுகிறானில்லை.

§ எப்படி ஒரே சூரியன் இந்த உலகமுழுதும் பிரகாசிப்பிங்கி
றான், அப்படியே, ஏ அர்ச்சுனா, கேஷத்திரியானவன் கேஷத்திரமுழுதும்
பிரகாசிப்பிங்கிறான்.

‡ க்ஷேத்ருக்ஷேத்ருஜ்ஜயொரெவ தீநராஃ ஜ்ஜாநவக்ஷுஷா |
ஹுதபூக்ஷுதிசோக்ஷுஷ யெ விஷு யடூணி தெ வராடி || ஷேத்ரு
ஷேத்ருயோரெவ மந்தர் ஜ்ஜானவக்ஷுஷா | மூத்ருகதி மோக்ஷுஷ யே விதுயாந்தி தெ பரமா ||
எனவும்.

ஆகாயத்திற்கு சர்வகதம், ஸௌக்ஷ்ம்யாத், நோபலிப்யதே
எனவும். ரவிக்கு ஏக:, இமம் க்ருத்ஸனம் லோகம், பிரகாசயதி
எனவும். திருஷ்டாந்தத்துக்கு கூறியிருக்கிற விசேஷணத்தை
தாஷ்டாந்தத்துக்குப் பொருந்த உற்று நோக்குக. ஆகாயத்
திற்கு ஏக: முதலியனவும், ரவிக்கு ஸர்வகதம் முதலியனவும் வி
சேஷணமாகக் கூறப்படாததையும். பிந்தினகவியில் 'ஆகநீநன
விலெண்ணுமறிவுதானேதோ சொல்லாய்' என்ற குருவின் வினா
வையும்.

தேகமென்றார் பொதுப்பட, இத்தூலமென்றான் பிரத்ய
க்ஷத்தை, ஆகவே, ஏனையவிரண்டும் பரோக்ஷம் என்ன, அவன்
கொண்டவியப்பால் உவப்பெய்தினரென. தேகாத்மஞானமாநின்
றவன், பிரமாத்மஞானமாநிற்பனெனக் கொள்ளல், உவப்பெனச்
சீடன் கேழ்விரின்றும்.

தாத்பர்யம்.

விவேசனத்தினின்றுறு சுத்த சைதன்யம், அவிவிவேசனத்
தினின்றறு தூலம், முறையே குருசீடரது இலக்கியம். எனினும்,
வியப்புஸகிதவினாவினின்றும், தேகம்தானென வறிந்திருப்பவ
னாக் கொள்ளப்படுபவன் யாவன்? அவனே யதிகாரவலித்தியுள்ள
வன் என குருவால்.

மூலம் ககா.

தேகமல் லாமல் வேறே தேகியார் கானே நென்
றாய், மோகமாங் கனவில் வந்து முளைத்திடு மவனார்
சொல்லாய், சோகமாங் கனவு தோன்றாச் சுழுத்தி

‡ இந்தப் பிரகாரம் விவேகஞானத்தினால் தேகதேகிகளின் வித்
யாசத்தை (பாகுபாட்டை-விலக்ஷணத்தை) யும் பூதங்களுக்குக் காரண
மான அவித்யாவிலக்கண அவ்வியக்கத, மனேத்தினுடைய அபாவகமனத்
தையும், எவர்களறிகிறார்களோ அவர்கள், பரமாத்மதத்துவம் பிரமத்தை
யடைகிறார்கள். மீண்மடைகிறார்களின்றென தேகத்தை.

கண்டவனார் சொல்லாய், ஆகநீ நனவி லெண்ணு
மறிவுதா னேதோ சொல்லாய்.

ஷெஹாஹிநெயா நாவூ ஷெஹீதி ஷெஹூ ஷெஹூ கொவா
வெதி ஷவஹூ விகாரஹூ | ஷவஹூ கொவா ஷவஹூ
ஷவஹூ ஷவஹூ ஷவஹூ ஷவஹூ ஷவஹூ ஷவஹூ ||

देहादन्यो नास्ति देहीति चेत्त्वं स्वप्ने कोवा वेत्ति सर्वं विकारम् ।
सुप्तौ कोवा शून्यवेत्ता प्रबोधे गृह्यात्यक्षैर्दृश्यं जातं वदस्व ॥

அவதாரிகை.

ஆனாலுபேசுகூதானே கார்யம் (செய்யத்தக்கது) என வா
சங்கித்து, அதற்குமேல் கிருபாருத்வ + வ்யாஹிதி: உண்
டாமென அவன் வாக்கியமனுஸரித்தே, தேகாதிபாத்தம்தவப் பிர
மையைப் பரிகரிக்கிறவராய்க் கொண்டு தத்துவமுபதேசிக்கிறார்.
தேகமல்லாமலென.

பொழிப்புரை.

விருத்திமுதலிய ஷட்பாவவிகாரதர்மத்தையுடைய இந்த
சரீரத்தைக் காட்டினும் அன்னியன் சரீராதி கூட்டுக்கு எஜமா
னன் எவன்? பார்த்திலன், அங்ஙனமிருப்பானேல் பார்க்கப்பட்
டிருநா? இல்லையாதலின் பார்க்கப்படவில்லை, எனக் கூறினாய்.
அங்ஙனமேல், அப்போ, மயக்கமாகிய சொற்பனத்தில் தானாக
வந்து ஒருவன் உதித்தானல்லவா? அவனெவனாயிருக்கிறான். கிரி
நதிசமுத்திராதி ரூபம் விஷயஜாதமறிபவனும், சொல்லக்கடவாய்
ஊகித்து. மேலும் துக்கமயமாகிய அச்சொற்பனமுங் காணப்ப
டாத சுழுத்தியவஸ்தையில் அனைத்தும் அடங்கி நின்றலைப்பார்த்
தவனெவன். ஞானஸாதனகரணங்களுக்கு விலயதர்சனத்தினால்,
அப்போது அபாவஞானதிருஷ்டாதானாகட்டும். என நன்கு ஆ
லோசித்து அதையேனும் சொல்லுகிறேன். மேலும், காண்பித்த திரி
சியஸமுகமனைத்தையும் ஒருங்கு சேர்த்து நீ ஜாக்கிரத அவஸ்தை
யில் தன் அதினைமா கிரகிக்கும் அதாவது அனுபவிக்கும் அறிவு
(தூரிய இந்திரியம்) தான் ஏதோ அதையேனுகூறுகிறேன்.

பதப்பொருள்.

தேகம் அல்லாமல் = § உவவயாழியபுகாஃ उपचयादि
धर्मकात् இத்தகைய சரீரத்தைக்காட்டினும். வேறே தேகியார் =
அன்னியன் விலக்கணன் தேகாதி * உஜ்ஜராயுக்ஷம் पञ्जराव्यञ्जः
க்ஷேத்ராஜ்ஞநாமபுருடன் ஒருவன் எவன்? காணேன் = கண்டி-
லன். 'இருந்தாற் காணப்படாது? இல்லை ஆதலின்' என்றாய் =
எனக் கூறுவையே யானால்.

இல்லை, காணேன் முறையே அஸ்தபான ஆவரணம். தேகி
யாரித்தூலமல்லாமல் என முன்கவியாதலானு மிரண்டுங் கொள்
ளலிங்கு.

அப்போ, மோகம் ஆம் கனவில் = மயக்கமாகிய சொற்பனத்
தில். † ஜாஹ்ஸுலுஹ்ஜாஹிதஃ ப்ரக்ய விஷயஃ जाग्रत्संस्कार
जनितः प्रत्यय विषयः சொற்பனமெனக் கூறியவிலக்கணத்தில் ‡
ஸந்யஸூநே सन्धिस्थाने வந்து முனைத்திடும் அவன் ஆர் சொல்
லாய் = தானாக வந்து ஒருவன் உதித்தான் அன்றோ? அத்தகை
யேனெவன் கிரிநதி சமுத்திராதி ரூபம் விஷயஜாதமறிபவனும்
சொல்லக்கடவாயுத்தரம். % சுந்யஸூ வெழிதாரூஹாவாஃ
अन्यस्य वेदितुरभावात् ।

॥ உதெவ ஹ்ரீ விஸஹ ரோஹிநோ ஜக்ஷஹதெவாவி
ஹயாமி வஸ்யந் । उतेव ह्रीमिस्सह मोदमानो जक्षदुतेवापि भयानि
पश्यन् । இதுமுதற் சுருதி கூறியிருக்கிறதினின்றும்.

‘முனைத்தவனெவன்’ எனவாக்கேபவாக்கு, தேகாத்மவாத
நிரஸன நிமித்தம் என. ‘தேகியாரித்தூலமல்லாமல்’ எனச்சீடன்
கடாரின்றும். முன்கவியில்.

§ விருத்திமுதலிய ஷட்பாவ விகார தர்மத்தையுடைய.

* கூட்டுக்கு எஜமானன்.

† ஜாக்கிரத் ஸம்ஸ்காரத்தினின்றும் உண்டான ஞானத்துக்கு
விஷயம். ‡ கூடுமிடத்தில். % அறிகிற வன்னியனில்லாமையினாலே.

॥ ஸ்திரீகளோடு கூட சந்தோஷமனுபவிக்கிறவன் போலவும்,
போஜனம் செய்கிறவன் போலவும், பயங்கர (பயங்களைக்கொடுக்கிற) வஸ்
துக்களைப் பார்க்கிறவன் போலவும்.

மேலும்

சோகம் ஆம் கனவு தோன்று = துன்பமாகிய சொற்பணங்
காணப்படாத. சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. புத்திக்குக்
காரணம்மனாவஸ்தானம் சுழுத்தி. எனக்கூறிய விலக்கனாவஸ்தை,
அதில். கண்டவன் ஆர் = சூன்யவேத்தா. 'ஸர்வாபாவபிரத்யய
(ஞான) திருஷ்டா' தானெவன். 'ஞானசாதனகரணங்களுக்கு
சூவிலயதர்சனத்தினுலப்போ'.

† नकिञ्चिद्वेदेषु नकिञ्चिद्वेदेषु என. § लघुपञ्च
या नुववत्ता स्मृत्यन्यथानुपपत्त्या அத்தகைய வனுபவமிருக்கிற
தென வறியப்படுகிறது. அத்தகைக்கனுபவி யபேக்ஷைவத்தினால்,
ஒரனுபவியுமிருக்கிறதா வறியப்படுகிறது. அவனெவனாயிருக்கி
ருனென பரியாலோசித்து (நன்கு ஆலோசித்து) சொல்லக்கட
வாய். இஃதபிப்பிராயம்.

மேலும்

ஆவரணத் துவிதத்தை மறுக்க. தேகமல்லாமல் என்றதினின்
தும், தூலதேகத்தோடு, சூக்கும காரணங்கூட்டி, சரீரத்திரயமும்.
கனவு சுழுத்தி என்றதினின்றும், சாக்கிரங்கூட்டி யவஸ்தாத்திர
யமும். முளைத்திடும்வன் என்றதினின்றும், தைசஸனோடு, பிரா
ஜ்ஞன், விசுவனையுங்கூட்டி யபிமானித்திரயமும். சுழுத்திகண்
டவன் என்றதினின்றும், காரணக்ஷேத்திரஜ்ஞனோடு, தூல சூக்கு
மக்ஷேத்திரஜ்ஞரையுங் கூட்டி, க்ஷேத்திரஜ்ஞத்திரயமும். கண்
டசுழுத்தி என்றதினின்றும், சூனியகாக்ஷியோடு தூலசூக்கும கா
க்ஷி கூட்டி, காக்ஷித்திரயமுங் குறிப்பித்தார். ஆகவே, சீடனபி
மதத்துக்கியை ஒவ்வொன்றில் ஏனைய விருதகைமை. (தேகரூபத்
துக்கு, கரணரூபத்துக்கு, கர்த்ருரூபத்துக்கு, ஆத்மாவுக்கு) அப்
போ அதர்சனத்தினால், ஸகர்த்ருகத்துக்கு அவஸ்தாத்திரய விவ
காரத்துக்கு ஆரோபிதத்வந்தானே. † निरायिष्यान्लघु, निरायि
कषाययस्युवा नुववत्ता, தடியிஷ்யாநாவயிதயா,

† ஒன்றையுமறியேன். § ஸ்மிருதிக்கன்னியமா யுத்தியில்லாமை
யினாலே.

† அதிஷ்டான ரகிதபிரமத்தினுடையவும், எல்லையின்றிய பாதத்
தினுடையவும் ஞானமின்மையினாலே, முறையே அவைகளின் அதிஷ்ட
டானமாயும், எல்லையாயும்,

निरधिष्ठानभ्रमस्य, निरवधिकवाधखचानुपलम्भात्, तदधिष्ठानावधितया, தத்சர்வ + பூத்ய ப்ரத்ய தர்சி சமன் கூடன் ஒரு ஆத்மா இருக்கிறான் என § சுஷுபமனவ்யஸ்ய அப்யுபகந்த்யம் அவன் தானே அஸ்மதர்த்தன் (நான் என் அர்த்தன்) என விளங்க.

ஆக நீ நனவிலெண்ணுமறிவுதான் எனேதோ சொல்லாய் என. அவ்வாத்மாதானே அறிபொருள். அறிபொருளாகுமுன்னே என கூஎ-ல் ஆதவின்.

ஆக=குறிப்பித்த திரிசியஜாதமனைத்து மொருங்குசேர்த்து. நீ. நனவில் எண்ணும் = சாக்கிரதவவசரத்திற் அனுபவிக்கும். அறிவுதான் ஏதோ சொல்லாய் = அறிவாவதேதோ (தூரிய இந் திரிய சமுகமாவதேதோ) அதையேனுஞ் சொல்லுதி.

॥ உஜ்ஜெயாபயோபாபவஸ்யஜ்ஜாமாணம் इन्द्रियैरथोपलब्धिर्जागरणम् எனக் கூறியிருத்தலின்

திரிசியபூதாவஸ்தை, தத்ஸாக்ஷிகளின் விவேகஞானம் ஸ १)க் ஜ்ஜாமம் சமயக்ஷானம் (நன்கு ஞானம்) என தாத்பர்யார்த்தம். அவஸ்தா பேதானுவிருத்திகொண்டு பருவசனம், அன்றேனச்சர் க்ஷிபேதாபிப்பிராயத்தினால்.

தேகமல்லாமல், மோகமாங்கனவு எனவே, தெளிவென நனவு. இந் திரியார்த்தஞானமிருத்தலின். சோகமாங்கனவு, தோ ன்ருச் சுழுத்தி எனவே, சுக்மெனச்சுழுத்தி. சுக்ஸ்பூர்த்தியி ருத்தலின். ஆகவே, சாக்கிரம், சுழுத்திகொண்டு முறையே மோ கம், சோகமெனச் சொற்பனம்.

நாஸ்திகமென தேகாத்மத்வம், அதனைத்திரஸ்கரிக்க ஆஸ்திகமென சீவாத்மத்வம், அச்சீவோபாதி நீக்குவிக்க வேதாந் தமென ஞானாத்மத்வம்.

‡ டெஹொஹிதெவ ஜபவ்யு புகிஃ டெஹ உ ஜீவெ விஹவஸஹாயிஃ । விவெகவிஜ்ஜாமவதொ ஹொதநொ வு,

† ஞான. § அங்கீகரிக்கத்தக்கது. ॥ இந்திரியங்களினாலே விஷயங்களின் ஞானம் ஜாகரணம். † மூடனுக்கு தேகமே நான் என்கிற புத்தி, வித்வானுக்கோவென்றால்? தேகத்தினும் ஜீவனிலும் நான் என்கிற புத்தி, விவேகத்தினின்றுதய விசேஷ ஞானவானுகிய மஹாத் மாவுக்கோ? பிரமமே நான் என்கிற புத்தி தன்னிடத்திலெப்போதும்.

ஹாஹிதேவ ௪-கிஷ்டாத்மி ॥ देहोऽहमित्येव जडस्य बुद्धिः देहे च जीवे विदुषस्त्वहन्धीः । विवेकविज्ञानवतो महात्मनो ब्रह्माहमित्येव मति-स्सदात्मनि ॥ என்றார் பகவத்பாதர் சூடாமணியில்.

॥ கொவாஸுபுதஸுஷுவிவிஷயஃ கொவா கிஷ்டாதிஷ ॥ कोवास्वप्नगतस्सुषुप्तिविषयः कोवा किमन्तश्च चित् । என பிர போதாமிருதவசனமாதலின்.

சுஷுத்திரஜ்ஞத்திரயத்தினு மனுஸ்யுதமா யேகமா விளங்கு பவனென விப்பிரத்யகாத்மா.

தாத்தர்யம்.

இதோவிருக்கிறுநெருவன் ஸம்வித்புருடனென வாச்சி யார்த்தத்தாற் காட்டிய நிண்ணயமென. முறையே அவஸ்தாத் திரய வினாவினின்றும்.

மூலம் கௌ.

நனவுகண் டதுநான் கண்ட நனவுள நினைவு நீங்கிக், கனவுகண் டதுமி ரண்டுங் காணாத சுழுத்தி கண்டும், தினமனு பவித்த லொக்குந் தெரியவு மில் லை சற்றே, மனதினி லுதிக்கும் பின்னை மறைக்கும் தருளு வீரே.

ஜாமுதாடு வகலவிஷயாநக்ஷஜாடுதஹிடி ஜாடு ஸுபெ வஸ்யாஜிஹிவி தயா ஸுவிசுாடு நகிஹிசு । ஜாநாடுஜெவ் பூசிஹிநயாவுனாநஹஜாடு கிஹிசு ஹாத் கிவ ஸபஹி ஜெ ஸு-ஹி ததம் ௪ஹாதுநு ॥

जाग्रत्काले सकलविषयानक्षजातैर्हि जाने

स्वप्ने पदयाम्यहमपि तथा सुप्तिकाले न किञ्चित् ।

जानाम्येवं प्रतिदिनमथाप्यन्तरन्तत्र जाने

किञ्चिद्भातं किल सपदि मे ब्रूहि तत्त्वं महात्मन् ॥

॥ சொற்பனமடைந்தவன்தானெவன், சுழுத்திவிஷயன்தானெ வன், ஆந்தாசைதன்யமுமெது.

அவதாரிகை.

இன்னவாறுசேஷப * விஷேண மிஷேண திருக்திரிசியவிவேகம் † ஸவ-ஹ்மம் सर्वस्व உபதேசிக்கப்பட்டது. எனினும், கிரமேணவஸ்து நன்கறிய, சீடன் § யதாபிதி यथामति வினாவுகிறான். நனவென.

பொழிப்புரை.

ஓ தேசிகேந்தரா. ஜாக்கிரத அவஸ்தையில், சக்ஷுராதிகரணகலாபங்களால், ரூபாதிவிஷயங்களை விஷயீகரித்தது (பார்த்தது) நானே. விஷயீகரித்த, ஜாக்கிரத்துக் காதாரமாவுள்ள ஸ்மிருதிவிலகி, 'நனவினின்றும்' சொற்பனவிஷயம் ஸர்வம் பார்த்ததும், ஜாக்கிரம் சொற்பனம் இரண்டு ஸ்மிருதியுங்காணப்படாத, சுழுத்தி, அதாவது ஸம்பிரஸாத அவஸ்தை பார்த்ததும் 'இன்றெனவெதையும் பார்க்கிறேன்' என. நானே. இங்ஙனம் ஸ்மரிக்கிறேன், பார்க்கிறேன், அனுபவிக்கிறேன். அப்படியிருப்பதினாலே, அதனதன் மத்தியில் யாதோவஸ்து ஸர்வப்பிரகாசகம் ஸ்தாயிஸாமானியமாவிளங்குகிறது. எனினும், அதன் விசேஷஜ்ஞானமெனக்கில்லை. இன்றென விங்ஙனமொருதினம். பின்னையோ? நாடோறும். ஆகவே, சுவாமிகள் வினாவுக்கு ஒத்தேயிருக்கிறது. 'ஒரு புருடன் தேகி உளன் என்பதும்' ஆதலின், இல்லை யெனற்குமில்லை. ஸாமானியமாவிளங்கினபின்னர், ஆவரணிக்குமதனை யாதோ, வறியமுயற்சிக்கில். ஆதலின்.

யாதொன்றிருக்கிறதோ! அதன் பிரகாசத்தோடு கூடினதாக ஸர்வமும் விளங்குகிறதோ! அது இதுவென்று, அங்கை நெல்லிக்கனிபோன்று, எப்படி நான் அறிவேனோ, அப்படி யனுக்கிரகப்பிர தேவரீர்.

பதப்பொருள்.

நனவுகண்டது நான் = சாக்கிரதாவஸ்தையில் ரூபாதிவிஷயங்களைச் சக்ஷுராதிகரணகலாபங்களால் விஷயீகரித்தது நானே. கண்ட = விஷயீகரித்த. நனவு உள நினைவு நீங்கி = ஜாக்கிரத்துக்காதார ஸ்மிருதி விலகி 'நனவினின்றும்' கனவுகண்டதும் =

* வியாஜத்தினாலே. † சர்வமும். § புத்திக்குத்தக்கபடி.

சொற்பனவிஷயம் சர்வம் பார்த்ததும். இரண்டும் காணாத = சாக்கிரம் சொற்பனம் இரண்டும் காணப்படாத. சுழுத்தி = சம் பிரஸாதாவஸ்தை பார்த்தது, மின்றெனவெதையும் பார்க்கிறேன், நானே. கண்டும் = இங்ஙனம் ஸ்மரித்தும், பார்த்தும், அனுபவித்தும் வருவதினாலே. சற்றே மனதில் உதிக்கும் = அதனதன் மத்தியில் யாதேவஸ்து சர்வப்பிரகாசகம் ஸ்தாயி சாமானியமா விளங்குகிறது, விளங்கினும், தெரியவும் இல்லை = ஓததிஸொஷா வமரோநரே஽ஹி தद्विशेषावगमो नमेऽस्ति இன்றெனவிங்ஙனமொருதினம். தினம் அனுபவித்தல் = நாடோறும் அனுபவிப்பதானது, ஒக்கும் = சுவாமிகள் வினாவுக்கு ஒத்தேயிருக்கிறது, ஒரு புருடன் தேகியுள்ளன் என்பதும், ஆதலின் இல்லையெனற்குமில்லை. பின்னை = உதித்தபின்னர். மறைக்கும் = ஆவரணிக்குமதனையாதோ வறியமுயற்சிக்கில் ஆதலின்.

அது = ‡ யசு ஸதுசு ப்ருகாஸாநாவிஃ ஸவஃ ஹாதி | த ஷெதஜிதி க்ராதவாஸிகவசு யயா஽ஹிவமஹாதி | यत् सत्तत्प्रकाशानुविद्धं सर्वं भाति । तदेतदिति करतलामलकवत् यथाऽहमवगच्छामि அப்படி. அருளுவீர் = அனுக்கிரகிப்பிற்றேவரீர்.

நான், நினைவு நீங்கி, இரண்டுங்காணாத என்பவற்றை, முறையே யேனையிரவஸ்தையிலும் கொள்ளுக. தினனுபவமாதலின். தின்னமென்னவேகாரம்.

தெரியவுமில்லை, சற்றே மனதினிலுதிக்கும், மறைக்கும் இவற்றிற்குக்காரண முறையே. அஜ்ஞானம், பூர்வஸம்ஸ்காரம், ஆவரணம் என.

எனவே ஸ்மிருதியொன்றே கூறியுள்ள சரீரத்தியயாதி சரணத்திரயாந்தகோலமா நின்றதென.

§. அதன் விசேஷஞான மெனக்கில்லை.

‡ யாதொன்றிருக்கிறதோ, அதன் பிரகாசத்தோடு கூடினதாக சர்வமும் விளங்குகிறது, அது இது வென்று உள்ளங்கை மெல்ல போன்று எப்படி நான் அறிவேனோ.

கிரகிக்கச்செய்வார். ஜனங்கள் (ஆப்தாதிகள்) ஒருவன் பொருட்டு, அதாவது பிதா புத்திரன் பொருட்டு, குழந்தைப்பருவத்தில் போன்று. மேலும், அருந்ததி, தன் மூங்கொண்ட பிரஸித்தநக்ஷத்திரம் காண்பிக்க இச்சைகொண்டு, முன்னர், ஆகாயத்தின்கண் உள்ள நக்ஷத்திரங்களை ஒவ்வொன்றாய் காண்பித்து, முறையே அதுகளைத் தள்ளி, பின்னர், முக்கியையாயிருக்கிற அருந்ததியை கிரகிக்கச்செய்வார். நாயகன் நாயகிக்கு கன்னிகைப் பருவத்தில், எங்ஙனம்.

அங்ஙனமே, முன்னர். சரீராதி தத்துவங்களை நன்கு போதித்து 'பஞ்சீகரணதியால் அதனுற்பத்தி லயப்பிரகாரம் ஸ்பஷ்டமா' கரணத்திரயங்களால் எட்டுதற்கரிய எனவே, ஆகாயத்தைக் காட்டினும் சூக்ஷ்மம், பூர்ணம், பிரமம் ஆகிய சர்வகாரணத்தை பின்னர் சாக்ஷாத்கரிப்பிக்க, முறையே, அதன்னிராஸ தடஸ்த இலக்களை விதிக்கொண்டு, அதன் ஞானத்தினின்றும் அபயம் தர்சிப்பிக்கச் சொரூப இலக்களைக்கொண்டு பின்னர். மனசீலரிற் கிரேஷ்டராகிய தேசிகர் சிந்திக்கிறவராயினர்.

பதப்பொருள்.

தாலத்தின் என. தாலத்தின் மரங்கள் காட்டி = தாம் நின்ற பூமியின்கண் விருக்ஷங்களுள் ஒரு தருவின் உச்சிகரண பித்துப் பின்னர். தனி = பிரத்யேகமாவுள்ள. பிறை காட்டுவார் = சந்திரனை கிரகிக்கச்செய்வார். ஜனங்களாப்தாதிகள்' † கலுஷிக் க்ஞெ கஸ்யசித் க்ருதே அதாவது, பிதா புத்திரன் பொருட்டு குழந்தைப்பருவத்தில் போன்று.

அருந்ததி, தன்மூங்கொண்ட பிரஸித்தநக்ஷத்திரம் காண்பிக்க இச்சைகொண்டு, முன்னர். ஆலத்தின் உடுக்கள் காட்டி = ஆகாயத்தின்கண் § ப்ரகாஸோநம் ப்ரகாஸமான் நக்ஷத்திரங்கள் போதிப்பித்து. * தக்ஷய்யாய தத்ரய்யாய பின்னர் † 3-0 வ்யாபேவ முஷ்யாமேவ அருந்ததி. காட்டுவார் = கிரகிக்கச்செய்வார்

† ஒருவன் பொருட்டு. § பிரகாசிக்கிற. (விளங்குகிற).

* அதைத்தள்ளி. † முக்கியையாயிருக்கிற.

ஆப்தர் போன்று, அதாவது நாயகர் நாயகிகளுக்கு கன்னிகைப் பருவத்தில். போன்று.

ஆரோபநீக்கியதிஷ்டான தர்சன மதத்வாவிருத்தியிலக்கணையாற் முந்தின தெனப் பிந்தினதோ, அதிஷ்டானத்துக் கன்னிய மாரோபமின்றெனச் சமசத்தையாதலின் தடஸ்த விலக்கணையாற் ஜுஷ்டாந்தத்திவிரண்டும்.

அங்ஙனமே, தூலத்தை முன்பு காட்டி = சரீராதி தத்து வங்களை முன்னர் நன்கு போதித்து, பஞ்சீகரணதிரயர லதனுற் பத்திலயப்பிரகாரம் விஸ்பஷ்டமா? சூக்கும = கரணத்திரயங்க ளாலெட்டுதற்கரிய 'ஆகாயத்தைக்காட்டிலும் சூக்ஷ்மம்' * சுவ ரிவிஷ்டு அபரிஞ்ஞம்

§ ஸு-பிக்ஷா-த-பிக்ஷு-தராம்-ம-ஹம்-சுக்ஷமா-சுக்ஷமதர்-சுஹ் என சுருதி வசனத்தினின்றும்.

† ஸு-வஜி-த-பிக்ஷு-தராம்-ம-ஹம்-சுக்ஷமா-சுக்ஷமதர்-சுஹ் என பகவான் ஆதலினாலும்.

சொருபம் ஆன = பிரமம் ஆகிய. மூலத்தைக்காட்ட = சர்வ தாரணத்தை சாக்ஷாத்கரிப்பிக்க, அதன்னிராஸ, தடஸ்த விதி கொண்டு, அதன் ஞானத்தினு லபயம் தர்சிப்பிக்கச் சொருப இலக்கணையாற் பின்னர்.

முனிவரர் = மனனசீலரிற் சிரேஷ்டர் எனவே யோகிவர் யரென.

சீடனதிகாரத்துக்கியை பிரகாராந்தர முனித்வம் வேண்டு மாதலினுபதேசிக்க, முனிவரரென. ஜனகாதிகளுக்கு யாக்ஞவல் கியாதிகள் போன்று சிந்திக்கிறவராய். தொடங்கினார் = உத்யுக் தராயினர்.

* பூர்ணம். § சூக்குமத்தைக் காட்டினும் சூக்கும தரம். ஆகவே ரகவியம். † யாது அத்யந்தம் அதாவது அனந்தம் சுகம், அது புத்தி யினாலே தானே, இந்திரிய நிரபேகையா கிரகிக்கக்கூடியது, இந்திரிய கோசராதித் விஷயஜனிதம் என.

‡ ஸாவாஹுரீவொஸநொஹு-வரீவ ஸூ-ஹம் வு-ரா
 டிஸ-யநு ஸூ-ஹம் டிஸ-யிதம் ஸாரீஹடிஸா கும் ஸா
 வயாநொ ஹவ । शाखाचन्द्रमिवोशनोष्ठवमिव स्थूलं पुरा दर्शयन्
 सूक्ष्मं दर्शयितुं समारम्भदसौ त्वं सावधानो भव । என பிரபோதாமிருத
 வசனமாதலின்.

தாத்தார்யம்.

இலக்கணை கொண்டு விளக்கலிது. போதமாக்க போதிக்கு
 மரபென்வம்.

மூலம் ககூ.

அத்தியா ரோப மென்று மபவாத மென்றுஞ்
 சொல்லும், உத்தியாற் பந்தம் வீடென் றுரைக்கும்
 வே தாந்த மெல்லாம், மித்தையா மாரோ பத்தாற்
 பந்தமா மபவா தத்தான், முத்தியா மிவ்வி ரன்டின்
 முத்தியா ரோபங் கேளாய்.

கஜ்ஜாரொவாநுஜ்ஜொதூஹதி வஹு நுணாம் வஹுநம்
 வரவவாஹாஹி ஜொஹொஹுயாஹி வுயாநாதிதி வஹு விஹி
 தொ மிண்டியம் வஹிவஹுநாடி । தஜ்ஜாரொவம் ஸுணு
 கும் ஜவவிஷயதீஹி ஜொஹுஜித்யஹவஹம் வஹுஜ்ஜொஹு
 வஹி வஹிதி ஸஹதம் ஸுதஹிநாநுலீதி ॥

अध्यारोपान्मृषोत्थाद्भवति खलु नृणां बन्धनं चापवादात्
 मोक्षोभूयात् बुधानामिति खलु विदितो निर्णयः पूर्वकानाम् ।
 तत्रारोपं शृणु त्वं जडविषयमिमं मोक्तुमत्यन्तबन्धं
 पश्चाद्वक्ष्येऽपवादं परचिति सुखतः स्यातुमानन्दसीद्धि ॥

அவதாரிகை.

* பூதிஜாதம் அத்தியாரோபாதிகம் ஸப்பிரயோசனம்
 கூறற்கு உபக்கிரமிக்கிறார்.

‡ சாகாசந்திரனைக் காண்பிப்பார் போன்றும், சுக்கிரனென்ன
 தருவனென்ன இவர்களைக் காண்பிப்பார் போன்றும், முன்னர் தாலத்
 தைக் காண்பிக்கிறவராய்க்கொண்டு, குக்குமத்தைக் காண்பிக்க நன்கு
 ஆரம்பித்தார் குரு. நீ ஜாகருகனாயிரு.

* பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டிருக்கிற.

பொழிப்புரை.

அதில்லாவதில் அதன் புத்தியிலக்கண மதினின்றும், அத்தியாசத்தினின்றும், பொய் உதயத்தினின்றும் என, ஹேதுவசனமிது. மித்யாஜ்ஞானத்தினால் விளங்குவதினின்றும், ஸாம்ஸாரிகளுக்கு பந்தனம், அதாவது நான் எனது இது முதற் ஜ்ஞானமுண்டாகிறது. அதனபவாதத்தினின்றும் 'அதாவது பந்தனத்தின்' ஸத்யஜ்ஞானத்தினால் விளங்குவதினின்றும், பிரமவித்துக்களுக்கு ஸ்வஸ்வரூபாவஸ்தான இலக்கணம் மோக்ஷமும் விளைவதாகும். என பூர்வாசிரியர்களுடைய ஸாம்பிரதாயிக நிர்ணயமிது. அவைகளில், ஸர்வப்பிரகாரத்தினாலும் பந்தஹேதுவாகிய, சொல்லப்போவ ஆரோபத்தைக்கேளுதி. இதுவோவென்றால், அனாதம் விஷயம் பந்தம் மோசிப்பிக்க. பின்னர், அவ்வத்தியாஸவர்ணனந்தரம், அபவாதமும் கூறுவாம். அல்லது,

அசித்ஸங்கா (வா) தகோசரம் ஆவித்யகம் இப்பந்தம் வாஸ்தவமன்று என ஞானத்தினால் நன்கு தியயிப்பிக்க, எனவும்.

பரிபூரண சித்ரூபத்தில், பூமானந்த விலக்கணத்தில், ஸ்வமஹிமாவில் சுகரூபனாயிருக்குகைக்கும் முறையே கூறுதுமெனவும்.

பதப்பொருள்.

அத்தியாரோபமென. அத்தியாரோபம் = அதில்லாவதிலதன்புத்தியிலக்கணம் எனவும், அபவாதம் = தன்னிஷேதம் எனவும். சொல்லும் உத்தியால் = கூறப்படும் யுக்த்யோபாயத்தினால், பந்தம் வீடு என்று = கட்டு விடுதி (மோக்ஷக்கிரகம்) என, உரைக்கும் வேதாந்தம் எல்லாம் = கூறாநிற்கு முபநிடதமுதலனைத்தும் பிரபல சுருதிகள். எனவே, குரவர்கள் சரம்பிரதாயிகநிண்ணபமுமெனவிது. 'நிறைத்துவைத்தார் குரவர்கள்' எனப் பாரிசம் கூல் ஆதலின்.

மித்தை ஆம் = † பித்யாஜ்ஞானவிலகிதாஸி மித்யாஜ்ஞானவிலகிதாஸி ஹேதுவசனமிது. ஆரோபம் என்பதனால், பந்தம் ஆம் = நான் எனது, இதுமுதற் பிரத்யய (ஞான) முண்டாகிறது ஸம்ஸாரிகளுக்கு.

† மித்யாஜ்ஞானத்தினால் விளங்குவதினின்றும்.

* சுதஸிஸ்ய உபநிஷத் ப்ரஹ்ம விசேஷஸ்ய தஸிலாவிலெ
காலாவாதெஸு ஸுராகி ஹஜமெ ரஜ்யபிஷணா । ததொந
புபுராதொ நிபதகிஸஸிதா தாரயிகஸ்தொயொஸஸுதா
ஹ ஸுஹி ஹதி வஸம் ஸுணு ஸவெ ॥ அதர்ஸிஸ்தத்புதி: ப்ரம-
வதி விமூதஸ்ய தமஸா விவேகாஹவதீ ஸுரதி ஸுஜெ ரஜ்யபிஷணா । ததொ
ஸந்யவாதொ நிபததி ஸமாதாதுரதிகஸ்ததொ யொஸஸ்தபாஹ: ஸதி ஸவதி வஸ:
ஸுணு ஸவெ ॥ என சூடாமணியில் பகவத்பாதர் ஆதலின்.

அபவாதத்தால் 'சத்தியம் ஆம்' § ஸத்யஜ்ஞாநவிஸலிதாஸ
ஸத்யஜ்ஞானவிலஸிதாது = தந்நிஷேதம் என்பதனால். முத்தி ஆம் = ஸ்வ
ஸ்வரூபாவஸ்தான இலக்கணம் மோக்ஷமும் விளைவதாகும் பிரம்
வித்துக்களுக்கு, எனவும்.

† வஹாநாஸிவி கொஸாநா ஸவவாஹெ விஹாத்யம் ஸு
ஹி । நித்யாநநெஹகாஸம் ப்ரத்யுஹிவ: வரம் ஸுயம் ஜெ
ஹி ॥ एजानामपि कोशाना मपवादे विभात्ययं शुद्ध: । नित्यानन्दैकरस:
प्रत्यग्रूप: परं स्वयं ज्योति: ॥ என சூடாமணியில் பகவத்பாதர்
ஆதலின்.

இவ்விருண்டில் = இருவகை உத்தியில். முந்தி ஆரோபம்
கேளாய் = முன்னர் ஆரோப உத்தி கூறுவாம். பின்னரவ்வத்யா
ஸவரணனானந்தா மபவாதமும், என.

§ சுஜ்யாரொவத வஸவ வஸவதீ ததொகொஸஸவவாஹ

* அதில்லாவதி லதன்புத்தியுண்டாகிறது, அஜ்ஞானத்தினால், அவி
வேகத்தினால் (விவேகமில்லாமை நின்றும்) விசேடமூடனுக்கு சர்ப்பத்
தில் ரச்சுபுத்திஸ்புரிக்கிறது, அதினின்றும் நன்கு கிரகிக்கிறவனுக்கு
அனர்த்தசமுகமுண்டாகிறது, அதினின்றும், யாதொரு அசத்திரகண
முண்டோ அது பந்தமாவாகிறது. பிரஸித்தம், தோழா கேள்.

§ சத்யஞானத்தினால் விளங்குவதிறின்றும்.

† பஞ்சகோசங்களுடைய பாதனத்தில் (அபவாதத்தில்) இதா
னது, சத்தமாய், நித்யானந்த ஸகாஸமாய், பிரத்யக்ரூபமாய், பரம் சுயஞ்
ஜோதியாய் விளங்குகிறது.

§ அத்யாரோபத்தினால் தானே பந்தமென, அப்படியே அபவா
தத்தினின்றும் அதன் மோசனமென, அவேதாந்தங்களில் நன்கு சொல்
லப்படுகிறது. அந்த விரண்டுகளிலோ ! முந்தின ஆரோபம் கேளுதி.

अत्यारोपः कश्चेदन्यस्मिन्नन्यथाभ्रान्तिः ।

सर्पस्त्रज्यकोस्त्रे तोयं स्थाणौ च चोस्ताधिषणा ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, அத்தியாஸைபாதி † விபூவதே: விபூவதே:
எங்ஙன மிலக்கணத்திடுயென வாசங்கித்து, ஸத்ருஷ்டாந்த மத்தி
யாச சாமான்ய விலக்கணம் காண்பிக்கிறார்.

பொழிப்புரை,

அத்தியாரோபம், கற்பனை எனக்கூறுவவனைத்தும், யாது இலக்கணம், யாது பிரமாணமும் எனிற்கேளுதி. அதில்லாவதில் அன்னியமாவுணர்புத்தி. கயிற்றில் சர்ப்புத்தி, தாணுவில் சோரபுத்தி, கானலில் ஜலபுத்தி, ஆகாயத்தில் நீலிமா முதலிய புத்தி, கூறப்படாத சுத்திரஜதம் முதலியன த்யோதனார்த்தம். எனவே, பகு திருஷ்டாந்தவலித்தமில் வத்தியாசம் என.

பதப்பொருள்.

ஆரோபமென, ஆரோபம், அத்தியாசம், கற்பனை. ஆவ
எல்லாம் = இவைபோல் வனவா கூறத்தகுபவனைத்தும் யாது
இலக்கணம், யாது பிராமணகமுமெனிற்கேளுதி.

ஓர் ஓர் வஸ்துவனை = ஒரோர் பொருளில் (அதில்லாவதில்)
வேறே ஓர் ஓர் வஸ்து என ஓர்தல் = அன்னியதாவாவுணர் அதன்
பிராந்தி புத்தி. அதில்லாவதிலதன்புத்தி என.

† தயாஹாஷ்டு ததா஑ோகம்

* சுதஸி₈ஹ₁ஹ₂ - வி: அதர்சிமஸ்து₁ஹி: என ராமகீதையிலும்.

§ யடிநடிநடு விமாவெழுநூல் கஜாஸ் உதா
ஹம் நாமம் விவஸிதம் । यदन्यदन्यत्र विभाव्यते भ्रमात् अद्वयात्
इत्याहु रमुं विपश्चितः । என.

ஞானமில்லாமை நின்றும்.

† அப்டியே கூறப்பட்டிருக்கிறது. * அதில்லாவதிலதன்புத்தி.

§ வேறு எனது, வேறென்றில் பிரமையினால் நிறைபெற்றதோ, இதை அத்தியாசமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

நாருடுபணியாத்தோன்றல் = பழுதை பார்ப்பாகத்தோணுதல். நரனாகதறியில் தோன்றல் = கட்டையில் சோரபுத்தி. நீருமிகானஸ்தோன்றல் = ஜலம் கானலா கானல் ஜலமாத் தோணுதல்.

§ விவெகாமாவாஹெ ஸுராகி மஹெ ரஜ்யிஷணா
विवेकाभावाद्दे स्फुरति भुजगे रज्जुधिषणा என சூடாமணியில் பகவத் பாதரென்று முன்னரே, ஆதலின் விரோதயில்லை.

நிரந்தரம் வெளியில் தோன்றல் = ஆகாயத்தில் தரமின்மை (அவகாசமின்மை = னைல்யதலம்) தோணுதல்.

கூறப்படாத சுத்திரசதம் த்யோதனூர்த்தம். எனவே, பகுதிருஷ்டாந்தஸித்தம் இவ்வத்தியாசம்.

† சுமெதா லக்ஷணஸூவாஸி | தயாவ மொகெநுமவஃ |
अतो लक्षणसद्भावात् । तथा च लोकेऽनुभवः । இது முதற்பாஷ்யத்தில், லோகானுபவத்துக்குத் தானே, பிரமாணத்வத்தன்மையாகிரகிக்குகையால், கூறிய வத்யாச ஸித்தியென தாத்பர்யம்.

முறையே பொய்யென வுணரியை பரியாயநாமங்களென, ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனை, இவை போல்வன பிற.

சத்து சித்து ஆனந்தத்தில், முறையே சகசீவபரவத்தியாச நிலை விளங்கக்கூறிய பரியாயநாமங்களென விவை.

ஒன்றையொன்றுவுணர்தல், உணர்ந்தவாறு தோற்றுதல் என முறையே திருத்திருசியதர்மம். பழுதையைப்பார்ப்பா, பார்ப்பு பழுதையா, கானலை நீரா, கானல் நீரா, ஆகாயத்தில் நீலிமாவை, ஆகாயத்தில் நீலிமா. என.

மூலம் ௨௧.

இப்படிப் போல நாம ரூபங்க ளிரண்டு மின்றி ஒப்பமா யிரண்டற் றென்று புணர்வொளி நிறைவா நிற்கும், அப்பிர மத்திற் றேன்று மைம்பூத விகார

§ விவேகமின்மையினாலே சர்ப்பத்தில் ரச்சுபுத்தி ஸ்புரிக்கிறது.

† ஆதலினிலக்கணமிருப்பதினாலே, அப்படியே வலகத்தினுமனுபவம்.

மெல்லாம், செப்பிய கற்பி தத்தாற் செனித்தவென்
றறிந்து கொள்ளே.

மதொவகாநெ ஸகி நிஷு வநெ ஸ்விதா^ஸகுபெ வ
ஸா^ஸஅ^ஸதீயெ ! யயா^ஸஸெரெ நெயு^ஸதலா^ஸகி^ஸக^ஸநா தயா
வரெ ஸ்ர^ஸஹணி விஸு^ஸக^ஸநா ||

गतोपमाने सति निष्पञ्चे संवित्स्वरूपे च सदाऽद्वितीये ।

यथाऽम्बरे नैल्यतलादिकल्पना तथा परे ब्रह्मणि विश्वकल्पना ॥

அவதாரிகை.

இப்போது, || ஸஹஸு, ஸாஸு, வராக்ஷா^ஸநா^ஸ
சதுத்வ, சாஸ்த்வ, பராக்ஷா^ஸநா^ஸ அத்தியாசகாரணங்களுக் கத்துவி
தாத்தமாவி லசம்பவத்தினால், சொப்பிரகாசமாயிருக்குகையினாலே
ஆவரணபாவத்தினாலு மெங்ஙன மத்தியாசமென வாசங்கித்துக்
கூறுகின்றார்.

பொழிப்புரை.

கூறியுள்ள திருஷ்டாந்தத்தில் போன்று, நாமரூப அம்சத்
துவிதமில்லாமல் எனவே, நிருபமமாய் நிஷ்பிரபஞ்சமாய், தம்
முள் ஒற்றுமையாகி துவிதரீங்கி ஏகமாகி, அஸ்திபாதிப்பிரிய
அம்சத்திரய பூர்ணம் ஆகி விளங்குவது, யாது பரப்பிரமம். அத்
தகைய பிரமத்தில், அதிஷ்டானத்தில், சாமான்ய ஆத்மாவில், பிர
தீதிமாத்திரமாத் தோன்றாநிற்கும், 'அப்பிரத்யக்ஷம் எனினும்
ஆகாசத்தில் இந்திராலநிர்மீத கொப்பரை போன்று, பொன்னி
றவாகாசம் அழுக்கடைந்தது இது முதற்விவகாரம் போன்று.'

பஞ்சபூதமும், அவற்றின் வேறுபாடு அனைத்தும், கூறியுள்
ள கற்பனா உத்தியால் உதித்த 'சொல்லுவ பிரகாரத்தினாலே' என
அறிந்து கொள்ளுகி. ஆகவே, அதிஷ்டான ஸாமானிய ஆரோ
பித விசேஷஜ்ஞானந்தானே, முக்கிய மத்யாஸகாரணம். அன்
றென ஸாதிருகியாதிகம். பிராம்மண்யாதி ஜாத்யாதி யத்யாசத்
தில் அங்ஙனம் காண்கையால்.

|| சமானத்தன்மை, ஸாம்சத் (அம்சஸஹித) தன்மை, அன்னியத்
தன்மை முதலானவைகளுக்கு.

பதப்பொருள்.

இப்படியென இப்படிப்போல = கூறிய திருஷ்டாந்தம்போன்று. நாமரூபங்கள் இரண்டும். இன்றி = இல்லாமல். எனவே, நிருபமமாய் நிஷ்பிரபஞ்சமாய். ஒப்பம் ஆய் = தம்முள்ளொற்றுமையாகி. இரண்டு அற்று = துவித நீங்கி. ஒன்று ஆய் = ஏகம் ஆகி. உணர்வு, ஒளி, நிறைவு = ஞானம் பிரகாசம் பூர்ணம் எனவே, காலத்திரயத்தினும் ஸஜாதீயநுகி விகற்ப சூன்யம். ஆய் நிற்கும் = ஆகி விளங்கும் யாதாபரப்பிரமம். அப்பிரமத்தில் = அத்தகைய பிரமத்தில். அதிஷ்டானத்தில், சாமான்யாத்மாவில். தோன்றும் = மெய்ப்போல பிரதீகிமாத்திரமா தோன்று நிற்கும். ‘அப்பிரத்யக்ஷமெனினு மாகரயத்தில் † ஐநு நீலகடாஹகூடம் லீதம் நஹா 3௮௩௪ । इन्द्रनीलकण्ठकल्पं पीतं नभो मलिनम् । இது முதற் விவகாரம் போன்று.’

மீம்பூத விகாரம் எல்லாம் = பஞ்சபூதம், அவற்றின் வேறுபாடு அனைத்தும். செப்பியகற்பிதத்தால் செனித்த = கூறியுள்ள கற்பனாவுத்தியால் உதித்த ‘சொல்லுவபிரகாரத்தினால்’ என அறிந்துகொள்ளே = தெரிந்துகொள்ளுகி.

§ ஷண்ம விகாரநயெ நிஅபுநெ ஸகி நாரோவரஹி தெ஽ய்யாவொ ஜமஹேஃஷீ । एवं चिदात्मन्यये निर्ध्वे सति नाम-रूपरहितेऽव्यासोजगच्छेमुषी । என பிரபோதாமிருதவசனத்தினால்.

ஆகவே, அதிஷ்டான சாமானிய ஆரோபித விசேஷஜ்ஞானந்தானே முக்கியமத்தியாச காரணம் அன்றென. † ஸாடிஸ்யா ஷிகம் சாதுஷ்யாதிக் பிராம்மண்யாதி ஜாத்யாதி யத்யாசத்தி லங்ஷனங்காண்கையால்.

† இந்திரநீல நிறமித கொப்பரைபோன்று, பொன்னிறவாகாசம் அழுக்கடைந்தது.

§ ஏசிடனே இந்தப்பிரகாரம் நாமரூபாகித சத்தான தொந்த = துவிதரகிதசிதாத்மாவில் சகத்புத்தியானது அத்தியாசம்.

† ஸமானத்வமுதலியன.

து இவ்விரண்டின் ஒப்பம். அதன்பின், ஸத்பாவசித்பாவ துவித ஹானி. இதன்மேலீடேகமெனச் சூக்குமவிசாரத்தில், நிறைவா நிற்குமெனப்பின்ன ருணர் வெளி ஆகவுசாவலா லானந்தமிஃதே யப்பிரமமென சொல்லவும் வேண்டுமோ! துக்கநிவிர்த்தியென முன்னரே வையந்தெளிதலும்.

॥ ஸத்யம் ஜ்ஞாத காமஞ் ஸ்ரஹ் சத்ய் ஜ்ஞான மனந்த் வஹ என சுருதி நின்றும்.

முறையே, யிங்நனமுதயவனுபவரூப சச்சிதானந்த பரப்பிர மத்தில், தோன்றுமென வாசனையாற் றிரிபதார்த்தம், ஆரோப மத்தியாசங் கற்பனாவுத்திகளாலென முறையே, தாஷ்டாந்தநிலை திருஷ்டாந்தமுகத்தால்.

* சுஷி ஹதி ப்ரியம் ராஹம் நாஸ்தெத்யஸவஹக்ஷு! சூஷுக்ருபம் ஸ்ரஹ் ராஹம் ஜிஹ்ரூஹம் ததொ உய்ய ॥ अस्ति भाति प्रियं रूपं नामचेत्यंशपञ्चकम् । आद्यत्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयम्॥ என வித்யாரண்யாள் வசனத்தினின்றும்.

எனவே, அஸ்திபாதிப்பிரியமனாமரூபமெனவும், நாமரூப மதூர்தசடதுக்கமெனவும் அர்த்தாபத்தியால் குறிக்க நின்றது. நிற்கவே, அம்சபஞ்சகமென விரண்டிடத்தாம்.

ஸ்வரூபமாபூயல்வார்க்கிலக்காநிற்குங் குறியென்ன வுணர் வெளி நிறைவு. என

தாத்தபர்யம்.

உண்மையாஞ் சச்சிதானத்தி லின்மையாஞ் சகசீவபரங் கிர மமாத் தோன்றுமுறை கூறினதென்பது.

மூலம் ௨௨.

அதுதானெப் படியென் றக்கா லநாதியாஞ் சீவ ரெல்லாம், பொதுவான சுழுத்தி போலப் பொருந்து

॥ ஸத்தியம் ஞானம் அனந்தம் பிரம. * சத்து சித்து ஆனந்தம் ரூபம் நாமமும் என அம்சம் ஐந்து, முந்தினமூன்றும் பிரமரூபம், பிந்தி னவிரண்டும் சகத்ரூபம்.

மவ் வியத்தந் தன்னில், இதுகால தத்து வப்பே ரீச
னுட் பார்வையாலே, முதுமூல சுபாவம் விட்டு முக்
குணம் வியத்தமாமே.

யத்ராவுக்ஷேவிததநுஹுதொ வாஸநாவிஃ ப்ரவீநாஃ
ஸுவஸ யதிக் ப்ரவயவரலீதீ ஜாஹீநாஸுஷெவ ।
ஸாஸாஸொகாஸி மூணஸிதாஃ ஸஸுஜகி வ்யக்ஷஸஞ்சிரா
மவதகவம் ரஜஜகி தகொ நெககஷெஹ ஜாதழ ॥

यत्राव्यक्तेऽखिलतनुभृतो वासनाभिः प्रलीनाः

सुप्तौ यद्वत्प्रलयपरसीम्रयादिहीनास्तदेव ।

ईशालोकादि गुणसमतां सन्त्यजत् व्यक्तसंशं

गच्छत्सत्त्वं रज इति तमो नैकभेदश्च जातम् ॥

அவதாரிகை.

கற்பித செனி யத்தியாசபரம்பராவை, உகபத் கிரமம் என
இருவகையாக் கூறுவான் தொடங்கி, தன் மூலபூதாவஸ்தாரூப
உகபத்திருஷ்டி கூறுகின்றார். அதுவென.

பொழிப்புரை.

கேளுதி அக்கற்பனா சிருஷ்டியின் தத்துவம் கூறுதும். சிரு
ஷ்டிக்குமுன்ன ரவ்வியத்தத்தில் எனவே, யாதினாலும் வெளிப்
படாத என அவ்வியத்தம். அதாவது மூலப்பிரகிருதி, அவ்யா
கிருத நாம ரூபம் அதில், ஆதிஹீனர்கள் (அனாதி பூதர்கள்) அகி
லதனுபரிகள் (சர்வ சீவர்கள்) சாதாரண சுழுத்தியில் போன்று
தம் தம் கர்மோபார்ஜித பூர்வ ஸம்ஸ்கார விசேஷங்களோடு கூட
ஏகி பூதர்கள். அதற்குத்தானே மகாப்பிரளயம் இது முதற் ஸம்
ஜ்ஞை. ஆகவேதான், காலமென எந்த தத்துவம் நாமங்கொண்
டது அவ்வவசரம், அத்தகைய அவ்வியாகிருதந்தானே வியாகி
ருத நாம ரூப பீஜம் தத்வம். அஃது சர்வாதாரணகிய பரமேச
அந்தரீக்ஷணத்தினாலே, குணஸாயாவஸ்தையை ஒழித்து, ஸத்
துவம், ரஜஸு, தமஸு என அதன் வியக்த பாவத்தினாலேதா
னே குணபேதம், தத்பேதத்தினின்றும் நைகபேதம் ஜகத்து,
கூறுவ கிரமத்தினாலே உத்பன்னமென.

பதப்பொருள்.

அது தான் எப்படி என்றக்கால் = கேள். அதன் (அக்கற் பஞ்சிருஷ்டியின்) தத்துவம் கூறுதும். அதுதி ஆம் சீவர் எஸ் லாம் = ஆதிவீன எனவே, சித்ரூப அகிலதனுபரிகள். (சர்வசீ வர்கள்) பொதுவான சுழுத்திபோல = சாதாரண ஸுப்தியில் போன்று (எங்ஙனம் ஸம்பிரஸாதாவஸ்தையில் அங்ஙனம்) என.

பொருந்தும் = லீனமாகும். ஏகீபூதர்களா, தம் தம் கர்மோ பார்ஜித பூர்வசமஸ்காரவிசேஷங்களோடுகூட அவ்வியத்தம் தன் னில் = யாது § ௩ கெநாவி வுஜ்யதெ ந கௌபி வ்ய்யதே என அவ்வியத்தம் (மூலப்பிரகிருதி-அவ்வியாகிருதநாமரூபம்) அதில், சிருஷ்டிமுன்.

† ஜதூவினெ ஸுவணபுரெணவஹ ஸுஷெஃ வசி வபு மீநா வதபுனெ । ஜதுபிஷே சுவர்ணவஹ சூரே: பூர்வ லீனா வ-
தந்தே । என வாசுதேவயதீந்திராள்.

அதற்குத் தானே மகாப்பிரளயம் இது முதற் மைஜ்ஜை. இது காலதத்துவபேர் = ஆகவே தான் காலமென வந்த தத்து வம் நாமங்கொண்டது, அத்தகைய அவ்வியாகிருதந்தானே அவ் வவசரம் வியாகிருதநாமரூபபீஜம் தத்துவம். அஃது. நசன் உள் பார்வையாலே = ‡ ஸவபூயிஷாத்ய பரமேச அந்தரீக்ஷணத்தி னாலே. முதலு மூலசபாவம் விட்டு = முன்னிருந்த தனது பிரகிரு தியாகிய குணஸாயாவஸ்தையை பொழித்து.

* உஹூருநிவ லீஜம் உஹூநிமிவ விஜம் முன்று குணம் = சத் துவம், ரக்ஷ, தமசு என. || ததுக்ஷ ததுக்த பாவத்தினால்தா னே குணபேதமென.

% ஸக்யம் ரஜஸூஜித மூணாஃ பூக்யகிஸம்ஹவாஃ । சத்

§ யாதினாலும் வெளிப்படாத. † மெழுகுண்டையில் சுவர்ண ரோணுக்கள் போன்று சிருஷ்டிக்கு முன்னர் லீனங்களாயிருக்கிறதிகள்.

‡ சர்வாதாரணிய. * முளைக்குந்தருவாய் விதைபோன்று.

|| அதுகளின் வெளிப்படை. % சத்துவம் ரக்ஷ தமசு என குணங் ளுள் பிரகிருதியினின்றும் உண்டாகிறதிகள்.

रजस्तम इति गुणाः प्रकृतिसम्भवाः । என பகவான் ஆதலின்.

வியத்தம் ஆமே வெளிப்படையாகும்.

தத்பேதத்தினு லின்றேகபேதம் சகத்து, சொல்லுவகிரமத் தினுலுத்பன்னமென.

வியத்தம் = வெளிப்படை. அவ்வியத்தம் = படாமை. சாதா ரணமென்ன பொது, குணவுபாதிபரென்ன வியத்த, முபாதிநீக் கத்திற்கும், நீங்கின் திரும்பாதெனமீண்டு மீசனுட்பாற்றை, தா மே மறைவினின்று நீங்காரெனவும். சீவர் சமஷ்டியீசனாதலின்,

உட்பட்ட சித்துக்கள் சீவகோடி. படாதவானந்தமீசனென. சீவோன்முகபரிபாக அவசரரூபமெனக் காலத்தத்துவப்பேர். நிஜ வடிவே உணர்வொளி நிறைவா நிற்பு. பரிசோதனையன்றியுற ரெனச்சிருஷ்டி.

மூலம் உந்.

உத்தமம் வெளுப்பு நீல முபயமாஞ் சிவப்பு மா கும், சுத்தசத் துவந்த மத்தோ டசுத்ததத் துவப்பேர் சொல்லும், சத்துவ மழுக்கி ருட்டாச் சாற்றுமுக்குண மு மூன்றாய், ஒத்துள வெனினுந் தம்மு ளொருகுண மதிக மாமே.

ஸகூம் ஹவதி விஸூஃம் ரஜஸூம் ரகூம் தஜஸூம் கபூஷ ணம் । வரிவதிபூஷம் ஹெதெஷம் ஹெ நயூஹெ ஹெகயி கம் ஸ்யாஸு ॥

सत्त्वं भवति विशुद्धं रजस्तु रक्तं तमस्तु कृणञ्च ।

परिवर्तिषु चैतेषु द्वे न्यूने चैकमधिकं स्यात् ॥

அவதாரிகை.

குண வைசித்திரியத்தினால் தத்விகாரவைசித்திரியம் எனக் கூறற்கு குணங்களின் சுபாவங்கள் கூறுகின்றார். உத்தமமென.

பொழிப்புரை.

சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் எனக்கூறிய குணம் மூன் றும், முறையே உத்தமம் மத்திமம் அதமம், என யோக்கியதை

அவைகளில் சத்துவமோ ! வெண்மை நிர்மலம் ஸ்வச்சு
சுபாவம்.

தாமதமோ ! கருமை ஆவரகம் அதாவது மறைப்பு.

ராஜதமோ ! வெளுப்பும் நீலமும் கலந்த ரக்தசுபாவமுமா
கும், நிறமிவை. சத்தமான சத்துவமானது அசுத்தத்துடன்,
அசுத்தமான தாமதமானது சத்தத்துடன் கலக்க, சுத்தாசுத்த
மென நாமங்கூற்றுகுரியவையாம். ஆகவே, சுத்தம், சுத்தாசுத்
தம், அசுத்தம் என தர்மமிவை முறையே. பிரகாசம், அழுக்கு,
இருட்டு முறையே தோற்றமிவை. என கூற்றுகுரிய மூன்று
குணங்களும் மும்மூன்றாகி தம்முள் பேதமிலாது ஒப்பி இருப்பன
என்றாலும், தமக்குள் பிரதானமாநிற்கு மிரண்டடங்கியொன்று.

முறையே சுக துக்க மோகாதி யாத்மகங்களில், அங்காங்கி
பாவ பரிணாமங்களில்.

பதப்பொருள்.

சாத்துவிதம், இராசதம், தாமதம்; எனக்கூறிய குணம் மு
றையே உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என யோக்கியதை.

அவைகளில் சத்துவமோ? வெளுப்பு = வெண்மை நிர்மலம்
ஸொச்சுசுபாவம்.

† தரு ஸகம் நிபிஷுக்ஷாக் ப்ரகாஸகநாபியு । ஸு-
வஸஜ்ஜேந ஸஜ்ஜாதி ஜ்ஜாநஸஜ்ஜேந ஶாநவ ॥ तत्र सत्त्वं निर्मल-
त्वात् प्रकाशकमनामयम् । सुखसङ्गेन वधाति ज्ञानसङ्गेन चानघ ॥ என
பகவான் ஆதலின்.

நீலம் = கருமை (கிருஷ்ணம்) ஆவரகம் தாமதமெனவிது.

§ தரிஸுஜ்ஜாநஜம் விசி ரொஹநம் ஸவ-புஷேஹிநாஸு ॥

† அதுகளில் சத்துவமானது நிர்மலமாயிருக்குகையினாலே, பிரகா
சிப்பிக்கிறதாயும், நிருபத்திரவமாயிருக்கும்படி சுகசம்பந்தத்தினாலே கட
டுகிறது. ஞானசம்பந்தத்தினாலும், பாபமற்றவனே.

§ தாமதமோவென்றால், அஞ்ஞானத்தினின்றின்றுண்டானது, சர்வ
தேகிகளுக்கும் மோககரமானது, மறதி சோம்பல் நித்திரைகளால் அந்த
தேகியைக்கட்டுகிறதென அறி. ஏ பாரதா = பரதகுலோத்பவனே.

ஸ்ரீகோதாயஸ்யுகிருஷ்ண ஸ்ரீவிஷ்ணுநாத ஸ்ரீமாத ॥ தமஸ்வ்ஜானஜ்
 வித்தி மோஹன் சர்வதேஹினாம் । ப்ரமாதாலஸ்யநித்ராபி ஸ்தந்நிவத்நாதி பாரத ॥
 என்னவும்.

உபயம் ஆம் = வெளும்பும் நீலமும் கலந்ததாகிய. சிவப்
பும் ஆகும் = சக்தசுபரவமுமாம். ராகாதினளுக்கு மூலமாயிருக்
குகையால் இரண்டாவதான ராசதம், நிறமிவை.

† ரஜோ ராமாதகம் விலி துஷாஸஜைஸரீ-உவழ். தநி
ஸஜாதி களஞெய கரீ-உவஜெந டெஹிநழ் || रजो रागात्मकं
विद्धि तृणासङ्गसमुद्भवम् । तन्निबध्नाति कौन्तेय कर्मसङ्गेन देहिनम् ||
சனவழ்.

சுத்தம் சத்துவம் = அத்தகைய சத்துவமானது. தமத்தோடு = அசுத்தத்துடன். அசுத்த = தாமதமானது. சத்துவ = சுத்தத்தோடு கலக்க. பேர்சொல்லும் = நாமங்கூற்றிற்குரியவாஞ் சுத்தாசுத்தமென.

ஆகவே, சுத்தம் அசுத்தம் சுத்தாசுத்தமென, தர்மமிவை முறையே.

சத்துவம் = பிரகாசம், ஏனைய முறையே அழுக்கு இருட்டு
தோற்றமில்வ.

ஆச்சார்தும் முக்கணமும் = என கூறற்குரிய மூன்றுகுணங்
களும். மூன்று ஆய் ஒத்து உள = மும்மூன்றாய் தம்முள் பேத
மிலா தொப்பி இருப்பன. என்றாலும், தம்முள் ஒரு குணம் அதி
கம் ஆமே = தமக்குள் பிரதானமாதிர்குமிரண்டங்கி. சுகதுக்க
மோகாதிபாத்மகங்களி லங்காங்கிபாவபரிணாமங்களில்.

† ரஜஸுக்ஷா_{வி}ஹ_{வி}ய ஸகம் ஹவதி ஹரத | ரஜஸுக்ஷ_{ம்}

‡ ராசதமென்பது ராகசொரூபம், ஆசா (அவா) சம்பந்தத்தினின்று முண்டாகிறது அதானது, தேகியை கர்மசம்பந்தத்தினாலே கட்டுகிறது. ஏ குந்திபுத்திரனே.

† சத்துவமானது, ராசததாமதங்களை யடக்கி நிற்கிறது. ஏ பாரதா, ராசதமானது, சத்துவ தாமதங்களை யடக்கிநிற்கிறது, தாம்தமானது, சாத்துவிதராசதங்களை யடக்கி நிற்கிறது.

சுக்

கைவல்ய நவநீதம்

தடுப்பெவ தடுக்கம் ராஜ்யம் ॥ ரஜஸ்தமத்வாமிமூய சத்வம் பவதி
 भारत । रजस्सत्वं तमश्चैव तमस्सत्वं रजस्तथा ॥ எனவும்.

உபாதிநீக்கத்திற்கு உணர்த்திய குறியென, யோக்கியதை
பாதி நான்கும்.

சுருதிசம்மதமெனச்சாற்றும், யுத்திக்கு முரணின்மையின்
சுவாலுபவத்துக்கு முபாதிநீக்கத்தில்.

தா த்பர்யம்.

வித்தைவடிவசீவர்கள் பந்தப்பட்டிக்குமவ்வியத்தத்திற் 'றங்
கள் மறதியாகிய' காலதத்துவமும் குணத்திரயமும் வியத்தமாயி
னவென்பது. எனவே, மறதி நீக்கமே பிரகிருதியின் என. பிந்
தினபடலம் எனல்.

மூலம் உச.

ஒருவழி யிதுவா மித்தை யொருவழி வேரூச்
சொல்வார், மருவுமவ் வியத்தந் தானே மகதத்வ மாசு
மென்றும், அருண்மக தத்து வந்தா நகங்கார மாசு
மென்றும், கருவகங் கார மூன்றாய்க் காட்டிய குணமா
மென்றும்.

சுயநிஹோம-^உஸெகஸவரோ^{கூ}வகா^தஹ^நநி^தக்ய^த !
ஹதி ததொ^கஹ^கர^கஸஸா^கஹெ^கதெ ம^கணா^கஜா^கதா^கம் ||

अयमिह मार्गश्चैकस्त्वपरोऽव्यक्ताद्भून्महत्तत्त्वम् ।

भवति ततोऽहङ्कारस्तस्मादेते गुणा जाताः ॥

ஆவதாரிகை.

கூறியுள்ள சிரௌத தார்திரிகபேத சிருஷ்டிப்பிரக்கிரியை யி லேனைய பிரகராரந்தரங் கூறுகின்றார். ஒரு வழியென.

பொழிப்புரை.

பிரமவியாசம்பிரதாயமார்க்கம் ஒன்றாகும். அந்த விஷயத்தில் பிரகிருதி புருஷானுக்கு அனாதிவத்தினால் தத்காரியத்திற்குமென சிவரோதம்.

இக்குணத்திரய சிருஷ்டியை (மூலபூதாவஸ்தையை) வேறு பிரகாராந்தரமா கூறாநிற்பர். தாந்திரிகமென சத்துக்கள். அவ் விஷயத்திலிஃதே கிரமம். ஜீவர்கள் லீனமுற்றிருக்கும் அவ்வி யத்தம் என்ற மூலப்பிரகிருதிதானே, மகதத்வம் என நாமம் பெ ருநிற்கும். இஃது முதற்பரிணாமமென பிரகிருதியின். மேலும், கருணைரூபிகரித்தது யாது மகதத்வ மதுவே, அகங்காரத்தத்வம் என ஆகாநிற்கும். 'வைகாரிகாதிபேதத்தினால் மூன்று' பவரோ கத்திற்கு மூலமாகிய யாது அகங்கார மஃதே, மூன்றுவிதமாக் காண்பித்த குணம் ஆகும் எனவும்.

பதப்பொருள்.

ஒரு வழி = பிரமவித்யாசம்பிரதாயமார்க்கம் ஒன்று ஆகு மிது. அந்த விஷயத்தில், பிரகிருதிபுருஷாளுக்கு அனுகித்வத் தினால் தக்காரியத்திற்குமென சிரௌதம்.

§ கூஹணாராஜோமஃ ஜ்ஞனாராஜமாரி:

‡ கோயானு ப்ருக்யகிம் விஜ்யாநாயிநஹு ஜெஹஸ்யாஸு |
மாயாநு ப்ருதி வித்யாநாயினநு மஹேஸ்வரம் |

† ப்ருக்யகிம் வுரூஷஜெஹவ விஜ்யாநாயி உலாவபி |
விகாராஹு மஹாஹேஸ்வ விஜி ப்ருக்யகிஸஹவாநு || ப்ருதி
புருஷைவ வித்யாநாயி உலாவபி | விகாராஹு குணாஹேவ விதி ப்ருதிக்ம-
வாநு || என சுருதிஸ்மிருதிவசனங்களினாலும்.

இத்தை = குணத்திரய சிருஷ்டியை (மூலபூதாவஸ்தையை) ஒரு மார்க்கம் வேறு = பிரகாராந்தரமொன்று இரூபிக்கிறது. தாந்திரிகமெனக் கூறாநிற்பர் சத்துக்கள். அவ்விஷயத்திலிஃதே கிரமம்.

மருவும் = சீவர்கள் லீனப்பட்டிருக்கும். உன்முக அவச ரம் குறிக்க 'மருவும்' என விசேஷணமிங்கு. அவ்விதத்தம் = மு

§ பழக்கப்பட்ட ராஜமார்க்கம். † மாயையையோ? பிரகிருதி யென்றும், மாயாவியையோ? மஹேஸ்வரனென்றும் அறியக்கடவன்.

† பிரகிருதியையும் புருடனையும், இரண்டுகளையும் அனுகிதகென் றறி. விகாரங்களையும் குணங்களையுந்தானே பிரகிருதியினின்று உண்டா னதுகளாகவும் அறி.

லப்பிரகிருதி. தானே = சுதந்தரம், சர்வநிதானம், கானல் ஜலம் போன்றது 'அகண்டபரிபூரணசச்சிதர்னந்த பரப்பிரமத்தினி டத்து' எனவே, உபாதிபென பிரத்யக்ஞைதன்யத்திற்கு. விசுருதசத்துவராசஸ்தமேர சமுதாயரூபவத்தகையே, மகதத்துவம் என. ஆகும் = நாமம் பெறுநிற்கும். முதற்பரிணாமமென பிரகிருதியின். அருள் மகதத்துவம்தான் = கருணைரூபீகரித்தது யாது அதுவே. அகங்காரம் என ஆகாநிற்கும். அதுவும், வைகாரிகாதிபேதத்தினால் மூன்றாபேதிக்கிறது. கரு = பிறவி மூலமாகிய யாது அகங்காரமஃதே. மூன்றாக்காட்டிய = மூன்றுவிதமாதர்சிப்பித்த 'யோக்கியதை நிறம் தர்மம் தோற்றம் எனக்கொண்டு முறையே' குணம் ஆம் = சாத்துவிதம் ராசதம் தாமதம் என குணசப்தவாச்சியங்கள், தன் மாத்திரைகள் ஐந்து, உத்பன்னங்கள் எனவும்.

* தயாவொக்து ததா஑ொக்தம

१) கருவியுடையவனாகிய பிம்பாபிம் புகழிவியு
 தயஸுவது । ஷோபஸகஸு விகாரம் ந புகழிம் ந விகழிம்
 வாரூஷம் ॥ மூலபுகழிவிகழி: மஹதாபா: புகழிவிகழிதயஸஸத ।
 பிண்டசகஸு விகார: ந புகழி: ந விகழி: புகழி: ॥ என.

மூலம் ௨௩.

இக்குணங் களிலே விண்போன் றிருக்குஞ்சிற் சா
யை தோன்றும், முக்குணங் களினுந் தூய்தா முதற்
குண மாயை யாகும், அக்குணப் பிரமச் சாயை யந்தரி
யாமி மாயை, எக்குணங் களும்பற் றுதோ னிமித்தகா
ரணமா மீசன்.

ஸ்ரீ ஹவ்யாயா ஸவதி ஹி மூணெவெஷ்டுஷா ஸவெஷ்டுஷா
 ரோயா ஸகம் தகு புகிமயதி யொ ஹீஸாஸாஹாநா.

* அப்படியே கூறப்பட்டுமிருக்கிறது. § மூலப்பிரகிருதி விகாரமற்றது. மகத்தாதினான மகத்தத்துவம், அகங்காரத்தத்துவம் பூதபஞ்சகமென முறையே, பிரகிருதிவிகிருதிகள் ஏழு. பதினாறுகளும் விகாரங்கள். புருடன் பிரகிருதியுமன்று விகிருதியுமன்று.

தலெஜாவாயெ ரநநஹவிதா லொஃயஸீஸொநிஜிதம் லொ
வாஹாநம் லகஹஜமதா தேஹநாஹியபுஸெயகஃ ||

ब्रह्मच्छाया भवति हि गुणेष्वेषु सर्वेषु माया
सत्त्वं तत्र प्रतिफलति यो हीश्वरश्चान्तरात्मा ।
तस्योपाधे रननुभविता सोऽयमीशो निमित्तं
चोपादानं सकलजगता मूर्णनाभिर्यथैकः ॥

அவதாரிகை.

இன்னவாறு, சாமானியமா தர்சிப்பித்த சகத்திருஷ்டியாதி
முறையை, விசேஷமா தர்சிப்பிக்க, காரணவிசேஷம். § கூவிசு
कश्चित् கூறுகின்றார். இக்குணங்களிலென.

பொழிப்புரை.

கூறிய விலக்கண ஸத்வாதி குணங்களில், ஆகாயம்போல
நிரவயவமாவிருக்கின்ற பரிபூரண சைதன்யத்தினது சாயையா
னது, பிரதிபலிக்கும். கூப ஜலத்தில் ஆகாசாதி பிரதிபிம்பனம்
போன்று. அம்முன்று குணங்களினும் பரிசுத்தமாகிய ஸத்வப்
பிரதான சக்தி, மாயா காரணோபாதியென யியைவதாகும். அத்
தகைய ஸத்வப்பிரதான சக்தியில், ஆனந்தப்பிரதிபலனம் யாது?
அது, அந்தராத்தம் சப்தப்பிரதிபாத்யன் ஈசுவரனென ஸம்ஜ்ஞை
ஆகிறது, பிரவித்தனுமென. மாயாசுபாவ மெத்தகைய சம்பந்த
முயில்லாதவன். எனவே, அகங்கார மமகார மில்லாதவன். ஆக
வேதான், விசுத்த சத்வப்பிரதான மாயாப் பிரதிபிம்பனென.
சத்துவத்தில் சத்துவம் விசுத்தம் என. அவனுக்கு அதுதானே
(சத்வ ஸம்ஜ்ஞா மாயாதத்துவமே) உபாதி. ஆகவேதான், சுவா
தீனமாயிகனென, அவனுக்கு ஈசுவரத்வாதி ஸாதக ஆலம்பன
விசேஷமா வாகிறது. அவன்தானே நிமித்தோபாதான காரணன்
ஆகிய ஈசுவரன். கிரமமா சொல்லப்போவ சகத் திருஷ்டிக்கு.

பதப்பொருள்.

இக்குணங்களிலே=கூறியவிலக்கணசத்துவாதிங்களில். விண்
போன்று = ஆகாயமங்நனம் நிரவயவமாவிருக்கும். சிற்சாயை =

பரிபூரணசைதன்யத்தினது சாயையானது. தோன்றும் = காணப்படும் பிரதிபலனமா. முறையே வேறுவேறு. 'சத்துசித்து ஆனந்தசமுதாயமதினின்றும்' ஹிருதாகாச சிதாகாச பராகாசசமுதாயமுமாதவின் விண்போன்றென, கூபஜலத்திலாகாசாதி பிரதிபிம்பனம் போன்று.

குணபிமுகவவசரத்தை, சாயை என.

முக்குணங்களினும் = அவைகளில். தூய்து ஆம் முதல் குணம் = பரிசுத்தமாகிய சத்துவப்பிரதானசக்தி. மாயை = மாயா, காரணோபாதியென யிவைவதாகும். அக்குணப்பிரமச்சாயை = அத்தகைய சத்துவத்தில் சக்தியில் யாது ஆனந்தப்பிரதிபலனம். அந்தரியாமி = அந்தராத்தமசுத்தப்பிரதிபாத்யன். ஈசுவரனென நாமமுமாகிறது, பிரஸித்தனுமென.

மாயை எக்குணங்களும் பற்றாதோன் = மாயைக்குரியவெத்தகையதும் சம்பந்திக்காதவன். எனவே, மமதை அகந்தையுறாதவன். ஆகவேதான் விசுத்தசத்துவப்பிரதான மாயாப்பிரதிபிம்பனென. அவனுக்கு, அதுதானே (சத்வஸம்ஜ்ஞா மாயாதத்துவமே) உபாதி. ஆகவேதான் சுவாதீனமாயிகனென, அவனுக்கு ஈசுவரத்வாதிலாதக ஆலம்பன விசேஷமாவாகிறது. சத்வத்தில் பிரதானசத்வம் விசுத்தம் என. 'ஏமமாயாவிநோதவீசனா' என' உஅ-ல் இந்நூலாசிரியர், ஆதலின்.

* ஶாயோவாயிஜ-மஷ்யாதிஃ மாயோபாதிர்ஜயோநி: | என வசனத்தினால்.

அவன் தானே சர்வசக்தியீசுவரன். நிமித்தகாரணம் ஆம் ஈசன் = நிமித்தோபாதான காரணன். குலாலன் கம்மாளன், மண் பொன், போன்று முறையே. ஸ்வப்பிரதான ஸ்வோபாதிப் பிரதானத்தினாலும், சூக்ஷ்மோத்தப்பத்திமுதற் கிரமமா சொல்லப் போவ பூதபௌதிக சக்திசுருஷ்டிக்கு.

எங்ஙனமுலகில் ஒரே அஸஹாய திலந்திப்பூச்சி நூலுண்டு

* மாயோபாதிகன் ஜகத்காரணன்.

பண்ணுவதி லுபயகாரணமோ, அங்ஙனமே, பரமேசுவரன், ஸ்வயம் மகாமாயாவி, சர்வஜ்ஞ சர்வசக்தியும் உள்ளவனாய்க்கொண்டு, உபயகாரணஞயுமாகிருனென.

† யமொண^ஹநா^ஹலிஸுஜதெ^ஹ மூ^ஹதெ^ஹ உ யமோ^ஹ வ்யுயி^ஹ வ்யா^ஹ ஜோஷயயஸஜி^ஹவதி^ஹ ! யமோ^ஹ ஸதம்^ஹ ஸா^ஹருஷா^ஹதெஸு^ஹரொ^ஹ ரோ^ஹமி^ஹ தயா^ஹஈ^ஹக்ஷரா^ஹதம்^ஹஹவ^ஹதீ^ஹஹ விஸு^ஹ || यथोर्णनाभिस्सृजते गृह्णते च यथा पृथिव्या मोषधयस्सम्भवन्ति । यथा सतः पुरुषात्केशलोमानि तथाऽक्षरात्संभवतीह विश्वम् || என முண்டகசுருதினின்றும்.

சகிதனெனக் காட்ட வக்குணப்பிரமச்சாயை யந்தரியாமி யெனவாரோபத்தால். சகிதனெனக் காட்டப்பற்றாதோனீசனென வபவாதத்தால், பின்னர் கூறியிருத்தலினாலும். எனவே, பேத முறு புந்திமாயையென.

மனதெனவுமொருமாயை, என்றார் தாயுமானவர். ஆகவே, மனோநிவிருத்தியே மாயாநிவிருத்தியென.

‡ நஹு^ஹஜு^ஹவி^ஹஜா^ஹ நமொ^ஹஈ^ஹதிரி^ஹக்ஷா^ஹ நமொ^ஹஹு^ஹவி^ஹஜா^ஹ ஹவ^ஹஸு^ஹஹதம்^ஹ ! தவ்^ஹநி^ஹ வி^ஹந^ஹஷ^ஹ ஸக^ஹம்^ஹ வி^ஹந^ஹஷ^ஹ வி^ஹஜ^ஹஹி^ஹதெ^ஹஹு^ஹ ஸக^ஹம்^ஹ வி^ஹஜ^ஹஹ^ஹதெ^ஹ || नह्यस्त्यविद्या मनसोऽतिरिक्ता मनोह्यविद्या भवबन्धहेतुः । तस्मिन् विनष्टे सकलं विनष्टं विजृम्भितेऽस्मिन् सकलं विजृम्भते || என பகவத்பாதர் சூடாமணியில் ஆதலின்.

* யஸு^ஹரொ^ஹஷா^ஹ நமொ^ஹவ^ஹஷ^ஹஸு^ஹர^ஹதி^ஹ வி^ஹயா^ஹயா^ஹ ஹி^ஹ ராயா^ஹஈ^ஹ ஸா^ஹ ஸு^ஹய^ஹபூ^ஹதி^ஹயா^ஹ தயா^ஹ விர^ஹஹி^ஹத^ஹஸு^ஹர^ஹ நி^ஹதி^ஹ

† எப்படி சிலந்திப்பூச்சி இருஷ்டித்து அடக்கிக்கொள்கிறதோ, பூமியில் எப்படி ஓஷதிகள் உண்டாகின்றனவோ, சீவித்திருக்கிற புருட னிடத்தினின்றும் கேசலோமாக்கள் உண்டாகின்றனவோ அத்தன்மையாகவே, அக்ஷரொருபத்தினின்றும் ஆகாசாதி சகத்துண்டாகிறது.

‡ மனதுக்கு வேறாக அவித்தையில்லை, மனதேயவித்தை, சம்சார பந்த காரணம், அந்த மனது நஷ்டமாயிருக்கும்போது சகலமும் நஷ்டம், இந்த மனது விகாசமடைந்திருக்கையில் சர்வ சகத்தும் விளங்குகிறது.

* அவைகளில் எதனிடத்தில் ஆகாயம்போன்ற சிற்சாயையானது அந்தரியாமி பாவத்தினால் பிரதிபலிக்கிறதோ, அதுவோவென்றால், மா

தலிஃ ॥ यस्यान्तेषु नभोवदुत्स्फुरति चिच्छाया हि मायाऽत्र सा त्व-
न्तर्यामितया तया विरहितस्त्वீशो निमित्तस्थितः ॥ என பிரபோதாமி
நகவசனமாதலின்.

தா த்பர்யம்.

கற்பிதமென குணத்திரயப்பிரதிபலன சித்து. சத்வாதிக்கமே மாயையென, அக்குணப் பிரதிபலன மந்தரியாமியென, நிமித்தோபாதானகாரணவீசனினையெனன லும்.

மூலம் உகா.

நாசனாக் கிதுசு முத்தி யிதுவேகா ரணச ரீரம்,
கோசமா னந்த மாகுங் குணமிரா சதம வித்தை, தேச
று மவித்தை தோறுஞ் சிற்சாயை சீவ கோடி, நாசமா
முயிர்க்கப் போது நாமமும் பிராஜ்ஞ னைமே.

ஈரம்ஸெய்யம் ஸுஷுஷிமூலகி வுநரிம் கார
ணம் டெஹோலீக் வனெஷ்வாநந்கொஸா மவதி நநு
முனொ ராஜஸொஸாவவிஜா | நிவாயா வெதராயாம் ஸு
ரதி ஸ்ஹுதரம் ஜீவகொடெயாசு யஸ்யாம் ஸவயாஸு
கிஸுஷுஸு ததவிதேவத ஸுஸ்யு து ப்ராஜீஸுஜீ

ईशस्येयं सुषुप्तिर्भवति पुनरियं कारणं देहमासीत्

एषैवानन्दकोशो भवति ननु गुणो राजसोऽसावविद्या ।

चिच्छाया चेतरायां स्फुरति बहुतरं जीवकोट्योऽत्र यस्यां

सर्वास्फूर्तिस्सुषुप्तौ तदभिमतवत स्तस्य तु प्राज्ञसंज्ञा ॥

அவதாரிகை.

இன்னவா நீசோபாதி கூறினதினின்றும் காரண சிருஷ்டி
கூறி, சீவனுடையவும் காரணோபாதி காண்பிக்கிறார். ஈசனுக்
கென.

பொழிப்புரை.

மாயோபாதிகளுக்கு இம்மாயையானது ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை, இம்மாயையே காரண தேகம், கோசமோ? பிரமோதம் என

யை. அம்மாயையினாலே யாவன் விசேஷரகிதனாவென்றால்? ஈசன், அவனே நிமித்த காரணன்.

ஆகும். இனி, யாது ரஜோகுணம் அது அவித்தை (காரியோபாதி) யென இவ்வவசரம். மலினரூப காரியோபாதி தோறும் 'அனேகமாயிருக்குகையாலே' சிற்சாயையானது பிரதிபிம்பிக்கும், அப் பிரதிபிம்பங்கள் சீவராசியென. ஸர்வாபாவ சீவர்க்கு அவ்வவசரம் அபிமான ஸம்ஜ்ஞையோவென்றால், பிராஜ்ஞன் என இயைவதாகும்.

பதப்பொருள்.

ஈசனுக்கு = மாயோபாதிகனுக்கு. இது = மாயையானது. சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. இம்மாயையே காரணதேகம். கோசமோ? ஆனந்தம் ஆகும் = பிரமோதம் எனக்கூறத்தருவதாகும். மேல்.

குணம் இராசதம் = ரசோகுணமோவெனில். அவித்தை = காரியோபாதியென விவ்வவசரம். தேச அறு = விளக்கமின்றிய (மலினரூப). அவித்தை தோறும் = காரியோபாதி தோறும். 'அனேகமாயிருக்குகையாலே' சிற்சாயை = சிற்சாயையினது பிரதிபிம்பம். சீவ கோடி = சீவராசியென. நாசம் ஆம் = யாவுயிரந்த (அஸ்பூர்த்த). உயிர்க்கு அப்போது = சீவர்க்கவ்வவசரம். நாமமும் பிராஜ்ஞன் ஆமே = அபிமான ஸம்ஜ்ஞையும் பிராஜ்ஞன் என இயைவதாகும்.

தேசுள வித்தையென்ன மாயை, சமஷ்டியென்னவும், தேசறுமவித்தை, தோறும், என வியஷ்டியை.

அவித்தை வித்தை முறையே, யஜ்ஞானம் ஞானமென, சாதன சாத்தியமும். இதற்கில்தே முறை.

ராசதம் சாதனம், சாத்துவிதம் சாத்தியமென நிச்சலனத்தால். சாதனமாக்காணவிதை, யகங்கார தத்துவம் ஸாத்தியமென பிறவிமூலமாதலின். இதனைக்காண சாதனமா, சாத்தியம் மகதத்துவம், கருணைரூபிகரித்ததாதலின். இதனையோ? அவ்வியத்த, மிதை சாதனமாக்க, பிரமம் சாத்தியமென. இங்ஙனமிதற்கப்பா லனவஸ்தாதோடம். எனவே அறிவறியாமையடுக்குகளிம்முறை.

அறிவறியாமையனேகவடுக்கே மேலுங்கீழு மென்மனூர்புணவர். எனச்சான்னோர் ஆதலின்.

மூலம் உள.

அழுக்கொடு பற்றுஞ் சீவர்க் கதுவேயா னந்த
கோசம், சுழுத்திகா ரணச ரீரஞ் சொன்னவிம் மட்டு
மோகம், முழுக்குணத் திரண்டால் வந்த மூலவா ரோ
பஞ் சொன்னோம், வழுத்துசூக் குமவா ரோப வழியுந்
மொழியக் கேளாய்.

சுவிஜ்யாஸம்ஸந்தாஸுகருபஸவ டெஸுவ ஹிதா
தஜாநந்ஃ கொஸா ட்யுதாஸுஷுவிவபுராவி ।
சுஜீஷாஜீஷாநபுரா ஜய வக்ஷ்ய ஸுஜீவிநாசு
மாணாஜுஷுதம் யஜுணம் தஜிஹ ஹியொவ்யவஹிதஃ ॥

अविद्यासंस्कास्सकलपशव ससैव भविता
तदानन्दः कोशो दृढतरसुषुप्तिर्वपुरपि ।
अमीषामज्ञानप्रचुर मथ वश्ये सुमलिनात्
गुणादुद्धूतं यच्छृणु तदिह भूयोऽप्यवहितः ॥

அவதாரிகை.

நிறுத்த முறையானே கூறி, சூக்ஷ்மோத்பத்தி வறுமாறு
கூற உபக்கரமிக்கிறார். அழுக்கென.

பொழிப்புரை.

காரியோபாதிபாகிய அவித்தையோடு (அவித்தையில்) தா
தாத்தியமுறும் (பிரதிபிம்பிதர்களான) பசுக்களுக்கு, அவ்வவித்
தைதானே ஆனந்தமய கோசம், ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை, காரண
சரீரமும் என. சொல்லிய இது பரியந்தம், மயக்கமாகிய பிரகி
ருதியின், சாத்துவித ராசத முழு குணங்களாலுண்டான காரண
சரீர அத்யாச முரைத்தோ மீசஜீவர்க்கு. முழுக்ஷுக்களை நிமித்
திகரித்து, பூர்வீகர்களால் மகான்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற,
சொல்லப்போவ சூக்ஷ்ம பூதோத்பத்தி, அதன் பின்னர் சூக்கும
சரீர அத்தியாசமார்க்கமும் 'பாகு பாடுடைய, அத்யந்தம் மலின
ரூப, தாமதத்தினின்றண்டான' யாம் கூறுதும் கேளுதி பரா
முகமின்றி.

பதப்பொருள்.

அழுக்கெடு = காரியோபாதியோடு (அவித்தையில்) பற்றும் = தாதாத்மியமுறும் § பூகிவிஃஸிதாஃ ப்ரதிவிஸிவா: சீவர்க்கு = பசுக்களுக்கு. பசப்பொன்றீசுவரபிரேரணமன்றி யஸ்வதந்திரர்களைப் பிரவிருத்யாதிகளில். சீவபகுத்வ மவித்யோபாதிகொண்டு.

* கடுஉவித்ரா டிமெக்யா ! ததீச்சியா டநேக்யா ! என வசனத்தினின்றும்.

அதுவே ஆனந்தகோசம் = அவ்வவித்தைதானே பிரமோதகோசம். சுழுத்தி = ஸம்பிரஸாதாவஸ்தை. காரண சரீரமும் என. சொன்ன இம்மட்டும் = காண்பித்த இது பரியந்தம். மோக = பிரகிருதியின். முழுக்குணத்து இரண்டால் வந்த = முழு சாத்துவிதம் ராசதம் இரண்டு குணங்களாலுத்பன்ன. மூல ஆரோபம் சொன்னோம் = காரணவத்தியாச முரைத்தோ மீச சீவர்க்கு.

வழுத்து = அதிகாரியை நிமித்தீகரித்து நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற சொல்லப்போவ. சூக்கும ஆரோபவழியும் = சூக்கும பூதோத்பத்தி, அனந்தரம் சூக்கும சரீர அத்தியாச மார்க்கமும். 'பாகுபாடுடைய, அத்யந்தம் மலினரூப, தாமதத்தினின்றுண்டான' நீ மொழியக்கேளாய் = யாம் கூறுதும் கேளுதிபராமுகமின்றி.

அனாதம் விஷயபந்தம் மோசிப்பிக்க வழியென. ஏனைய ஈரிடத்து மொட்ட உம்மையும். சூக்தமோத்பத்தி சம்பிரதாயோபதேசமன்றிமுடியா (துருஹம்) உபாதி நீக்கற்கென வழுத்து வழி. அதிகாரியை நிமித்தீகரித்து எனக்கூறியிருத்தலின்.

கற்பிதமென ஞாபிக்க சூக்குமவாரோபவழியும் என்றார். உம்மையிறந்தது தழுவுதலின், கூறியுள்ள மூலவாரோபமன்றியுமெனக்கொள்ளலர்த்தாபத்தி. இராசதமழுக்கென உடல் ஆதலின்.

சர்வசாக்ஷியென சுத்தப்பிரமம். அதனிடத்தபின்னசத்தி, யவ்வதீதப்பிரமத்தடங்கச், சுத்தப்பிரமமெனச் சூரியனிற் சூடு போன்று.

§ பிரதிபலிக்கப்பட்டவர்களான. * அதன் நானுத்தன்மையாலனைகப்பிரகாரம்.

அறியா ஆகவுசாவெனச்சூடு. நிர் விகர்பத்திலுபமேயமிது.

பரப்பிரமமெனவச்சத்தம். ‘பறைவியாபகத்துக்குட்பட வச்சத்தி விசிரிம்பித்துச் சத்தப்பிரமத்தை வியாபிக்கும்போது’ சூரியகிரணமெங்குமாய் பிரகாசிக்க வந்ததங்கியிருப்பது போன்றதில். ஆகாயத்தை எங்குமாய் என. கிரணத்துக்கு சாக்ஷாத் சம்பந்த மாகாயத்தாதலின்.

§ உதஸூந்யா ஶ்ருக்ஷிம் விசி றே வராட்யு । இதஸ்வந்யா ப்ரகூதி விதி மெ பராமு । என்றார் பகவான். பரப்பிரகிருதியை.

† உதீயம் றே வினா ஶ்ருக்ஷிதிரஷ்டயா । கவரெய்யு । இதியம் மெ பிந்நா ப்ரகூதிர்ஷ்டா । அபரேயம் । எனக் கூறியிருத்தலினின்றும், முன்னயது அபின்னா, உக்கிருஷ்டமெனவும்.

அச்சத்தி, அப் பிரகாச நிச்சலன சலன மக்கினம் போன்று முறையே, அவிகிருத சாத்துவித ராசத தாமத, பராகாச சிதா காச ஹிருதாசாச, ஆனந்தரூப சித்ரூப சத்ரூப, சக்திசமுதாய முமென. மேலும், அத்திரிவித சக்திசகித பரப்பிரமத்துக்கு, முறையே பரமானந்தன், பரிபூரணன், பரன் என நாமம். ஆகவே, ‘வின்போன்றிருக்கும் சிற்சாயை’ என உரு-ல் கூறியிருத்தலினின்றும் மர்த்தாபத்தியால் இவையனைத்தும் கூறப்பட்டது.

இத்தகைய வகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த பிரத்யக்ஞைதன்யத்துக்கு உபாதிபூத மூலப்பிரகிருதி, அவ்வபின்னா பராசத்தியினின்றும், கானல் ஜலம்போல் விசிரிம்பித்து, பின்னாவபரா வஜ்ஜல நிச்சலன சலன மக்கனம் போன்று முறையே, விகிருத சாத்துவித ராசத தாமத, மாயா அவித்யா தாமவீ, துக்க சட அதுர்த சக்திசமுதாயமா நிற்குமென, பகவான் கூறியபடி யஷ்டவிதமா.

‡ உருபிராவொ஽நநொ வாயுஃ வம் றெநா வுஃவிரெ வய । கஹ்லா உதீயம் றே வினா ஶ்ருக்ஷிதிரஷ்டயா ॥ கவ

§ இதுகளைக் காட்டிலுமோ! அன்னிய விசுத்த பரப்பிரகிருதியை, ஆத்ம பூதையை அறி. † அவித்யா ஸம்புத்தம், எங்ஙனம் கூறப்பட்டதுகள், எனது ஐசுவரீ மாயாசத்தி எட்டுவிதமா பின்னங்கள், அன்றென சிரேஷ்டம், நிகிருஷ்டங்கள்.

‡ தன் மாத்திரைகள், மனதுக்குக் காரணமகங்காரம், புத்தியென

ॐ ! भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च । अहङ्कार इतीयं मे
भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ अपरेयम् । என பகவான். முன்னயவோடு
சம்பந்தம்.

அதிஷ்டானத்வத்தினால் பிரமகூடஸ்தரென பரமானந்தன்
பரிபூரணனை, அவைதங்க, மாயையவித்தையெனச் சத்துவரசோ
குணங்களை, ஆரோபத்வத்தினு லீசசீவரென யவற்றின் பிரதி
பலனங்களை, மேல் விளைவின் ஹேதுத்வத்தினுற் காரணசரீரமெ
ன வவ்வுபாதிகளை, அனைத்து மடங்கி நின்றல்கொண்டவைக
ளிற் சுழுத்தியவத்தையென, பிரியம்மோதப்பிரமோதமா நின்றல்
கொண்டவைகளி லானந்தமய கோசமென, அபிமானித்து நின்றல்
கொண்டவைகளை யந்தரியாமி பிராஜ்ஞரென.

தாத்பர்யம்.

சீவேசோற்பத்தி கூறினதெனக் காரணோபாதியுடன்.

மூலம் ௨௮.

ஏமமா யாவி நோத வீசனா ரருளி னாலே, பூமலி
யுயிர்கட் கெல்லாம் போகசா தனமுண் டாகத், தாம
த குணமி ரண்டு சத்தியாய்ப் பிரிந்து தோன்றும்,
வீமமா மூட லென்றும் விவிதமாந் தோற்ற மென்றும்.

வத்யுஃ வஸுமநாஃ க்யவயெவ ஸவபு

ஹோமாயபு ஜீஜ்ஞாஸ்யம் தரோ ஹி ।

லிக்ஷ்வ உத்யாவாணஹி நாஜீ

தெயா ஸவத்யாவ்யதயெ஽வி ஸ்யவெஷ்ய ॥

வகங்கார காரணம், மகதத்வம் அகங்காரம் என்ற அவ்வியக்தம். எப்படி
விஷம்கலந்த அன்னம் விஷமென சொல்லப்படுகிறது. இன்னவாறு
அகங்காரவாஸனை போன்று அவ்வியக்தம். மூலகாரண மகங்காரம் என
சொல்லப்படுகிறது. பிரவர்த்தகத்வமாயிருக்குகையாலே அகங்காரத்து
க்கு. அகங்காரந்தானே அனைத்திற்கும் பிரவர்த்தி பீஜம். பார்க்கப்படு
கிறது உலகில் என. அவித்யா ஸமயுக்தம் (அவித்தையோடு கூடினது)
எங்ஙனம் கூறப்பட்டதுகள் எனது ஐசுவரீமாயாசக்தி எட்டுவிதமா பின்
னங்கள், அன்றென சிரேஷ்டம், நிகிருஷ்டங்கள், பேதங்கள். என
முன்னர்.

पत्युः पशूनां कृपयैव सर्व भोगार्थं मज्ञानमयं तमो हि ।
विशेष इत्यावरणञ्च नाम्ना द्वेधा भवत्यावृतयेऽपि सृष्ट्यै ॥

அவதாரிகை.

அதனுற்பத்தி முறை காண்பிக்கிறார். ஏமவென.

பொழிப்புரை.

மோகமாகிய மாயையை விளையாட்டாவுடைய நியந்தா ஈசுவரனுடைய காருண்ய விலாஸத்தினாலேதானே, பொலிஷ் மீக்குற்ற சீவர்களுக்கு ஸர்வ உபபோக சாதனமாகிய சூக்கும தேகோத்பத்தி நிமித்தம், முன்னர் கூறியுள்ள தமோகுணமானது, ஆத்மாநாதமாக்களினுடையவும், பிரம சகங்களினுடையவும் பேதத்தை மறைக்கிற காரணத்தினாலே, பயங்கரமான ஆவரணம் எனவும், லிங்காதி பிரமாண்டாந்தம் பருவித ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கிற காரணத்தினாலே, ஆகாசாதிருபத்தினால் ஆத்மாவைப் பரிணமிப்பிக்கிறதெனத் தானாகட்டும், விக்ஷேபம் எனவும், இரண்டு சத்தியா பிளவுபட்டுக் காணப்படும். அவ்விருசத்தியுள் ஆவரணமோ இருவிதம். அஸத்து அபானம் என.

பதப்பொருள்.

ஏம மாயாவிநோத = மோகரூப மாயையை கீட்டார்த்தமா (ஸீலையா) வுடைய. எனவே, மாயோபாதிசுர் ஈசுவரன் என்பதும். அவர் சுவாதீனமாயிசுர் என்பதும், அவ்வுபாதி, அவருக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி குண ஆலம்பன விசேஷமுமாகிறது. என்பதும், உரு-ல் கூறியுள்ள 'மாயை யெக்குணங்களும் பற்றாதோன்' என்ற வாக்கியத்தில் அந்தர்பாவமென்பது குறிப்பு.

† ஹோதாய-ஹு ஸுஷிரித்யுநெ ஸூயாய-ஹிதீவாவ ரெ। भोगार्थं सृष्टिरित्यन्ये क्रीडार्थमिति चापरे। என காரிகைநின்றும்.

ஈசுனார் = நியந்தா பசுபதியின். அருளிணாலே = காருண்ய விலாச திருஷ்டி பாதத்தினாலே தானே.

உஎ-ன் உரையில் கூறியுள்ள பரன், ஈசனென விற்கு.

† போகநிமித்தம் சிருஷ்டியென அன்னியர், விளையாட்டு நிமித்த மெனவும் இதரர்கள்.

§ சுஷுஷூஜீநாஃ ஜஹகௌநாப்யாநகூஷ்யாதநாய-ஃ
 अदृष्टादीनां जडत्वेनाप्रधानत्वद्योतनार्थं தானே, யெனக்கொண்டது.
 மேலும், பூமலி என்றதினின்றும்.

பூமலி = புஷ்பவிகாஸோன்முக 'முகுளீ பாவத்தினின்றும்'
 உயிர்கட்கு = சீவர்களுக்கு. எல்லாம் போக சாதனம் உண்டாக =
 சர்வோப போகசாதன சூக்ஷ்மதேகோத்பத்தி நிமித்தம். தாமத
 குணம் = கூறியுள்ள வஞ்ஞானமயம் தமோகுணமானது. இர
 ண்டு சத்தியா. பிரிந்துதோன்றும் = பிளவுபட்டு காணப்படும்.
 வீமம்ஆம் மூடல் என்றும் = பயங்கரமாகிய ஆவரணம் எனவும்.
 'மறைக்கிறதென ஆத்மானாத்மாக்களின், பிரம சகங்களினுடைய
 வும் பேதத்தை.' ஆவரண சத்தி இரண்டாவாகிறது. விவிதம்
 ஆம் தோற்றம் என்றும் = நாநா ஆகும் விக்ஷேபமெனவும். 'ஆகா
 சாதி ரூபத்தினாலாத்மாவைப்பரிணமிப்பிக்கிறதென.

‡ விக்ஷிப்யதெ஽நெந ஜ்ஜாநூஹி-ருவெணாதேதி
 विक्षेपः विक्षेपशक्तिरिति । विक्षिप्यतेऽनेन आत्रादिरूपेणात्मेति
 विशेषः विशेषशक्तिरिति ।

பிரதானத்தினு லாவரண காரிய முன்னர். மறைக்கிற நிமி
 த்தம். அகத்தில் திருத்திரிசியங்களின், புறத்தில் பிரமஸர்க்கங்க
 ளின் பேதத்தையுமென.

† சூஷுனோத்யவராஸகீஃ । आवृणोत्यपराशक्तिः । என
 வசனத்தினால்.

பகுவித சிருஷ்டிபொருட்டுமென விக்ஷேபசக்தி. விங்காதி
 பிரமாண்டார்த்தம் ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கிறது, என.

மூலம் ௨௬.

தோற்றமாஞ் சத்தி தன்னிற் சொல்லிய விண்
 னாம் விண்ணில், காற்றதாங் காற்றிற் நீயாங் கனலி

§ கர்ம ஜன்மமாயும் பல ஜனகமாயிருக்கிற அதிருஷ்டம் முத
 லானதுகள் சடமாயிருக்குகையினாலே, அப்பிரதானமென்பதையறிவிக்
 கும் பொருட்டு.

↓ இதனாலே ஆத்மாவானது ஞாதாமுதலான ரூபமாக சலிக்கப்ப
 டுகிறது என விக்ஷேபம் = விக்ஷேப சத்தியென. † நிகிருஷ்டசக்தி
 மறைக்கிறது.

னீர் நீரின் மண்ணும், போற்றுமில் வைந்து நொய்
ய பூதங்க ளென்றும் பேராம், சாற்றுமற் றிவற்றிற்
போக சாதன தனுவுண் டாகும்.

ஸுகிவிபுக்ஷேபநாஜீ ஸஃஹவடிய ஸா ஸ்யோஃ தஸாஹ
ஸூநா தஸாடிமிஸ்தொஃஹஸஃஹவடியநிஃ வஹஸுதாநி
தாநி । நாஜா ஸ்ரோக்ஷாநி யீரொஸிகி ஸகயநுணாஃ ஹா
மஸாஹாய தெஸ்யோ ஜாதம் வுயபுஷ்டகம் தஸ ஜமகி ஜநிதி
தாஃ விஸ்தேஹம் வடிநி ॥

शक्तिर्विक्षेपनास्त्री समभवदथ सा व्योम तस्मान्नभस्वान् तस्माद-
ग्निस्ततोऽम्मस्समभवदवनिः पञ्चभूतानि तानि । नाम्ना प्रोक्तानि धीरै-
रिति सकलनृणां भोगलाभाय तेभ्यो जातं पुर्यष्टकं तत् जगति जनिमतां
लिङ्गदेहं वदन्ति ॥

அவதாரிகை.

மேலும் விசேஷபகாரியம் முன்னர் காண்பிக்கிறார், அவ்வி
ரண்டில். † மஹபூடிஹைதாஹைந கஹ்விபுதஹைந । சுவா-
திஹைதுவேன அஹ்விதவேன ।

பொழிப்புரை.

யாது விசேஷபசத்தி யதனில், உரு-ல் கூறியுள்ள ஹ்ருதாகா
சமானது, சப்ததன்மாத்திரையா ஆகும், அதினின்று மாகாயம்.
அவ்வாகாயத்தில் யாது வாயு அது, சப்தஸகித ஸ்பர்சதன் மாத்
திரையா ஆகும், அதினின்றும் வாயு. அவ்வாயுவில் யாது அக்
கினி அது, சப்தஸ்பர்சஸகித ரூப தன்மாத்திரையா ஆகும், அதி
னின்றும் தேயு. அவ்வக்கினியில் யாது அப்பு அது, சப்தஸ்பர்ச
ரூபஸகித ரஸ தன் மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் அப்பு.
அந்நீரில் யாது மண் அது, சப்த ஸ்பர்ச ரூப ரஸ ஸகித கந்த
தன்மாத்திரையா ஆகும், அதினின்றும் பிருதிவி, என முந நயே

மேலும், ஸத்யபுத்தி யவதாரண முற்றவர்களால் துதிக்கப்
பெற்ற, இத் தன்மாத்திரைகளைந்தும் சூக்குமபூதங்களென்றுகூட

† குரு முதலானதற்கு காரணமாயிருக்குகையாலே, உத்கிருஷ்ட
மாயிருக்குகையினாலே.

பெயர் பெருவனவாகு மத்தகையோரால். எனவே, சுருதி சம்மதமன்றியும் என்பது பொருள்.

இத் தன்மாத்திரைகளாகிய அபஞ்சிகிருத பூதங்களினின்றும், போக சாதனத்துக்குரிய சூக்ஷ்மசரீரமுண்டாகும். இதானது சர்வசீவர்களுக்கும் சாதாரணம் லிங்கசரீரம் என. இது தானே அனாதி ஜீவோபாதி யென்பதும்.

பதப்பொருள்.

தோற்றம் = யாது விசேஷம், அது சத்ருப ஆத்மா.

‡ ஸபெஹஸொரேஜ்யேஹசூவீஃ । सदेवसोम्येदमग्रआसीत्
என சாந்தோக்கிய சுருதி ரின்றும்.

ஆம் சத்திதன்னில் = அத்தகைய சத்தி யாது அதனில். எனவே உரு-ல் கூறியுள்ள ஆத்மசத்தியில் என.

சொல்லிய = உரு-ல் கூறியுள்ள. விண் ஆம் = இதயாகாசமானது சத்ததன்மாத்திரையா ஆகும்.

§ சூதூந் சூகாஸஹ்ஹ-ஓதஃ । आत्मन आकाशस्सम्भूतः ।
என தைத்தரீய சுருதினின்றும்.

விண்ணில் = அதினின்றும். காற்று அது ஆம் = யாது வாயு அது சப்தஸ்பர்ச தன்மாத்திரையா உண்டாகும். காற்றி லதினின்றும். தீ ஆம் = அக்கினி, சப்தஸ்பர்சருப தன்மாத்திரையுண்டாகும். கனலி லதினின்றும். நீர் = அப்பு, சப்தஸ்பர்ச ரூபரஸ தன்மாத்திரை யுண்டாகும். நீரிலப்புவி லதிரின்றும். மண் ஆம் = பிருதிவி, சப்தஸ்பர்சரூபரஸகந்த தன்மாத்திரையுண்டாகும். என முறையே ஈசுவர ஈக்ஷானந்தரம்.

† சூகாஸாஹ்ய-ஃ, வாயொரஹிஃ, சுமேராவஃ, சுஹிஃ
व्यथिवी । आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः, अग्निरासः, अक्षयः पृथिवी ।
எனவும்.

‡ குழந்தாய் சிருஷ்டிக்கு முன்னர், காணப்படுகிற இந்த சகத்து சத்தாகவே இருந்தது.

§ ஆத்மாவினிடத்தில் நின்றும் ஆகாய முண்டாச்சது.

† ஆகாயத்தினின்றும் வாயு. வாயுவினின்றும் அக்கினி. அக்கினியினின்றும் அப்பு. அப்புவினின்றும் பிருதிவி.

* விஷ்ணுவாக் மமநம் ததொ ரோஹிதஜ்ஜஸ்தொ
ஹோமஹீ । विक्षेपात् गगनं ततो मरुदितस्तेजस्ततोऽम्भोमही । என
வும் பிரபோதாமிருதவசனமாதலின்.

போற்றும் இவ்வைந்தும் = புத்திமான்களால் துதிக்கப்பெ
ற்ற இத்தன்மாத்திரைகள். நொய்ய பூதங்கள் எனவும் பேர்
ஆம் = சூக்ஷ்ம பூதங்கள் என்று கூட நாமமுறுவனவாகு மத்தகை
யோறால். எனவே.

சாற்றும் மற்று = சுருதி சம்மதமன்றியும் என்பது பொருள்.
இவற்றில் = தன் மாத்திரை ஸம்ஜ்ஞிகங்களினின்று மபஞ்சீகிருத
ங்களினின்றும் பூதங்களினின்றும். போக சாதன = போகோத்
பாதனத்தின் பொருட்டு, எனவே சதனத்துக்குரிய. தனு =
புரயஷ்டகம், தத்ஸம்ஜ்ஞிகம் லிங்கதேகம். உண்டாகு முத்பன்னு.

† तद्यारोहोक्तम् । तथाचोक्तम् ।

§ கடுகிநி, யாணி வஹ வஹ தயா வராணி வஹீ
நி, யாணி மஹிவதஷ்டயஹ । ப்ராணாஹிவஹக ஹோ
வியாஹிகஹ காரிஸு கடுகிவ தஃ வஹாஷ்டீ வஹிஃ ॥ கம்-
ந்ரியாணி ஸ்லு பஜ் தயா பராணி பூஜிந்ரியாணி மனாதிவதுஷ்யஜ் ।
பாணாதிபஜ் கமதோ வியாதிவஜ் காமஜ் கம் ச தம: புநரஹி பூ: ॥
என.

மேலும்,

॥ வாஹாஹி வஹ ப்ராணாஹி வஹ ப்ராணாஹி வஹாஹி
ஹோவாஹி வஹ । வஹாஹிவஹாஹிவஹாஹி வஹாஹிவஹாஹி
வஹாஹிவஹாஹிவஹாஹி ॥ வாஹாஹி பஜ் ப்ராணாஹி பஜ்

* விஷ்ணுபத்தினின்றும் ககனம் (ஆகாசம்). அதினின்றும் வாயு
அதினின்றும் தேயு அதினின்றும் அப்பு பிருதிவியதினின்றும்.

† அப்படியே சொல்லப்பட்டுமிருக்கிறது. § கர்மேந்திரியங்கள்
ஐந்து, அப்படியே அன்னியங்கள் ஞானேந்திரியங்கள், மனதை ஆதிராக்
கொண்ட நான்குக்கும், எனவே மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம் என.
பிராணாதிபஞ்சகம், பிறகு ஆகாசாதிகமும், கர்மமும், கர்மமும், பின்
னும் அஞ்ஞானமும், எட்டு புரி அல்லவா.

॥ வாக்காதி யைந்து, சுரோத்திராதி யைந்து, பிராணாதி யைந்து,
ஆகாசாதிகள் ஐந்து புத்திமுதலியன, அவித்தையும், காம, கர்மங்கள்,
புரியஷ்டகத்தை சூக்ஷ்மசரீரம் என சொல்கிறார்கள்.

பாணாதி பञ्चाभ्रमुखानि पञ्च । बुद्ध्याद्यविद्यापि च कामकर्मणो पुर्यष्टக்
सूक्ष्मशरीरमाहुः ॥ என்றார் சூடாமணியில் பகவத்பாதரும்.

இதானது சர்வசிவர்களுக்கும் சாதாரணம் விங்கசரீரம்.
* மீநஸஸூக்ஷ்மம் மயிகீதி வா । விஜ்ஞதெ மஜ்ஞதெ ஐஸ்ஸம்
ஸ்வஹவெகிவிஜ்ஞ । ஐஸ்ஸஐஸ்ஸயொமடிகஹ । லீனஸ-
ஹார்த்தம் கமயதீதி வா । லிங்கயதெ கமயதெ டூஷ்யம் ப்ரஹ்வேதி லிங்கம் । ட்ரஹ்ஸ்ய-
யோர்கமகஸ்ச ।

இதுதானே அனாதி சீவோபாதியென தர்த்பர்யார்த்தம்.

மூலம் ௩௦.

ஆதிமுகம் குணமிப் பூத மடங்கலுந் தொடர்ந்து
நிற்கும், கோதில்வெண் குணத்தி லேந்து கூறுணர்
கருவி யாகும், ஓதிய பின்னை யைந்து முளம்புந்தி யிர
ண்டா ஞான, சாதன மாமீவ் வேழுஞ் சற்குணப் பிரி
வி னாலே.

ஊருதெஷு வஹஸு மூணசூயகீதி நித்யம்

ஸக்யாஸ ஹவனி வது வஹ கீதீந்ரியாணி ।

சூலீநநஸூ யிஷணா ஹ ஸகீஷிஸக்யாஸ

வந்தாநி ஸவ வது வொயவிவகட்காநி ॥

भूतेषु पञ्चसु गुणत्रयमस्ति नित्यं

सत्वात् भवन्ति खलु पञ्च मतीन्द्रियाणि ।

आसीन्मनश्च धिषणा च समष्टिसत्वात्

एतानि सप्त खलु बोधविवर्द्धकानि ॥

அவதாரிகை.

சாமானியமா, தர்சிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற, அதைத்தானே.

§ விஜ்ஞேயபவஸோவிஜ்ஞ லிங்கமவயவசோ விமஜ்ய காண்பிக்க, வத

* வீனசப்தாதியர்த்தத்தை அறியப்படுத்திவிக்கிறது எனத் தானு
கட்டும், திரிசியமென்ன, பிரமமென்ன, இதுகள் இதனாலே அறியப்படு
கிறதென லிங்கம். திருஷ்டாதிருசியம் இதுகளை அறிவிக்கிறதென்பதி
னாலும் லிங்கமென, § லிங்கத்தை அவயவங்களாப்பிற்றது.

ஹற்பத்திஹேது, சமுதாயோத்பத்தியையும் கூறுகின்ற ரிரண்டு
களால்.

பொழிப்புரை.

முன்னய, தாமத ஆதிக்கமா (பிரதானமா) நின்ற, தமமாதி
குணத்திரயம், இவ்வபஞ்சீகிருத பூதமைந்தினும் தொடர்ந்து
ஸ்திதியுறும் 'உபாதானமாயிருக்குகையாலே.' சலன பரிணாம
ரகித எனவே, புனித சத்துவத்தில் (வியஷ்டி ஸத்துவ மதினின்
றும்) ஐந்து பங்கும் ஞானேந்திரியம் தனித்தனியா உண்டாகும்.
முறையே சுரோத்திராதிகள், சுரோத்திரம் துவக்கு சக்ஷுஸு
ஜிஹ்வை ஆக்கிராணம். என ஈசுவர பிரேரணையினாலே.

மறுபடியும், கூறியுள்ள பூதங்களோடு கூடின சமுதாய சத்
துவ குணத்தினால் அந்தக்கரணம். அல்தே, மனம் புத்தி என
இரண்டு விதம் ஆகும். முறையே கரண கர்த்தரு ரூபத்தினு வித
(2) மஹம் விருத்தி ரூபம்.

தாமதத்தில் உத்தம குணம்ச பாகுபாட்டினால் இவ்வே
ழும் 'மனம் புத்தி சுரோத்திராதி ஆகிய' விஷயாவகதி சாதனம்
ஆகும். உத்தமமென சத்துவத்தை உடல் ஆதலின்.

பதப்பொருள்.

ஆதிமுக்குணம் = முன்னய, தாமத ஆதிக்கமா (பிரதான
மா) நின்ற தமமாதி குணத்திரயம். 'மோகமுமுக்குணத்திரண்
டால் வந்த மூலவாரோபம் என, முன்னயசாத்துவித ராசத
ஆதிக்கமா நின்றதுகளை உடல் ஆதலின். இப்பூதமடங்கலும் =
அபஞ்சீகிருத பூதமைந்தினும். தொடர்ந்து நிற்கும் = || உவா
ஹமக்ஷெநாமுமதம் உபாநத்வேநாநுரத் முறையே மேல்வினாவு
நிமித்தம்.

கோது இல் = குற்றம் (சலனம் பரிணாமம்) அற்ற. (புனித)
வெண்குணத்தில் = சத்துவத்தில். † 'ஹுதவஹிகலம்வலிதாசு
மூதபஞ்சகஸ்வலிதா' ஐந்து. கூறு உணர் கருவி ஆகும் = பங்கு
தனித்தனி (வியஷ்டிஸத்துவமதினின்றும்) ஞானேந்திரியம் (மு

|| உபாதானமாயிருக்குகையாகத் தொடர்ந்து ஸ்திதியுறும்

† பூதபஞ்சகத்தோடு கூடியிருக்கிறதின்னின்றும்.

ஐந்தெனினும் விருத்தி, ஞானம் நீங்கலாக ஏனையவற்றில், சித்தத்தை மனதிலு மகங்காரத்தை புத்தியிலுமடக்கி (அந்தர்பாவப்படுத்தி) யிரண்டாவிற்கேயருகல்பற்றி. சிதாபாசாந்த தீ (யீ) விருத்தியை யொன்றாக்கஹுவர் தீமான்கள்.

சாத்துவிதப்பிரிவெனத் தாமதத்தி லிவ்வேழும்.

மூலம் ௩௧.

இராசத குணத்தில் வேறிட் டெடுத்தகூ றைந்து
மைந்தும், பிராணவா யுக்க ளென்றும் பெருந்தொழி
ற் கன்ம மென்றும், பராவிய பெயரா மிந்தப்பதினே
மு மிலிங்க தேகம், சுராசுரர் நரர்வி லங்காத் தோன்
றிய வுயிர்கட் கெல்லாம்.

முண்ணாவி ரஜஸொநிறார் வறு ஹவனி வஹாவ்யு
தயா ப்ருவயகபுகாணுவி ஹவனி வாக்ஷாணி ஹி ।
ஐசெவ சிவிதாநுதொ ஹவி ஸவ விஜாவியம்
ஸ்ரீரஜிபிதாநா ஸுரநாநெத்யுநீலனகஸாடி ॥

गुणादि रजसोऽनिलाः खलु भवन्ति पञ्चाप्यमी
तथा प्रबलकर्मकाण्यपि भवन्ति चाक्षाणि हि ।
दशैव मिलितान्यतो भवति सप्त लिङ्गाभिधं
शरीरमिदमात्मनां सुरनरदैत्यनीडौकसाम् ॥

அவதாரிகை.

மேலும்—இராசதவென.

பொழிப்புரை.

ரஜோகுணத்தில் 'வியஷ்டபூதங்களைத் தொடர்ந்திருக்கிற'
பிரபல கிரியாருப கர்மாதினங்கள். அதாவது வாகாதி கரணங்
கள் உண்டாகிறது எனவும், பூதபஞ்சக சமுதாயமாயிருக்கிற
ரஜோகுணத்தினின்றும் முக்கியமா பிராணன் உண்டாகிறது.
அதுதானே பிராணதிவிருத்தி பேதத்தினாலே ஐந்து விதம். சவ
க்ஷரீர் முதலியன போன்று எனவும், பிரசித்தியுற்ற நாமம்.
பெறுவனவாகும். கூறிய இப்பதினேழு தத்துவங்களும் சேர்ந்து

இலிங்கதேகம். யாவர்க்கென்றால், தேவர், அசுரர், மானிடர், மிருகம் முதலிய பிரம்மதிஸ்தம்ப பரியந்த முண்டான சீவர்க ளனைவர்க்கும் சாதாரணமா. ஆத்மாவுக்கு அனாதி யுபாதி யிது.

பதப்பொருள்.

இராசதகுணத்தில் = பூதபஞ்சக ரசோகுணத்தில். வேறு இட்டு எடுத்த கூறு ஐந்தும் = வியஷ்டியாக்கி யெடுத்த பங்கு ஐந்தும். ஐந்தும். § 'ஸஃஹாயநிஷ்ட' । समुदायनिष्ठ' முறையே, பெரும் தொழில் கன்மம் என்றும் = பிரபல கிரியாருப கர்ம பிர வணங்கள் (அதீனங்கள்) வாகாதி கரணங்கள் (வரக் பாணி பாத பாயு உபஸ்தம்) எனவும்.

பிரணவாயுக்கள் என்றும் = முக்கியமா, பிரணனுண்டா
கிறது அது தானே பிராணுபான வியாநோதான சமானன் என
தானாகவே, விருத்திபேத விகிருதிபேதத்தினால் ஐந்து விதமாகி
றது, சுவர்ணரீர் முதலியனபோன்று எனவும்.

பராவிய பெயர் ஆம் = பிரசித்தியுற்ற ஸம்ஜ்ஞை பெறுவன
வாகும். முறையே கூறியவாறு முன்பின்ன.

இந்தப் பதனேழும் = கூறிய தத்துவங்களனைத்தும் கலந்து.
இலிங்க தேகம். அதுவும், சுரர், அசுரர், நரர், விலங்கு ஆத்
தோன்றிய = தேவர், அவுணர், மானிடர், மிருகம்முதற் பிரமாதி
ஸ்தம்பபரியந்தோத்தபன்ன. உயிர்கட்கு எல்லாம் = பிராணிகள்
னைவர்க்கும் சாதாரணமா. அனாதியுபாதி யாத்மாவக்கிது.

|| வஹுப்ராணரீநொவஹி டிஸெந்ரீயஸரீநிதழ் | சுவ
ஹீக்யதஹ்ருதொஹம் ஸஹிக்ஷாஜ்ஜம் ஹொமஸாயதழ் || பञ्चப्रा-
णमनोबुद्धिदशेन्द्रिय समन्वितम् | अपञ्चीकृतभूतोत्थं सूक्ष्माङ्गं भोगसाध-
नम् || என்றார் ஆத்மபோதத்தில் பகவத்பாதர்.

‡ ஊம் ஸரீரம் ஸுணு ஸுகூலம்ஜிதம் விஜம் சுவஸ்

§ ஸமுதாயமாயிருக்கிற. || பஞ்சப்பிராணன் மனம் புத்தி, பத்து இத்திரியங்களோடு கூடி அபஞ்சிருத பூதத்தினின்றும் உண்டானது, டோக சாதனம் குக்டமசீரம்.

கேள், சூக்சம் என ஸம்ஜ்ஞையுடைய இந்த லிங்க சரீரமே

தத்துவவிளக்கப்படலம்.

கங்

பொழிப்புரை.

வியஷ்டிகளில் (பிரத்யேகம் பின்னங்களில்) சூக்தம் சரீரங்
களில் அநுப்பிரவேசித்த சீவர்கள் விளங்காநின்ற தைஜஸன்
என்ற நமம் அடைகிறார்கள். சமஷ்டியில் சூக்குமோபாதியில்
அநுகதன் பராத்மா, சூத்ராத்மா என விவகார யோக்கியனாகி
றான். இருவர்க்கு (ஜீவேசர்க்கு) வியஷ்டி சமஷ்டி ரூபம் இது,
முறையே சூக்தம் இலிங்க சரீரம். இவ்விருவித தேகங்கள்தா
னே வியஷ்டி சமஷ்டி ரூபம், உச்வாஸாதி தர்மத்தோடு கூடியிரு
க்குகையாலே, மமத்வாதி யபிமாநாஸ்பதமாயிருக்குகையாலே,
கர்த்ருத்வாதி விவகாரத்தோடு கூடியிருப்பதினாலும், சொல்ஸப்
பட்டிருக்கிற மூன்று கோசங்களுக்கு, பிராண மனோ விஜ்ஞான
மயங்களுக்கு, திரிகோசாத்மகந்தானே லிங்கசரீரமெனவும், இதில்
எம்மட்டிருப்பு அம்மட்டு சொற்பனாவஸ்தை எனவும், வேதா
ந்த சாஸ்திர குசலர்கள் சொல்கிறார்கள்.

பதப்பொருள்.

இவ்வுடல் மருவும் சீவர்க்கு = பிரத்யேகம் சூக்ஷ்மசரீரங்
களில் தாதாத்மியமா வநுப்பிரவேசித்த சீவர்கள். இலங்கு தைச
ஸன் என்று ஆகும் = விளங்காநின்ற தைசஸன் என ஸம்ஜ்ஞை
யடைதற்குரியராகிறார்க ளவ்வவசரத்தில். அவசரங் குறிக்க இல
ங்கு வென.

இவ்வுடல் மருவும் ஈசர்க்கு = சமஷ்டி சூக்ஷ்மோபாதியில்
அநுகதன் பராத்மா. இரணியகருப்பன் ஆகும் = இரணியகருப்
பன் என விவகார யோக்கியனாகிறான். இவ்வுடல் இரண்டுபேர்க
கும் = சமஷ்டி வியஷ்டிரூபம் இது ஈசசீவர்க்கு. இலிங்க சூக்தம்
சரீரம். என முறையே.

இவ்வுடல் = இவ்விருவித தேகங்கள். கோசம் மூன்று
ஆம் = மூன்று கோசமுடையதெனக் கூறத்தகுவதாகும். பிராண
மய, மனோமய, விஞ்ஞானமயம் என, உச்சவாஸாதி வியாபாரத்
தோடு, மமத்வாதி ஹேதுத்வத்தோடு, கர்த்ருத்வாதி பாவத்தோடு
கூடியிருத்தலினெனக் கூறாநிற்பர், வேதாந்த நூற் குசலர்கள்,
திரிகோசாத்மகந்தானே சூக்ஷ்ம சரீரம் என.

இது கனா அவத்தை ஆமே = இச்சரீரத்திற் சொற்பனாவஸ்தை
தையென யிருவர்க்கு மிருப் பெம்மட்டு.

சூக்குமபூதமெனத் தன் மாத்திரையின் சூக்குமத்வத்தினால் தேகமென வவற்றிற்கு குண உபாதானத்வத்தினால். இரணிய கருப்பன் தைசலன் என வதனபிமானத்தினால். சொற்பனுவல் தையென வதன் மனோராச்சியத்தினால் சாக்கிரத வாசனை நின்றும். கோசங்களெனத் தன்னைமறைத்தலின் பிராண மனோ புத்திகளா.

மூலம் நட.

சூக்கும சகமீம் மட்டுஞ் சொல்லினோ மிப்பாற் றாலம், ஆக்குமா ரோபந் தானு மடைவினின் மொழி யக் கோளாய், தாக்குமீவ் வுயிர்க்குத் தூல தனுவும்போ கமுமுண் டாகக் காக்குமீவ் வீசன் பஞ்சீ கரணங்கள் செய்தான் றுனே.

வந்தததுக்ஷுஸரீரஜாதகூழிதம் வஸூக பூவக்ஷுஸு ணு ஸூலூரொவலியாமஸூஸுஸூதாம் ஸூலூய மொ மாய வஹி । வஹீகாரஸீதஸூகார ஹவாநெகஃ வராஜா ஸூயம் யதெஷாநஸூதெ ஹவநி நஹி தெ மொமஸூ ஸூகூகூ தகூஃ ॥

एतत् सूक्ष्मशरीरजातमुदितं पश्चात् प्रवक्ष्ये शृणु

स्थूलारोपविधानमाश्वसुभृतां स्थूलाय भोगाय हि ।

पञ्चीकारमतश्चकार भगवानेकः परात्मा स्वयं

यत्तेषान्तमृते भवन्ति नहि ते भोगाश्च सूक्ष्मा तनुः ॥

அவதாரிகை.

நிராகிரயத்திற்கு லிங்கத்திற்கு ஸ்திதியி னயோகத்தினால் போகாயதனபூத தூல தேகோத்பத்தி கூறற்குப் பணிக்கப்பட்ட தை நிக(உ)மயிப்பிக்கிறார். (நன்கு விவகரிக்கிறார்) சூக்குமமென.

பொழிப்புரை.

அபஞ்சகிருத பூத காரியமாயிருக்குகையாக, ஸப்ததசாவ யவம் சூக்குமதேக மிதுபரியந்தம் கூறினோம். இதற்குமேல், யா து காரணத்தினால், கூறப்போவ தேகசம்பந்தமன்றி யதன்ஸ்திதி குறிப்பிட முடியாதது, ஆகையினாலே, சீவர்களுக்கு தூலபூத மும், அதன் பின்னரதினின்றும் தூலதேக கற்பனாப்பிரகாரமும்